8500 t. 1

IV

Bibl. Jag.

Stefan Pawlicki wurde
Geboren am 2 september 1839 zu Danzig, vom vater Joseph, von der mutter Wilhelmine aus dem geschlechte der Denk. Nachdem er durch privatunterricht gehörig vorbereitet worden, bezog er im alter von 8 jahren die Septima des dortigen gymnasiums. Dieser unterricht erlitt unterdessen eine unterbrechung, als seine eltern verschiedener umstände halber genöthigt waren in das grossherzogthum Posen überzusiedeln. Hier in Pleschen konnte er seine jugendbildung weiter fortsetzen in der schule des verstorbenen rektor Rother dessen gedächtniss ihm stets theuer geblieben ist, des vielen guten wegen, welches er ihm verdankt. Ein jahr nach dem tode seiner eltern welche im sommer 1852 der damals wüthenden cholera erlagen, bezog er das gymnasium zu Ostrowo wo er nach fünfjährigem aufenthalte das zeugniss der reife vom Direktor Enger erhielt, einem manne, der sowohl um die philologie als auch um die praktische jugendbildung grosse verdienste erworben hat,

und dessen leitung sich das ostrower gymnasium noch heute erfreut. Im october 1858 bezog er die universität Breslau, wo er vom Rektor Haase immatriculirt, vom dekan Göppert bei der philosoph. facultät eingeschrieben wurde. In Breslau widmete er sich ohne unterlass durch 4 jahre der philolog. studien – durch den sommer 1861 u. winter 1861/62 hatte er das glück dem philol. seminarium anzugehören und unter leitung der vortrefflichen männer Haase u. Rossbach tiefer in das geheimniss dieser wissenschaft eingeweiht zu werden. Allein es schien, dass die philolog. richtung nicht sein~~em~~ interesse gänzlich befriedigte, was er hieraus erkannte, dass er sich wohl manches wenige angeeignet, ~~hatte~~ selbständige resultate indessen nicht erzielt hatte. Als er nun hierüber niedergeschlagen mit sich uneinig war über den einzuschlagenden

2

weg, auf welchem er völlige befriedigung seines selbst u. aller ihn ~~berührenden~~ interessirenden fragen erlangen könnte, ~~kam er~~ erhielt er wie durch eine gütige vorsehung vom grafen Roger Raczyński das anerbieten, seinem hause sich anzuschliessen, als erzieher seines einzigen sohnes. Diesem ehrenvollen anerbieten folgte er um so ~~begieriger~~ freudiger als ~~ihm~~ die tiefe u. gediegene bildung des grafen u. sein humaner sinn allgemein bekannt waren. Verschiedene fingerzeige u. belehrungen des grafen sich zu herzen nehmend, wandte er sich gänzlich der philosophie zu und fand in ihr endlich das ziel welchem er künftig nachzustreben habe. ~~Drei~~ ~~zwei~~ ~~jahre~~ Die zeit nach dem abgange von der universität verweilte er zum grösseren theile im auslande woher er nach dem im februar 64 erfolgten tode des grafen Roger mit ~~seiner~~ dessen familie nach Preussen zurückkehrte u. sich im october 1864 von neuem in Breslau immatrikuliren liess, unter dem curatorate des prof. Römer, ~~woraus~~ er sich allen den vorlesungen des prof. Braniß von neuem hingab. Aus den gedanken, die während seiner abwesenheit von der universität, aus lektüre u. umgang mit menschen ~~entstanden sind~~ sich entwickelt haben, ist das kleine buch über Schopenhauer entstanden, welches, ~~wiewohl~~ sich wenig u. seiner art, der nachsicht der ~~mann~~ leser empfiehlt.

Stefan Zacharyasz Pawlicki urodził się w Gdańsku 2. września 1839. Nauki pobierał w Poznańskiem, dokąd rodzice jego powrócili w

Gdy w marcu r. 1873 kazał mi O. J. być rektorem w Kolegium, z wielkim wstrętem objąłem tę posadę. Bo jeżeli trudnem jest innych prowadzić, bardzo trudnem wychowywać młodzież, to prawie siły ludzkie przechodzi, wychowywać młodych lewitów. Przyznaję że do tego sił żadnych nie miałem.

Copie

Taufschein

Stephan Zacharias ehelicher sohn des Joseph Gregor Pawlicki und der Wilhelmine geb. Denk ist am zweiten september 1800 und neun und dreissig (1839 2t. sept.) hieselbst geboren und am fünften (5.) september in der St. Nicolai-kirche getauft worden.

Danzig den 5t. october 1882.
gez. Landmesser
pfarrer zu St. Nicolai
(L. S.)

KAIS. KÖN. ÖSTERR. STEMPEL-MARKE
FÜNFZIG 50 kr. KREUZER

Gesehen und mit vorgewiesenem Originale gleichlautend befunden.

Krakau am 11 October 1882
Dr Leo Cyfrowicz

SECRETARIUS UNIVERSITATIS JAGELLONICAE CANC. & ARCH. DIRECTOR

E

6

Cenſur für den Schüler der IVten Stephan Pawlitzki
Zaświadczenie ogólne dla ucznia klassy

Betragen. Obyczaje.	Aufmerkſamkeit in den Lehrſtunden. Uwaga w lekcyach.	Häuslicher Fleiß. Pilność domowa.	Fortſchritte. Postępy.	Beſondere Bemerkung. Uwaga szczególna.
Ohne Tadel.	genügend.			

Ostrowo den 21ten December **1853.** **W Ostrowie dnia** **185**

Director
Enger

Ordinarius
Neguttke.

* * *

Vorſtehendes Zeugniß habe ich geleſen.

* * *

Powyższe zaświadczenie czytałem.
Dzikowski

Cenſur für den Schüler der IVta Stephan Pawlicki
Zaświadczenie ogólne dla ucznia klassy

Betragen. Obyczaje.	Aufmerkſamkeit in den Lehrſtunden. Uwaga w lekcyach.	Häuslicher Fleiß. Pilność domowa.	Fortſchritte. Postępy.	Beſondere Bemerkungen. Uwagi szczególne.
Ohne Tadel.	angestrengt.		genügend.	

Ostrowo, den 8ten Juli 1854. W Ostrowie, dnia 185

Director
Meyer

Ordinarius
Regentke

* * *

Vorſtehendes Zeugniß habe ich geleſen.

Powyższe zaświadczenie czytałem.

A. Marach:

Zeugniß № 1. Zaświadczenie

für den Schüler der IVᵗᵃ **dla ucznia klasy**

Stephan Pawlicki

Im Sommer **Semester 18**54. **waren: W półroczu 18 były:**

Betragen: Obyczaje: Ohne Tadel.
Schulbesuch: Uczęszczanie do klas: 26 Stunden gefehlt.
Kirchenbesuch: „ „ kościoła: regelmäßig.
Fleiß: Pilność
Aufmerkſamkeit in den Lehrſtunden: Uwagi w lekcyach: genügend.
Fortſchritte: Postępi:
In der Religionslehre: w nauce religii: genügend.
„ „ hebräiſchen Sprache: w języku hebrejskim: /
„ „ griechiſchen Sprache: w języku greckim: gute
a. Grammatik: w gramatyce:
b. Proſaiker: w prozaikach:
c. Dichter: w poëtach:
„ „ lateiniſchen Sprache: w języku łacińskim:
a. Grammatik und Stil: w grammatyce i stylu: gute.
b. Proſaiker: w prozaikach:
c. Dichter: w poëtach: /
„ „ franzöſiſchen Sprache: w języku francuskim: /
„ „ deutſchen Sprache: „ „ niemieckim: gute.
„ „ polniſchen: „ „ „ polskim: recht gute.
„ „ Philoſophie: we filozofii: /
„ „ Arithmetik: w arytmetyce:
„ „ Geometrie: w jeometryi: recht gute.
„ „ Phyſik: we fizyce: /
„ „ Naturbeſchreibung: w historyi naturalnéj: gute.
„ „ Geſchichte: w historyi:
„ „ Geographie: w jeografii: recht gute.
Im Zeichnen: w rysunkach:
„ Singen: w śpiewaniu:
„ Turnen: w ćwiczeniu gimnastycznem:

Versetzt nach IIIᵗⁱᵃ

Ostrowo, den 28ᵗᵉⁿ September **1854. W Ostrowie** dn. **185**

Königl. Kath. Gymnaſium. Król. Katol. Gimnazyum.

Director. Ordinarius.

Vorſtehendes Zeugniſs habe ich geleſen. Powyższe zaświadczenie czytałem.

Zeugniß №1. ZAŚWIADCZENIE

für den Schüler der **dla ucznia klasy II**

Pawlickiego

Im Semester 18 waren: **W półroczu 1856 były:**

Betragen:	Obyczaje:	bez nagany
Schulbeſuch:	Uczęszczanie do klas:	regularne
Kirchenbeſuch:	= = kościoła:	regularne
Fleiß:	Pilność:	— zadowolające
Aufmerkſamkeit in den Lehrſtunden:	Uwagi w lekcyach:	
Leiſtungen:	Postępy:	
In der Religionslehre:	w nauce religii:	dobre
= = hebräiſchen Sprache:	w języku hebrejskim:	celujące
= = griechiſchen Sprache:	w języku greckim:	
a. Grammatik:	w gramatyce i stylu:	dobre
b. Proſaiker:	w prozaikach:	celujące
c. Dichter:	w poëtach:	dobre
= = lateiniſchen Sprache:	w języku łacińskim:	
a. Grammatik und Stil:	w gramatyce i stylu:	dobre
b. Proſaiker:	w prozaikach:	celujące
c. Dichter:	w poëtach:	celujące
= = franzöſiſchen Sprache:	w języku francuskim:	dobre
= = deutſchen Sprache:	= = niemieckim:	celujące
= = polniſchen Sprache:	= = polskim:	
= = ~~Philoſophie:~~	~~we filozofie:~~	
= = Arithmetik:	w arytmetyce:	—
= = Geometrie:	w jeometryi:	—
= = Phyſik:	we fizyce:	—
= = Naturbeſchreibung:	w historyi naturalnej:	
= = Geſchichte:	w historyi:	dobre
= = Geographie:	w jeografii:	
Im Zeichnen:	w rysunkach:	
= Singen:	w śpiewaniu:	
= Turnen:	w ćwiczeniu gimnastycznem:	

uzyskał promocyę do Klasy trzeciej.

Oſtrowo, den 185 **W Ostrowie,** dn. 26go września 1856

Köngl. Kath. Gymnaſium. **Król. Katol. Gimnazyum.**

Director. Ordinarius.

Dr. A. Jerzykowski.

Vorſtehendes Zeugniſſ habe ich geleſen.

Powyższe zaświadczenie czytałem.

Zeugniß №2 ZAŚWIADCZENIE

für den Schüler der **dla ucznia klasy** I

Pawlitzkiego.

Im Semeſter 18 waren:	**W/półroczu 18 56/57 były:**	
Betragen:	Obyczaje:	bez nagany
Schulbeſuch:	Uczęszczanie do klas:	opuścił 57 godz.
Kirchenbeſuch:	= = kościoła:	regularne
Fleiß:	Pilność:	zadowalające
Aufmerkſamkeit in den Lehrſtunden:	Uwagi w lekcyach:	
Leiſtungen:	Postępy:	
In der Religionslehre:	w nauce religii:	dobre
= = hebräiſchen Sprache:	w języku hebrejskim:	
= = griechiſchen Sprache:	w języku greckim:	
a. Grammatik:	w gramatyce:	dobre
b. Proſaiker:	w prozaikach:	
c. Dichter:	w poëtach:	
= = lateiniſchen Sprache:	w języku łacińskim:	
a. Grammatik und Stil:	w gramatyce i stylu:	dostateczne
b. Proſaiker:	w prozaikach:	dobre
c. Dichter:	w poëtach:	
= = franzőſiſchen Sprache:	w języku francuskim:	
= = deutſchen Sprache:	= = niemieckim:	
= = polniſchen Sprache:	= = polskim:	
= = ~~Philoſophie~~:	~~we filozofie~~:	
= = Arithmetik:	w arytmetyce:	dobre
= = Geometrie:	w jeometryi:	
= = Phyſik:	we fizyce:	
= = Naturbeſchreibung:	~~w historyi naturalnej~~:	
= = Geſchichte:	w historyi:	dobre
= = Geographie:	w jeografii:	
Im Zeichnen:	w rysunkach:	
= Singen:	w śpiewaniu:	
= Turnen:	w ćwiczeniu gimnastycznem:	

Oſtrowo, den 185 **W Ostrowie**, dn. 3go Kwietnia 1857.

Kőngl. Kath. Gymnaſium. **Król. Katol. Gimnazyum.**

Director. **Ordinarius.**

Vorſtehendes Zeugniſſ habe ich geleſen. Powyższe zaświadczenie czytałem.

Zeugniß № 1. ZAŚWIADCZENIE

für den Schüler der **dla ucznia klasy** I

Stefana Pawlickiego

Im Semeſter 18 waren: **W półroczu 18**57 **były:**

Betragen:	Obyczaje:	bez nagany.
Schulbeſuch:	Uczęszczanie do klas:	regularne.
Kirchenbeſuch:	= = kościoła:	
Fleiß:	Pilność:	zadowalające.
Aufmerkſamkeit in den Lehrſtunden:	Uwagi w lekcyach:	
Leiſtungen:	Postępy:	
In der Religionslehre:	w nauce religii:	dobre.
= = hebräiſchen Sprache:	w języku hebrejskim:	
= = griechiſchen Sprache:	w języku greckim:	
a. Grammatik:	w gramatyce:	dobre.
b. Proſaiker:	w prozaikach:	
c. Dichter:	w poëtach:	bardzo dobre.
= = lateiniſchen Sprache:	w języku łacińskim:	
a. Grammatik und Stil:	w gramatyce i stylu:	dostateczne.
b. Proſaiker:	w prozaikach:	bardzo dobre.
c. Dichter:	w poëtach:	
= = franzöſiſchen Sprache:	w języku francuskim:	bardzo dobre:
= = deutſchen Sprache:	= = niemieckim:	
= = polniſchen Sprache:	= = polskim:	dobre.
= = Philoſophie:	we filozofie:	/
= = Arithmetik:	w arytmetyce:	bardzo dobre.
= = Geometrie:	w jeometryi:	
= = Phyſik:	we fizyce:	
= = Naturbeſchreibung:	w historyi naturalnej:	/
= = Geſchichte:	w historyi:	dobre
= = Geographie:	w jeografii:	
Im Zeichnen:	w rysunkach:	/
= Singen:	w śpiewaniu:	/
= Turnen:	w ćwiczeniu gimnastycznem:	

Oſtrowo, den 185 **W Ostrowie,** dn. 25go Września 1857

Königl. Kath. Gymnaſium. **Król. Katol. Gimnazyum.**

Director. Ordinarius.

Enger.

Vorſtehendes Zeugniſſ habe ich geleſen.

Powyższe zaświadczenie czytałem.

12

Zeugniß Nº 1 ZAŚWIADCZENIE

für den Schüler der — dla ucznia klasy I

Pawlitzkiego

Im =Semeſter 18 waren:	W półroczu zimowem 1858 były:	
Betragen:	Obyczaje:	bez nagany,
Schulbeſuch:	Uczęszczanie do klas: . . .	opuścił 44 godzin,
Kirchenbeſuch:	- do kościoła: .	regularne,
Aufmerkſamkeit in den Lehrſtunden: . . .	Uwaga w lekcyach: . . .	natężone,
Fleiß:	Pilność:	
Leiſtungen:	Postępy:	
In der Religionslehre: .	w nauce religii: . . .	dobre,
„ „ hebräiſchen Sprache	- języku hebrejskim: .	
„ „ griechiſchen Sprache	- języku greckim: . .	
a. Grammatik:	w gramatyce:	bardzo dobre,
b. Proſaiker:	w prozaikach:	
c. Dichter:	w poëtach	dobre,
In der lateiniſchen Sprache:	w języku łacińskim: . .	
a. Grammatik und Stil: .	w gramatyce i stylu: . .	dobre,
b. Proſaiker:	w prozaikach:	
c. Dichter:	w poëtach:	
„ franzöſiſchen Sprache	w języku francuskim: .	dobre,
„ „ deutſchen Sprache:	- - niemieckim: .	bardzo dobre,
„ „ polniſchen Sprache:	- - polskim: . .	dobre,
„ „ Arithmetik: . . .	w arytmetyce:	bardzo dobre,
„ „ Geometrie: . . .	- geometryi:	
„ „ Phyſik:	we fizyce:	
„ „ Naturbeſchreibung:	w his~~toryi naturalnej~~: .	
„ „ Geſchichte: . . .	- historyi:	dobre.
„ „ Geographie: . .	- geografii:	
Im Zeichnen:	- rysunkach:	
„ Singen:	- śpiewaniu:	
„ Turnen:	- ćwicz. gimnastycznem:	

Oſtrowo, den 18 — Ostrów, dn. 31 go Marca 1858.

Königl. Kath. Gymnaſium. — **Król. Katol. Gimnazyum.**

Director. — **Ordinarius.**

Vorſtehendes Zeugniß habe ich geleſen. — Powyższe zaświadczenie czytałem.

Zeugniß der Reife

für

den Zögling des Gymnasiums zu Ostrowo

Stephan Pawlicki

aus Danzig, 19 Jahr alt, katholischer Confession, Sohn des verst. Kaufmann Pawlicki zu Pleschen, unter der Vormundschaft des Probsteipächters Basiński zu Pleschen, war 5 Jahre auf dem Gymnasium in Ostrowo, 2 Jahre in Prima.

Fleiß und sittliches Verhalten.

Bei ganz regelmäßigem Schulbesuche hat er einen sehr regen, sichern und rühmlichen Fleiß in Bezug auf gründliche Vorbereitung für die Lectionen und sorgfältige Ausarbeitung der schriftlichen Aufgaben an den Tag gelegt.
Seine sittliche Führung wie überhaupt sein Verhalten in und außerhalb der Schule war stets gut.

Kenntnisse.

Auf Grund seiner Klassenleistungen und schriftlichen Prüfungsarbeiten ist er von der mündlichen Prüfung dispensirt worden.

a) **in der Religionslehre** waren seine Klassenleistungen sowohl in der Kirchengeschichte als auch in der Glaubens- und Sittenlehre stets in hohem Grade befriedigend.

b) **im Deutschen** wurde sein Probeaufsatz: „Durch welche Vorzüge waren die Griechen den anderen Völkern des Alterthums überlegen?“ mit dem Prädicat vorzüglich bezeichnet, und waren seine Klassenleistungen ohne Ausnahme recht gut. Auch lieferte er im letzten Halbjahr eine umfangreiche Privatarbeit ab, die in Anlage und Durchführung recht gelungen genannt werden konnte.
Für die Geschichte der deutschen Nationalliteratur zeigte er rege Theilnahme, und entsprachen seine Kenntnisse in derselben den Anforderungen.

c) im **Polnischen** wurde seinem Probeaufsatze: „O przewodnictwach w dziejach Greków aż do czasu Filipa macedońskiego“ das Prädicat gut zuerkannt. Das Resultat seiner Klassenleistungen war vorzüglich.
In der Geschichte der polnischen Literatur besitzt er befriedigende Kenntniße.

d) im **Lateinischen** waren seine Klassenleistungen in Bezug auf angemessene Uebersetzung und gründliches Verständniß der gelesenen Schriftsteller Cicero und Horatius vorzüglich. Seine schriftlichen Ausarbeitungen waren correct und zeichneten sich durch eine sehr anerkennenswerthe Gewandtheit im Ausdruck aus. Auch sein Probeaufsatz: „De Pyrrhi regis varia fortuna“ konnte als vorzüglich, das Scriptum als gut bezeichnet werden.

e) im **Griechischen** waren seine Leistungen in Bezug auf Uebersetzung und Erklärung der gelesenen Schriftsteller Herodot, Isocrates, Demosthenes, Sophocles und Homer vorzüglich. In gleichem Grade hat er sich mit der Grammatik vertraut gemacht und ein gutes Probescriptum geliefert.

f) im **Französischen** zeigte er sich in seinen Klassenleistungen mit den allgemeinen Regeln der Grammatik bekannt und befriedigte in dieser Beziehung; doch hat er verabsäumt durch Privatlectüre seinen geringen Wörtervorrath zu erweitern, weshalb er denn auch in seiner Probearbeit die gebräuchlichsten Vokabeln nicht wußte. Dieselbe war in Folge dessen nicht befriedigend.

g) im **Hebräischen** befriedigten seine Leistungen stets in hohem Grade, und auch seine schriftliche Prüfungsarbeit konnte als gut bezeichnet werden.

h) in der **Geschichte** und **Geographie** besitzt er recht genaue und umfassende, daher vorzügliche Kenntniße.

i) in der **Mathematik** fielen die Prüfungsarbeiten gut aus, während die Klassenleistungen das beste reglementmäßige Prädicat verdienten.

k) **Phyſik** ~~und Naturkunde~~ beſitzt der Abiturient gute Kenntniße.

Die unterzeichnete Prüfungs-Commiſſion hat ihm demnach, da er jetzt das hieſige Gymnaſium verläßt, um Philosophie in Breslau zu studiren, das Zeugniß

der Reife

ertheilt und entläßt ihn mit den besten Wünschen für sein ferneres Studium.

Ostrowo, den 16 ten September 1858.

Königliche Prüfungs-Commiſſion.

Dr Brettner,
Regierungs- und Schulrath,
C. v.

Dr. Enger, Director.
Dr Piegsa Professor
Knastr Oberlehrer.
Dr W Browarski Oberlehrer
A. Gładysz Religionslehrer.
A. Cywiński.

KOENIGL. PREUSS. GYMNASIUM ZU OSTROWO
KROL. PRUSKIE GIMNAZYUM W OSTROWIE

Q. D. B. V.
SVMMIS AVSPICIIS
AVGVSTISSIMI CLEMENTISSIMIQVE PRINCIPIS AC DOMINI

FRIDERICI GVILELMI IV.

BORVSSIAE REGIS POTENTISSIMI
VNIVERSITATIS VIADRINAE VRATISLAVIENSIS
RECTOR

FRIDERICVS HAASE

PHILOSOPHIAE DOCTOR, ANTIQ. LITT. ET ELOQ. PROFESSOR P. ORDINARIVS

S.

Communis rerum publicarum ea est conditio, ut civium numero adscribatur nemo, nisi qui fidem magistratui promiserit atque obsequium. Idem in re publica litteraria eo maiore receptum iure est, quo maiora sunt et beneficia et privilegia, quae civibus litterarum studiosis munificentia regia et Vniversitatum per Germaniam mos communis concessit. His qui frui volunt, indignos ne se reddant, sedulo cavere debent. Quare quamquam suo quisque et virtutis amore et bonae existimationis cura prohibebitur, ne in vitia aut scelera ruat sponte, neve omnino vitam liberali ingenio indignam agat: eo tamen cautius pro se quisque, quid sui sit officii, perpendet, si legum academicarum nexu semet sciverit et semper meminerit constrictum. Cum ergo et

Stephanus Pawlicki, Boruss. occident.
Philos. Studiosus

qui testimonio legitime impetrato sese studiis academicis maturum exhibuit,

inter cives Vniversitatis nostrae recipi desideraverit et data dextra iuris iurandi loco promiserit, se

I. *Academiae Rectori et Senatui obedientiam et reverentiam, quae legitimo magistratui debentur, sedulo et semper praestiturum;*

II. *Nec facturum quidquam contra Academiae huius dignitatem et statum improbe aut scelerate: sed hoc potius, sive hic versetur sive hinc discesserit, operam daturum, ut legum et totius Academiae auctoritas salva sit et augeatur;*

III. *Nec velle se illatam iniuriam aut per se ipsum aut per alios quoquo modo vindicare, sed semper, quantum fieri potest, Rectoris officium implorare et vindictam ei commendare;*

IV. *Velle se etiam, si quod flagitium (quod Deus prohibeat!) commiserit, poenam carceris vel relegationis vel aliam quamcunque ex legibus irrogatam sine contumacia et recusatione subire;*

V. *Denique ad quemcunque dignitatis gradum aliquando pervenerit, semper se et fautorum et beneficiorum, quae sibi in Academia obtigerint, grato animo memorem futurum esse;*

adscripsimus eum civium nostrorum numero, omniumque beneficiorum et privilegiorum civibus litterarum studiosis concessorum participem fecimus. Quod his litteris maiore Vniversitatis sigillo firmatis testatum fecimus, ideoque manu nostra subscripsimus.

Vratislaviae, die II. mens. Novembris anno Christi MDCCCLVIII.

Haase
Univ. Rector.

Universität Breslau.

Anmeldungsbogen.

	Der Studiosus Philos. Stephan Pawlicki hat für nachstehende Collegia sich gemeldet.	eigenhändiger Name des Professors.	Vermerk des Quästors, betreffend			Attest des Professors über den Fleiß des Zuhörers.
			Zuhörer-Liste No.	die Honorare	Journal No.	
I.	im Winter-Semester 18 58/59		25/11 Stundung für 1. Sem. d. Fak. Bschl.			
1,	Antiquitatum Graecarum pars prior.	Haase.	31.	gest. 5 r.		rühmlichsten Fleiß bez. Haase.
2,	Thucydidis libri tertii interpretatio.		37	gest. 5 r.		
3,	Ars metrica.	Roßbach	34.	gest. 5 r.		Ausgezeichneten Fleiß bez. Roßbach.
4,	Catulli carminum interpretatio.		17.	gest. 4 r.		
5,	Grammatica linguae Hebraicae.	Magnus	4.	bez. 4 r.	2231	Rühmlichst fleißig Magnus
6	Psychologia et Logica.	Braniß	89	gest. 5 r.		rühmlichen Fleiß Br
7,	Isagoge in philosophiam speculativam.			bez. [illegible]		
8,	Grammatica linguae Samaritanae	Magnus.		bez. [illegible]		Rühmlichst fleißig Magnus
II.	im Sommer-Semester 1859.		10/6 Stundung für 1 Jahr d. Fak. Bschl.			
9,	Ionische u. Attische Alterthümer.	Haase.	39.	gest. 5 r.		Ausgezeichneten Fleiß bez. Haase.
10,	Erklärung des 1. B. der Annal. des Tacitus		56	gest. 5 r.		
11,	Kunstgeschichte.	Roßbach.	42	gest. 5 r.		Ausgezeichnet fleißig Roßbach.
12,	Erklärung der Eumeniden des Aeschylus.		40	gest. 5 r.		
13,	Lateinische Etymologie.	Westphal	31.	gest. 5 r.		Rühmlichst fleißig. Westphal
[illegible]	[illegible]					
14	Philosophie der Geschichte.	Braniß	46	gest. 5 r.		rühmlichen Fleiß Br
[illegible]	[illegible]					
III.	im Winter-Semester 18 59/60		19/11			
15,	Philologische Encyclopaedie.	Haase.	14	gest. 5 r.		Ausgezeichneten Fleiß bez. Haase.
16,	Erklärung von Sophocles' Oedip. Rex.		11	gest. 5 r.		
17,	Vergleichende Gramm. der indogerm. Spr.	Stenzler	3	gest. 4 r.		Sehr fleißig [illegible]. Stenzler
18,	Erklärung von Cicero's orator.	Roßbach.	10	gest. 5 r.		Rühmlichsten Fleiß bez. Roßbach
19,	Die kantische Philosophie.	Elvenich	11	bez. [illegible]		Sehr fleißig Elvenich
20,	Erklaerung von Lucretius' lib. V.	Bernays	3	bez. [illegible]		Mit rühmlichstem Fleiß Bernays

	Der Stud. philol. Stefan Pawlicki hat für nachstehende Collegia sich gemeldet.	Eigenhändiger Name des Professors.	Vermerk des Quästors, betreffend: Quästur-Liste No.	die Honorare	Journal No.	Attest des Professors über den Fleiß des Zuhörers.
IV.	Im Sommer-semester 1860:		21/5	Stundung für 1 [illegible]		[illegible]
21,	Consilia scholastica.	Haase.	30	gez. 5 Thl.		Ausgezeichneten Fleiß bez. Haase
22,	Erklaerung von Tibull.		18	gez. 5 Thl.		
23,	Römische Staatsalterthümer.	Roßbach.	36	gez. 5 Thl.		Rühmlichsten Fleiß bez. Roßbach
24,	Grammatik der Sanscritsprache.	Stenzler	2	bez. [illegible]		Ausgez. fl. Stenzler
25,	Ueber die ältesten denkmäler d. slav. Sprache	Cybulski	11	bez. [illegible]		Mit vorzüglichem Fleiß gehört 26/8 60 Cybulski
26,	Geschichte der slav. Spr. und ihrer dialekte.		9	gez. 3 Thl.		
V.	Im Winter-semester 18 60/61:		27/11			Ausgezeichneten Fleiß bez. Haase.
27,	Lateinische grammatik.	Haase.	56	gez. 5 Thl.		
28,	Römische Staatsalterthümer, II Th.	Roßbach	38	gez. 5 Thl.		Ausgezeichneten Fleiß bez. Roßbach
29,	Geschichte der griech. plastik.		38	gez. 5 Thl.		
30,	Vergleichende gramm. d. indogerm. Spr.	Stenzler	17	fr. 2 M		Sehr fleißig gehört Stenzler
31,	Sanscrit-uebungen.		3	bez. [illegible]		
32,	Erklärung des heldengedichtes Igor.	Cybulski	6	bez. [illegible]		Mit vorzüglichem Fleiß gehört Cybulski
33,	Altslavische grammatik.		7	gez. 3 Thl.		
VI.	Im Sommer-semester 1861.		17/5	Stundung auf 1 Jahr [illegible]		
34,	Lateinische grammatik. II Th.	Haase.	35	gez. 5 Thl.		Ausgezeichneten Fleiß bez. Haase.
35,	Aristophanes' Acharner.		23	gez. 5 Thl.		
36,	Aeschylus' Choëphoren.	Roßbach.	17	gez. 5 Thl.		Rühmlichsten Fleiß bez. Roßbach
37,	Griechische Grammatik.	Westphal	22	gez. 5 Thl.		
38,	Sanscrit-Uebungen.	Stenzler	3	bez. [illegible]		ausgez. fl. Stenzler
39,	Polnische Literaturgeschichte.	Cybulski	5	gez. 4 Thl.		Mit vorzüglichem Fleiß gehört. Cybulski.
40,	Geschichte des Mittelalters.	Roepell	21	gez. 5 Thl.		Sehr fleiß. Besuch bez. Roepell
41,	Die Philosophie unserer Zeit.	Braniß	55	bez. [illegible]		
VII.	Im Winter-Semester 18 61/62		23/11			
42,	Griechische Literaturgeschichte	Roßbach	21.	gez. 5 Thl.		Rühmlichsten Fleiß bez. Roßbach.
43,	Polnische Literaturgeschichte II Thl.	Cybulski	13	gez. 4 Thl.		Mit vorzüglichem Fleiß gehört. 13/3 62. Cybulski
44,	Geschichte der polnischen Dichtung dieses Jahrhunderts.		18	bez. [illegible]		
45,	Sanscrit-Uebungen		2	bez. [illegible]		

		eigenhändiger Name des Professors.	Vermerk des Quästors betreffend Zuhörer-Liste No.	 die Honorare.	 Journal No.	Attest des Professors über den Fleiß des Zuhörers.
			4/6 62			
VIII.	Im Sommer-Semester 1862					
46.	Aeschylus Eumeniden	Roßbach.	25	fr. 2m.		Fleiß bez. Roßbach.
47.	Ueber Mickiewicz	Cybulski	15	bez. [illegible]		Mit ausgezeichnetem Fleiß gehört. Cybulski

		eigenhändiger Name des Professors.	Bemerk. des Quästor, betreffend			Attest des Professor über den Fleiß des Zuhörers.
			Zuhörer Liste №	die Honorare.	Journal №	

18

Von der Tischlermeisterinn Weyer – vermiethet ist für den Studiosus Philosophiae Pawlicki das im 1ten Stocke gelegene Zimmer, meublirt, ohne Betten inclusive aber eines Bettgestell u. eines Nachtschrankel. – Die monatliche Miethe wurde auf 4½ Thl. mit nöthiger Bedienung festgestellt verabredet u. beiderseitig angenommen. – Die Miethe ist am 1 März zur Hälfte u. am 15 März zur andern Hälfte zu entrichten. – Heute wurden 1 Thl ~~Angeld~~ Anzahlung geleistet von Seiten des Herrn Pawlicki u. am 1ten März der Rest von der ersten Hälfte in der Höhe von 1 Thl. 7 Sg. 6 Pf. – Die gegenseitige Kündigung soll vier Wochen vorher gemacht werden. –

Breslau d: 27. Februar 1861

Henriette Weyer.
Klosterstraße N° 82..

19

Auf das Gesuch vom 21. d. Mts., dessen Anlagen zurückfolgen, haben wir Ihnen den erbetenen Aufstand zur Ableistung Ihrer Militair-dienstpflicht bewilligt, wovon Sie unter Beifügung des diesfälligen Attestes mit dem Bemerken benachrichtigt werden, daß mit Rücksicht auf Ihre schon im Herbst 1858. erfolgte Immatriculation kein genügender Grund vorliegt, den Aufstand auf längere Zeit, als geschehen, zu bewilligen.

Posen, den 6. März 1862. Posen, den 27. Februar 1862.

Der Kommandirende General
Genl Waldersee.

Der Wirkliche Geheime Rath und
Ober-Präsident der Provinz Posen
In Vertretung
Loos.

An
den Studirenden der Philologie
Herrn Pawlicki
Wohlgeboren
Breslau

1201/62 G.C.
1665/62. O.P.

C

12 01/62. S.C.

1665/62. O.P.

An
den Studierenden der Philologie
Herrn Pawlicki
Wohlgeboren
Breslau
Klosterstraße 13.

POSEN
6 3 * 6-7

BRESLAU
7 3
11-12

AUSG.
7/3
3

Wir haben Ihnen in Folge Ihres Antrages vom 30ten April 1864 ~~anderweiten weiteren~~ den erbetenen Ausstand zur Ableistung Ihrer einjährigen Militairdienstpflicht bis 1ten October 1864 bewilligt, und erhalten Sie anbei das darnach ausgefertigte Attest, unter Beifügung des Qualificationszeugnisses d.d. Posen den 7. April 1859.

Posen den 23ten Mai 1864.

Von Seiten des General-Commandos
Der Chef des Generalstabes
Wittich
Oberstlieutenant

Der Ober-Präsident der
Provinz Posen.
in Vertretung
Loop.

An
den Studiosus Philologiae
Herrn Stephan Pawlicki
zu
Berlin
Toepfer's Hotel am Carlsplatze

G.C. No 3421.
O. Pr. No 5138.

Q. D. B. V.

SVMMIS AVSPICIIS

AVGVSTISSIMI CLEMENTISSIMIQVE PRINCIPIS AC DOMINI

GVILELMI

BORVSSIAE REGIS POTENTISSIMI

VNIVERSITATIS VIADRINAE VRATISLAVIENSIS

RECTOR

CAROLVS FERDINANDVS ROEMER

PHILOSOPHIAE DOCTOR MINERALOGIAE PROFESSOR PVBLICVS ORDINARIVS ORDINIS DE AQVILA RVBRA QVARTAE CLASSIS EQVES.

S.

Communis rerum publicarum ea est conditio, ut civium numero adscribatur nemo nisi qui fidem magistratui promiserit atque obsequium. Idem in re publica litteraria eo maiore receptum iure est, quo maiora sunt et beneficia et privilegia, quae civibus litterarum studiosis munificentia regia et Vniversitatum per Germaniam mos communis concessit. His qui frui volunt, indignos ne se reddant, sedulo cavere debent. Quare quamquam suo quisque et virtutis amore et bonae existimationis cura prohibebitur, ne in vitia aut scelera ruat sponte, neve omnino vitam liberali ingenio indignam agat: eo tamen cautius pro se quisque, quid sui sit officii, perpendet, si legum academicarum nexu semet sciverit et semper meminerit constrictum. Cum ergo et

Stephanus Pawlicki, Posnan. philol. stud.

qui testimonio legitime impetrato sese studiis academicis maturum exhibuit,

inter cives Vniversitatis nostrae recipi desideraverit et data dextra iurisiurandi loco promiserit, se

I. Academiae Rectori et Senatui obedientiam et reverentiam, quae legitimo magistratui debentur, sedulo et semper praestiturum;

II. Nec facturum quidquam contra Academiae huius dignitatem et statum improbe aut scelerate: sed hoc potius, sive hic versetur sive hinc discesserit, operam daturum, ut legum et totius Academiae auctoritas salva sit et augeatur;

III. Nec velle se illatam iniuriam aut per se ipsum aut per alios quoquo modo vindicare, sed semper, quantum fieri potest, Rectoris officium implorare et vindictam ei commendare;

IV. Velle se etiam, si quod flagitium (quod Deus prohibeat!) commiserit, poenam carceris vel relegationis vel aliam quamcunque ex legibus irrogatam sine contumacia et recusatione subire;

V. Denique ad quemcunque dignitatis gradum aliquando pervenerit, semper se et fautorum et beneficiorum, quae sibi in Academia obtigerint, grato animo memorem futurum esse;

adscripsimus eum civium nostrorum numero, omniumque beneficiorum et privilegiorum civibus litterarum studiosis concessorum participem fecimus. Quod his litteris maiore Vniversitatis sigillo firmatis testatum fecimus, ideoque manu nostra subscripsimus.

Vratislaviae, die XIX mens. Oct anno Christi MDCCCLXIV

Roemer

Universität Breslau
Anmeldungsbogen.

	Der Studiosus philos: Stephan Pawlicki hat für nachstehende Collegia sich gemeldet.	eigenhändiger Name des Professors.	Vermerk des Quästors betreffend			Attest des Professors über den Fleiß des Zuhörers.
			die Zuhörer-Liste No.	die Honorare	Journal No.	
I.	im Winter Semester 18 64/65		12/11 64			
	~~Psychol.~~					
	Psychologie und Logik.		43	fr 2M.		
	Die mittelalterliche philosophie.		42.	bez. [illegible]		
	Ueber ernährung.		14	bez. [illegible]		

		eigenhändiger Name des Profeſſors.	Vermerk des Quäſtors betreffend			Atteſt des Profeſſors über den Fleiß des Zuhörers.
			Zuhörer-Liſte No.	die Honorare.	Journal No.	

		eigenhändiger Name des Profeſſors.	Vermerk des Quäſtors betreffend			Atteſt des Profeſſors über den Fleiß des Zuhörers.
			die Zuhörer-Liſte No.	die Honorare.	Journal No.	

	eigenhändiger Name des Profeſſors.	Vermerk des Quäſtors betreffend			Atteſt des Profeſſors über den Fleiß des Zuhörers.
		Zuhörer-Liste No.	die Honorare	Journal No.	

26

№ 4 der Vorstellungs-Liste der einjährigen Freiwilligen

№ — der alphabetischen Liste des ~~Kreiſes~~ Stadt Breslau

pro 1865.

Erſatz = Reſerve = Schein.

Der laut Attest d. d. Posen vom 27 April 1859 zum einjährig freiwilligen Militairdienst berechtigt gewesene ~~Der~~ Studirende Stephan Pawlicki

geboren am 2ten September 1839 zu Danzig Kreis Danzig Regierungs-Bezirk Danzig wird hiermit in Folge der am 2ten Juny 1865 stattgehabten Superreviſion wegen starker [illegible] rechter Hüfte

der **Erſatz-Reſerve** überwieſen.

Der p Pawlicki iſt dadurch der ferneren Anmeldung zur Militair-Stammrolle für gewöhnliche Friedenszeiten entbunden, bleibt jedoch verpflichtet, Behufs Ableiſtung ſeiner Wehrpflicht im Falle eines Krieges oder einer außergewöhnlichen Ergänzung des Heeres oder eines Theils des Letzteren, ſich zur Militair-Stammrolle wiederum anzumelden und ſich zur Aushebung zu ſtellen, ſobald die Erſatz-Reſerviſten ſeiner Altersklaſſe von den Erſatz-Behörden hierzu die Aufforderung erhalten.

Unterläßt derſelbe alsdann die Anmeldung reſp. Geſtellung, ſo kommt das in der Erſatz-Inſtruktion verordnete Straf-Verfahren wider ihn zur Anwendung.

Dieſen Schein hat der Inhaber auf das Sorgfältigſte aufzubewahren, um ſich damit zu allen Zeiten über das Militair-Verhältniß ausweiſen zu können.

Breslau den 2ten Juny 1865.

Königliche Departements = Erſatz = Kommiſſion im Bezirk der 21ten Infanterie = Brigade.

Der Militair-Vorſitzende: v. Mannsfeldt

Der Civil-Vorſitzende:

Original koſtenfrei!

Q. D. B. V.
SVMMIS AVSPICIIS
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI PRINCIPIS
GVILELMI
REGIS BORVSSIAE CAET.
REGIS AC DOMINI NOSTRI IVSTISSIMI ET CLEMENTISSIMI
EIVSQVE AVCTORITATE REGIA
VNIVERSITATIS LITTERARVM VRATISLAVIENSIS
RECTORE MAGNIFICO
CAROLO FERDINANDO ROEMER
PHILOSOPHIAE DOCTORE MINERALOGIAE PROFESSORE PVBLICO ORDINARIO ORDINIS DE AQVILA RVBRA QVARTAE CLASSIS EQVITE
EX DECRETO ORDINIS PHILOSOPHORVM
PROMOTOR LEGITIME CONSTITVTVS
GVILELMVS IVNKMANN
PHILOS. DOCTOR ET ART. LIB. MAGISTER HISTORIAE PROFESSOR PVBLICVS ORDINARIVS
PHILOSOPHORVM ORDINIS H. T. DECANVS
VIRO DOCTISSIMO
STEPHANO PAWLICKI
GEDANENSI
EXAMINE MAGNA CVM LAVDE SVPERATO ET DISSERTATIONE DE SCHOPENHAVERI DOCTRINA ET PHILOSOPHANDI RATIONE
PVBLICE DEFENSA
DOCTORIS PHILOSOPHIAE ET ARTIVM LIBERALIVM MAGISTRI
NOMEN IVRA ET PRIVILEGIA
RITE CONTVLIT
COLLATAQVE
PVBLICO HOC DIPLOMATE
DECLARAVIT
D. XIX. MENSIS AVGVSTI A. MDCCCLXV.

VRATISLAVIAE
TYPIS OFFICINAE VNIVERSITATIS (W. FRIEDRICH).

LS

2.

STEMPEL MARKE
15 Kr
STEMPELMARKE

28

Q. D. B. V.
SUMMIS AUSPICIIS
SERENISSIMI ac POTENTISSIMI PRINCIPIS
GUILELMI
REGIS BORUSSIAE CAET.
REGIS AC DOMINI NOSTRI JUSTISSIMI ET CLEMENTISSIMI
EIUSQUE AUCTORITATE REGIA
UNIVERSITATIS LITTERARUM VRATISLAVIENSIS
RECTORE MAGNIFICO
CAROLO FERDINANDO ROEMER
PHILOSOPHIAE DOCTORE MINERALOGIAE PROFESSORE PUBLICO ORDINARIO
ORDINIS DE AQUILA RUBRA QUARTAE CLASSIS EQUITE
EX DECRETO ORDINIS PHILOSOPHORUM
PROMOTOR LEGITIME CONSTITUTUS
GUILELMUS JUNKMANN
PHILOS. DOCTOR ET ART. LIB. MAGISTER HISTORIAE PROFESSOR PUBLICUS ORDINARIUS
PHILOSOPHORUM ORDINIS H. T. DECANUS
VIRO DOCTISSIMO
STEPHANO PAWLICKI
GEDANENSI
EXAMINE MAGNA CUM LAUDE SUPERATO ET DISSERTATIONE DE SCHOPENHAUERI
DOCTRINA ET PHILOSOPHANDI RATIONE PUBLICE DEFENSA
DOCTORIS PHILOSOPHIAE ET ARTIUM LIBERALIUM MAGISTRI
NOMEN JURA ET PRIVILEGIA
RITE CONTULIT
COLLATAQUE
PUBLICO HOC DIPLOMATE
DECLARAVIT
D. XIX. MENSIS AUGUSTI A. MDCCCLXV

(L. S.)

Daß umstehende Copie mit dem hieramts vorgewiesenen Originale gleichlautend sei wird hiemit bestätigt

Von der k. u. k. Botschaft beim hl. Stuhle

Rom, 13. Dezember 1881.

Der k. u. k. Botschaftssekretär:

Dr. von Seidler

Q.D.B.V.

Summis Auspiciis

Serenissimi ac Potentissimi Principis

GUILELMI

Regis Borussiae caet.

Regis ac Domini nostri Justissimi et Clementissimi

Ejusque Auctoritate Regia

Universitatis litterarum Vratislaviensis

Rectore Magnifico

CAROLO FERDINANDO ROEMER

philosophiae Doctore, mineralogiae Professore Publico Ordinario

ordinis de Aquila Rubra quartae classis Equite

ex decreto Ordinis Philosophorum

Promotor legitime constitutus

GUILELMUS JUNKMANN

philos. Doctor et art. lib. Magister, historiae Professor Publicus Ordinarius

Philosophorum Ordinis H. T. Decanus

viro doctissimo

Stephano Pawlicki

Gedanensi

examine magna cum laude superato et dissertatione

de Schopenhaueri doctrina et philosophandi ratione

publice defensa

Doctoris Philosophiae et Artium Liberalium Magistri

nomen jura et privilegia

rite contulit

collataque

publico hoc diplomate

declaravit

d. XIX. mensis Augusti a. MDCCCLXV.

(L S)

Daß umstehende Copie mit dem hieramts vorgewiesenen Originale gleichlautend sei, wird hiemit bestätigt

Von der k. u. k. Botschaft beim hl. Stuhle

Rom, 13. Dezember 1881.

Der k. u. k. Botschaftssekretär:

[illegible] Seidler

~~bib 27/7 68er~~ 92 1272 15/10 67

Cur. X. [illegible]
[illegible] Breslau

1384 Doctor

№ 428
des Paß-Journals.

Königlich Preußischer Reise-Paß für das Ausland

Signalement des Paß-Inhabers

1. Geburtsort Danzig
2. Wohnort Rogalin
3. Jahr und Tag der Geburt 2 Septbr 1839.
4. Größe 5 Fuß 4 Zoll
5. Haare } blond
6. Augenbrauen } blond
7. Augen blau
8. Nase } mittel
9. Mund } mittel
10. Bart röthlich blond
11. Gesicht oval
12. Statur mittel
13. Besondere Kennzeichen keine

Unterschrift des Paß-Inhabers
Stefan Pawlicki

für den Dr. philos. Herrn Stephan Pawlicki

Reiset allein

nach Warschau

Reisezweck wegen Angelegenheiten

Dieser Paß ist gültig auf ein Jahr.

Alle Civil- und Militair-Behörden werden ersucht, den Vorzeiger dieses, welcher durch die Ortsbehörde als unverdächtig legitimirt ist, frei und ungehindert reisen und zurückreisen, auch nöthigenfalls ihm Schutz und Beistand angedeihen zu lassen.

Gegeben Posen den fünften October 1800 Sieben und sechszig

Stempel 15 sg
Gebühren —
15 sg

Königliche Regierung,
Abtheilung des Innern.
Merkatz

16-7
1868

[illegible]

Berlin den 5 October 1867

[illegible]

№ 16340

Мар. 15 зр.

Явленъ и записанъ въ Канцеляріи Императорской Россійской Миссіи къ проѣзду въ Россію и въ Царство Польское.

Берлинъ 26 Сентября / 18 Октября 1867

Состоящій при Миссіи:

Кохъ

№ 4507 Кн

Явленъ въ [illegible] Варшавскаго Обер-Полицеймейстера для выѣзда за границу

Варшава Мая 14/26 дня 1868

Начальникъ Отд.

Розенштейн

15988

2 ОКТ. 1867

16 МАЙ 1868

P. K. Z. WARSZ: WIEDENS: B. 14/10 1867

W. K. Z. WARSZ: WIEDENS: B. 28/5 1868

№ 6651 Кн

7089 б.

Явленъ въ Управленіи Варшавскаго Обер-Полицеймейстера для выѣзда за границу

P. K. Z. WARSZ: WIEDENS: B. 7 1868

20 ІЮН. 1868

Варшава Іюня 8/20 дня 1868

Начальникъ Пасп. Отд.

[illegible]

№ 2612.

GESEHEN BEI DEM KÖNIGLICH-PREUSSISCHEN GENERAL-KONSULAT GÜLTIG ZUR REISE NACH Oesterreich
PREUSSEN
WARSCHAU den 7 Juli 1868.
Hoehr.

№ 4582
ЯВИЛЪ ВЪ Г. ЧЕНСТОХОВЪ
ВЫѢЗДЪ обратно
Г. ЧЕНСТОХОВЪ 28/6 1868

W. K. S.
WARSZ: WIEDENS:
D. 9/7 1868

Gesehen bei der Königlich Preussischen Gesandschaft
Wien den 11ten July 1868
gültig zur Reise nach Rom
Wustr

5418.

28
юня
1868

D. K. Manepolew

Nr. 977 gratis
Visto alla Nunziatura Apostolica
Buono per Roma
Vienna 11 Luglio 1868

N. 2517. Gratis
Roma li 1. Ottobre 1869
Visto per La Toscana
A partire giorni sei
Il Capo d'Officio

2/10 9

VISTO ENTRARE
16/10 1869
ORTE

Capranica 15/10/69
V. partire
diretto a Roma
Il Capo Posto
Mariotti

DISTACCAMENTO DI CAPRANICA

20

SZKOŁA GŁÓWNA
W WARSZAWIE.

DZIEKAN WYDZIAŁU
FILOLOGICZNO-HISTORYCZNEGO.

Warszawa d. 24 Stycznia 1866 r.

№ 227.

Do
WPana Stefana Pawlickiego,
Dr. filozofii.

Mam honor zakommunikować WPanu, że według postanowienia Rady Wydziałowej Colloquium czyli Dysputa nad rozprawą przez WPana nadesłaną „O Szkole Eleatów" ma odbyć się w Poniedziałek, dnia 29 b. m. i r. o godzinie 12tej w południe, w Sali Posiedzeń Rady Ogólnej. Opponentami będą Prof. Nadzw. Dr. Struve i Prof. zwycz. Dr. Lewestam. Przytem dołączam streszczoną opinię Rady Wydziału o pracy WPana.

Dziekan J. S. Kowalewski

Отдѣленіе Просвѣщенія | Г. Варшава

№ 7759/8391. | Октября 15/27 дня 1866 г.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ КОММИСІЯ

НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ.

На основаніи 284ой статьи Высочайше утвержденнаго устава объ общественномъ воспитаніи въ Царствѣ Польскомъ, Правительственная Коммиссія Народнаго Просвѣщенія согласно съ представленіемъ Ректора Варшавской Главной Школы постановила назначить и симъ назначаетъ Доктора Философіи Стефана Павлицкаго — Доцентомъ по каѳедрѣ философіи въ тойже Школѣ.

За отсутствіемъ Главнаго Директора
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ

За Директора Отдѣленія

За Правителя Канцеляріи

№ 3642.

Warszawa dnia 18/30 M^{ca} Października 1866 r.

REKTOR

SZKOŁY GŁÓWNEJ

Do
P^{a} Stefana Pawlickiego
D^{ra} Filozofii, Docenta
Szkoły Głównej.—

Nadesłaną przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Oświecenia Publicznego z dnia 15/27 Października r.b. № 7759/8391 nominacyę, na Docenta Filozofii w Szkole Głównej, mam honor przesłać przy /. niniejszem W^{u} Panu, z prośbą abyś Pan zgłosił się do Dziekana Wydziału Filologiczno-Historycznego dla poinformowania się o dniu rozpoczęcia wykładu.—

Rektor Mianowski

Sekretarz Zarządzający Kancellarya Kaz. Kaniewski

№ 1788.

Warszawa. d. $\frac{24}{6}$. Mca Czerwca / Lipca 1867 r.

REKTOR
SZKOŁY GŁÓWNEJ

Do

P. Stefana Pawlickiego
Docenta Szkoły Głównej

Kommissya Rządowa Oświecenia Publicznego reskryptem z d. 21 Czerwca r. b. № 4485. zawiadomiła, iż z decyzyi JW° Jenerał Feldmarszałka Hr. Namiestnika w Królestwie objawionej przez odezwę Zarządzającego interessami Rady Administracyjnej z d. 3/15 Czerwca r. b. № 3716 udzielony został WPanu urlop za granicę mianowicie do Prus na 2 miesiące wakacyjne i dni 28 —

O czem mam honor WPana zawiadomić. —

Rektor J. Mianowski

Za Sekretarza Zarządzającego Kancellaryą

№
ЯВЛЕНЪ ВЪ УПРАВЛЕНІИ ПРИСТ: Х ЧАСТИ
ВАРШАВ: ИСПОЛ: ПОЛИЦІИ ДЛЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

Г. ВАРШАВА А 86 г.
ПРИСТАВЪ

REDAKCYA
BIBLIOTEKI WARSZAWSKIÉJ.

Warszawa, dnia 22 Stycznia 1868 r.

Do
Wielmożnego
Stefana Pawlickiego
Dr. fil. Professora Szkoły Głównéj.

Zapewniona o życzliwości pana dla Redakcyi Biblioteki Warszawskiéj i o gotowości poświęcenia zdolności swych naukowych dla dobra kraju, Redakcya na przedstawienie W. K. Kaszewskiego wybrała pana jednozgodnie za współwłaściciela i współredaktora Biblioteki Warszawskiéj, i ma zaszczyt zaprosić Go ażeby uczestniczył w tym charakterze w dalszych pracach Redakcyi.

Załączone wyjaśnienie wykazuje cel pisma obowiązki współwłaścicieli i współredaktorów oraz porządek przyjęty w Redakcyi.

Redakcya zawiadamia zarazem iż uwalnia pana w zupełności od składania akcyi i od wszelkiéj odpowiedzialności materyalnéj w wydawnictwie Biblioteki Warszawskiéj. –

Redaktor odpowiedzialny

Wyjaśnienie.

Biblioteka Warszawska pismo miesięczne poświęcone naukom i literaturze wychodzi bez przerwy za upoważnieniem Rządowém od d: 1. Stycznia 1841 r.

Kontrakt do wydawania tego pisma zawarty pomiędzy pierwotnemi współwłaścicielami w d: 12 Września 1840 złożony został Rządowi.

W kontrakcie tym każdy współwłaściciel jest zarazem współredaktorem. -

Współwłaściciele od samego początku postanowili nieszczędzić ofiar materyalnych i pracy swojéj osobistéj w tym jedynie celu, ażeby ile można zjednoczyć wszystkie siły umysłowe kraju i działać wyłącznie dla dobra nauk i literatury. Wszelkie więc spekulacye księgarskie i poszukiwania zysków materyalnych stanowczo z zakresu działań Redakcyi na zawsze wyłączone zostały. —

Główne

Główne obowiązki współwłaścicieli są:

1. Złożyć jako akcyą summę rs 450. którą teraz do księgarni pp. Gebethnera i Wolffa wnieść należy i pokwitowanie Redakcyi złożyć. W żadnym razie wyższa odpowiedzialność nad tę summę żadnego współwłaścicieli dotknąć nie może.–

2. O ile możności własnemi artykułami zasilać Redakcyą, starać się o współpracowników i naukowych korrespondentów, czy to bez opłaty za nadsyłane artykuły, czy też za opłatą: a w każdym razie wspierać radą, wpływem i pomocą swą, do przygotowania artykułów potrzebnych.–

3. Raz w miesiąc najmniej, lub ile potrzeba wymagać będzie przybyć na posiedzenie Redakcyi, gdzie większością głosów decyzya zapada co do wszystkich przedmiotów naukowych jako też administracyi pisma.– Na posiedzenia takowe wydawane są za każdym razem osobiste zaproszenia.—

Za zgodność

CONSTANTINUS MISERATIONE DIVINA
EPISCOPUS OSTIENSIS ET VELITERNENSIS
S. ROMANAE ECCLESIAE
CARDINALIS PATRIZI
S. COLLEGII DECANUS
SACROSANCTAE PATRIARCHALIS BASILICAE LATERANENSIS ARCHIPRESBYTER
SSMI DNI NRI PAPAE VICARIUS GENERALIS
ROMANAE CURIAE EJUSQUE DISTRICTUS JUDEX ORDINARIUS, ETC.

Tibi, dilecto Nobis in Christo R. D. Stephano Pawliski Presbytero Congreg. Resurr. D. N. J. C.

ut in quibuscumque Almae Urbis, ejusque Suburbiorum Ecclesiis de consensu Rectorum celebrare valeas, licentiam concedimus et impertimur: monentes ut proprio Parocho te praesentes, saltem in solemnioribus anni Festis diebus aliquod servitium praestes Ecclesiae Parochiali, et in habitu ac tonsura incedas ad formam postremi Edicti. Quod si ab Urbe discesseris, et de aliquo Beneficio Ecclesiastico personalem residentiam extra eamdem Urbem requirente provisus fueris, post adeptam illius possessionem, praesentes litterae nullius sint roboris ac momenti: si vero Romae juste moras duxeris, toties tui Parochi testimonium de vita ac moribus exhibere tenearis, quoties hanc celebrandi licentiam prorogari contigerit. Praesentibus valituris ad Annum

Datum Romae ex Aedibus Vicariatus die 1a Aprilis 1872.

Jos. Archiep. Corinth. Vicesg.

Prorogt. ad annum. Die 26. Aprilis 1873.

J. Archiep. Corinth. Vicesg.

Prorogt ad Annum. Die 19. Junii 1874.

J. Archiep. Corinth. Vicesg.

Prorog. ad Annum Die quinta Junii 1875

J. Archiep. Corinth. Vicesg.

Prorogt ad Annum. Die 19a Junii 1876.

+ Julius Arch. Sidon. Vicesg.

Facultas celebrandi in Urbe.

Placidus Can. Petacci Secr.

Celebret ad dies quindecim Neapoli
Die 2 Julii 1876
Fr. C. Chiaturi Pro Vic. G.

Prorog. ad Annum. Die undecima Junii 1877.

+ Julius Archiep. Lidae Vic. G.

Venetiis 24 Julii 1877
Celebret ad quindecim dies in omnibus Ecclesiis hujus Patriarchatus, exceptis Ecclesiis Monialium.
Joh. Can.us Berengo Vicarius Gen. Capitularis

CURIA PATR. GEN. CAPIT.
VENETIARUM
S. V.

Prorog. ad Annum. Die 12. Julii 1878.

+ J. Archiep. Lidae Vic. G.

Prorogi ad annum. Dat. die 16 Julii 1879

+ J. Archiep. Lidae Vic. G.

Prorog. ad Annum Die 7. Julii 1880

+ J. Archiep. Lidae Vic. G.

Celebret ad dies decem in Dioc. Neapolitano Ordinario subjectis. Datum Neapoli ex Curia Arch. die 21 Julii 1886

A. C. Tramà V.

Sac. Carolus [illegible]

Celebret Surrenti ad mensem - Datum ex Curia Metrop. Surrentinae die 27. Julii 1880.
Joseph Canonicus Ferraro Pro Vicarius Gen.

CURIA ARCIVESCOVILE DI SORRENTO

Prorog. ad Annum. Die 15. Julii 1881.

+ J. Archiep. Lidae Vic. G.

Prorog. ad Annum. Die 30. Junii 1882.

+ J. Archiep. Lidae Vic. G.

43

CONSTANTINUS **MISERATIONE DIVINA**
EPISCOPUS OSTIENSIS ET VELITERNENSIS
S. R. ECCLESIAE CARD. PATRIZI
S. COLLEGII **DECANUS**
SACROSANCTAE PATRIARCHALIS BASILICAE LATERANENSIS ARCHIPRESBYTER
SSMI D. N. PAPAE **VICARIUS GENERALIS**
ROMANAE CURIAE EJUSQUE DISTRICTUS JUDEX ORDINARIUS ETC.

Universis et singulis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, testamur Nos Constantinum Mis. Div. Epum Ostien. et Veliternen. S. R. E. Card. Patrizi S. Collegii Decanum SS. D. N. Papae Vicarium Gnlem Romae die 30. Martii Sabbato Sancto Anni 1872. in Sacros. Patriarch. Basilica Lateranen. Generalem Ordinationem inter Missarum sollemnia celebrant. Dilectum Nobis in Xto R. D. Stephanum Pawliski Congnis Resurr. D. N. J. C. cum pñe sui Superioris, publicationibus, spiritualibus exercitiis, ac prævio examine a RR. PP. DD. Examinatoribus in Urbe deputatis idoneum repertum et admissum cum cæremoniis et solemnitatibus necessariis et opportunis juxta S. R. E. ritum ad S. Presbyteratus Ordinem in Domino promovisse. In quorum fidem has litteras a Nobis, seu ab Illmo et Rmo P. D. Vicesgerente, et D. Secretario Nostro subscriptas, sigilloque Nostro munitas expediri jussimus. Datum Romæ ex Aedibus Nostris die Nona Mensis Aprilis Anni 1872 Indictione XV. Pontificatus Ssmi in Christo Patris, et Domini Nostri **PII** Div. Providentia **PAPÆ IX** anno XXVI.

J. Archiep. Corinth. Vicesg.

P. Can. Petacci Secret.

Petrus Beckx
Praepositus
Societati Iesu Universae
Omnibus et singulis
ad quos
Praesentes Literae pervenerint
Maioribus
Debitam reverentiam
Ceteris
Salutem in Domino sempiternam.

Iampridem Iulius Papa III et Pius Papa IV Sancto Ignatio Societatis Iesu Conditori et Praeposito Generali nec non ceteris eius Successoribus hoc ius tribuerant, ut secundum institutum Pontificiarum aliarumque Catholicarum Academiarum gradus honoris et dignitatis Romae illis omnibus impertiri possent, qui cum peculiari laude Theologicarum vel Philosophicarum Disciplinarum cursum, quem vocant, sub Doctorum nostrorum disciplina confecissent. Post hos Pontifices benemerentissimos Gregorius Papa XIII Romanum hoc Collegium, quod et Gregorianum idcirco appellatur Societati nostrae a fundamentis extruxit, quo in opere id sibi Pontifex sapientissimus proposuit ut non modo heic Societatis nostrae Alumni idonei fingerentur ad Divinam Gloriam ubique terrarum propagandam verum etiam ut Romana Iuventus ad Religionem et Bonas Artes institueretur, et Adolescentes illi qui ad germanam Sapientiam sibi comparandam undique in Urbem conveniunt Catholicae Religionis dogmata et disciplinam heic prius perdiscerent, dein per varias, qua patet Orbis, regiones, et docerent verbis et exemplo moribusque confirmarent. Id autem ut ex ceterarum Christiani Orbis Academiarum consuetudine rectius faciliusque ad exitum optatum perduceretur, atque singularia cuiuscumque Adolescentis promerita singulari praemio honestarentur, edidit hac de re Apostolicam Constitutionem die VII Maii MDLXXVIII et eam facultatem, quam supra memoravimus quaque per laudatos Pontifices iamdiu utabamur, nobis instauravit et confirmavit. Demum Leo Papa XII qui Societatem nostram in Romanum Collegium reduxit, literis die XVII Maii MDCCCXXIV datis eandem facultatem et ratam habuit et Pontificia Auctoritate sanxit.

Itaque cum P. Valerianus Cardella Collegii

Romani Moderator ad diem XVIII Augusti in aulam eiusdem Collegii PP. Joanem Bapt. Franzelin= Dominicum Palmieri= Pium Margarucci= Antonium Ballerini Facultatis Theologicae Doctores convocasset eosque rogasset ut novo experimento tentarent an R. D. Stephanus Pawlicki post absolutum Universae Theologiae cursum, totam hanc disciplinam ita calleret ut ad Doctoratus in hac Theologica Facultate gradum posset promoveri: quem denique idem R. D. Stephanus Pawlicki propositis interrogationibus congruenter responderit obiectasque difficultates apte enodaverit, rogati sententiam praesentes omnes Facultatis Theologicae Doctores ita censuerunt.

Quandoquidem R. D. Stephanus Pawlicki per plures annos luculentissima probitatis virtutisque christianae testimonia praebuit, et tum scripta de re theologica dissertatione tum peculiari ad id instituto periculo sese theologicarum disciplinarum peritum ostendit, placere universis ut ob eam qua praeditus est integritatem atque doctrinam ad Doctoratus in Theologica Facultate gradum promoveatur.

Quapropter emissa Fidei professione idem R. D. Stephanus Pawlicki gravissimo se obstrinxit iuramento ad Eclesiae Catholicae dogmata ubique ac semper tuenda ac confirmanda. Nos vero Auctoritate Pontificia utentes A.M.D.G. eumdem R. D. Stephanum Pawlicki Doctorem sive Magistrum in Theologica Facultate declaravimus, potestatemque ipsi fecimus ut omni iure omnibusque gradus ordinisque sui insignibus et privilegiis et auctoritate utatur.

Hortamur tamen virum clarissimum R. D. Stephanum Pawlicki ut ius theologiae ubique gentium tradendae, quod inter ceteras auctoritates illi nunc potissimum accedit non adhibeat, quoad eius fieri potest nisi de illorum quorum interest adsensu ac voluntate. Doctrinam vero quam est adeptus sapienter et fortiter convertat ad eas Potestates tuendas et confirmandas quas Deus Optimus Maximus rei tum christianae tum pullicae regendae praefecit.

Datum in Urbe die XX Augusti

MDCCCLXXIII

Scripsere

Sigillum

Petrus Beckx

Ignatius Armellini S. J. a secr.

Valerianus Cardella S. J.

Rector Collegii Romani

J. Perrone S. J. Studiorum Praefectus.

Daß vorstehende Copie mit dem hieramts vorgewiesenen Originale gleichlautend sei wird hiemit bestätigt.

Von der k. u. k. Botschaft beim hl. Stuhle

Rom, 13. Dezember 1881.

Der k. u. k. Botschaftssekretär:

Dr Leon Seidler

C. V. C.

GLI ARCADI

AGESANDRO TESPORIDE

CUSTODE GENERALE DELL'ARCADIA

Al molto Reverendo Padre

Stefano Pawlicki

Sacerdote della Cong.ne della Risurrezione.

L'Arcadia nell'intendimento di onorare i valorosi, che per la eccellenza dell'ingegno, unita al merito di eletti costumi e alla coltura degli ottimi studî, van segnalati nella professione delle Lettere, delle Scienze e della Erudizione, a proposta dei gentilissimi e valorosissimi nostri Compastori Eristeno Nassio e Vincistrio Agroteseo, *ha voluto dichiararvi Pastore Arcade, ed annoverandovi nel Catalogo dei componenti questa antica letteraria Repubblica, vi ha dato, secondo il nostro uso accademico, il nome di* Filemone Solesio.

L'Arcadia nel dichiararvi aggiunto al suo Comune, confida che non solo manterrete la osservanza delle sue leggi, ma darete opera eziandio perchè sempre più fiorisca con la dignità delle lettere l'onore dell'arcadico istituto.

Dato dal Bosco Parrasio addì 6 decembre dell'anno 1873.

Dalla Restaurazione dell'Arcadia anno 184 della Olimpiade 46 anno 4.to

Il Custode Generale

Agesandro Tesporide

Registrato al vol. VIII, num. 293.

DICHIARAZIONE DEI NOMI ARCADICI

AGESANDRO TESPORIDE – Monsig.r Stefano Ciccolini, Custode Generale

Eristeno Nassio – Can. Agostino Bartolini, Pro-Custode Generale

Vincistrio Agroteseo – D.r Giuseppe Montanari, Sotto-Custode

[illegible] DEI NOMI ASSOCIATI

[illegible] [illegible] Prof. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

48

CONSTANTINUS **MISERATIONE DIVINA**
EPISCOPUS OSTIENSIS **ET VELITERNENSIS**
S. ROMANAE ECCLESIAE
CARDINALIS **PATRIZI**
S. COLLEGII **DECANUS**
SACROSANCTAE PATRIARCHALIS BASILICAE LATERANENSIS ARCHIPRESBYTER
SSMI DNI NRI PAPAE **VICARIUS GENERALIS**
ROMANAE CURIAE EJUSQUE DISTRICTUS JUDEX ORDINARIUS, ETC.

Tibi, dilecto Nobis in Christo R. P. Stephano Pawlicki Presbytero Culmens. Dioeces. Congnis a Resurrectione D. N. J. C.

ut Sacramentales Christifidelium Utriusque Sexus
non tamen Monialium, Oblatarum, Puellarum, aliarumque in Monasteriis, aut Conservatoriis degentium, neque in domibus privatis, nisi infirmorum dumtaxat causa, sed in Ecclesiis tui Ordinis, et in aliis de licentia Rectorum, nec non quibuscumque Hospitalibus Almae Urbis, juxta Breve s. m. Clementis XII. latum die 28 Aprilis 1738, et Monitionem ad Confessarios, et Parochos datam anno 1775, Confessiones audire, et confitentibns, quantum spiritus et prudentia suggesserit, pro qualitate criminum et poenitentium facultate, salutares et convenientes satisfactiones injungere, ac beneficium absolutionis (praeterquam a censuris in Bulla *Coenae*, aliisque SS. D. N., et Nobis reservatis) impendere valeas, attento testimonio tui Superioris de vita, moribus, aliisque bonis dotibus Nobis facto, licentiam in Domino concedimus et impertimur: mandantes, ut quoties ad confessiones infirmorum in eorum domibus audiendas accesseris, statim ibi fidem auditae confessionis Parocho, et Medico supervenientibus exhibendam dimittas, sub poena suspensionis ab audiendis confessionibus ipso facto incurrenda; ut quae pro recta hujus Sacramenti administratione per Sacros Canones, Tridentinam Synodum, Constitutiones Apostolicas, praecipue Summorum Pontificum Gregorii XV, et Benedicti XIV contra Sollicitantes, et Rituale Romanum sancita, vel alias ordinata fuerunt accurate observes; utque collationibus casuum conscientiae praescriptis diebus interesse non omittas.

Praesentibus valituris ad sex menses peracto examine de Mandato Nostro et attenta orthodoxae fidei professione

Datum Romae ex Aedibus Vicariatus die 29 Julii An. 1874

I. Archiep. Corinth. Vicesg.

Prorogt ad Novem Menses attº altero examine. Die 26. Januarii 1875.

I. Archiep. Corinth. Vicesg.

Prorogt ad Annum attº tertio exam. Die 10. Maii 1876.

+ Julius Archiep. Sidae Vicesg.

Prorog ad Annum Die undecima Junii 1877

+ Julius Archiep. Sidae Vicesg.

Facultas audiendi Confessiones pro Sacerdote Regulari.

P. Can. Petacci Secr.

Prorogt ad Annum. Die 12a Julii 1878.

+ Julius Archiep. Iadrae Viegst

Prorog. ad annum. Dat. die 16 Julii 1879.

+ J. Archiep. Iadrae Viegst

Prorogt ad Annum. Die 9a Julii 1880.

+ J. Archiep. Iadrae Viegst

Prorogt ad Annum. Die 13. Julii 1881.

+ J. Archiep. Iadrae Viegst

Prorogt ad Annum. Die 30. Junii 1882.

+ J. Archiep. Iadrae Viegst

SAGRI PALAZZI APOSTOLICI

Si permette al Sig. P. Stefano Pawlicki di visitare le Camere e le Loggie di Raffaele, la Pinacoteca, e la Cappella Sistina al Vaticano, dalle Ore OTTO alle UNDICI antimeridiane e dalle DUE alle QUATTRO pomeridiane, esclusi i giorni festivi, con qualche persona di sua compagnia non dovendo eccedere il numero di quattro.

L'ingresso ai sopradetti locali è dal Portone di Bronzo e Scala Regia.

Dal Vaticano il 17 GIUGNO 1875

IL MAGGIORDOMO DI S. S.
BARTOLOMEO PACCA

Rilasciato **GRATIS**

E proibito di toccare gli oggetti d'arte, di fumare, e d'introdurre i cani.
Gli ombrelli ed i bastoni dovranno depositarsi nel luogo appositamente destinato.

LA PONTIFICIA ACCADEMIA ROMANA

DELL' IMMACOLATA CONCEZIONE

DI MARIA VERGINE

Al Chiarissimo Signore

Il Prof. Padre Stefano Pawlicki

Premurosa la nostra società scientifica e letteraria di ascrivere nel suo albo accademico quei cultori de' buoni studi, che possono crescerle ornamento anche per lo splendore delle loro virtù, ha decretato col consiglio e plauso universale d'inviarvi il presente diploma, significandovi appartener voi alla nostra pontificia accademia dell'Immacolata Concezione di Maria Vergine nella classe di merito.

Quindi siete fatto partecipe di tutti gli onori e privilegi, che le nostre leggi concedono agli accademici di merito.

Roma 15 *di* Febbraro *anno dell'era volgare MDCCCLXXVII dell'accademica istituzione* XLII.

Il Presidente
Baldassarre Capogrossi Guarna

Il Segretario
Venanzio Paloni

Registrato al vol. II *pag.* 255

N. 711

PONTIFICIA ACCADEMIA

DELL' IMMACOLATA CONCEZIONE

DI MARIA VERGINE

L' Accademico Sig. Pawlicki D. Stefano *ha pagato Lira* una *e centesimi* 50 *per quota del* 3º *trimestre* 1878 *in conformità di quanto viene disposto dallo Statuto e dai Regolamenti vigenti.*

Roma li 30 7mbre 1878

IL TESORIERE

Al Guglielmotti

Colleggio pelene 12
Marroniti

SOLENNE STRAORDINARIA ADUNANZA

CHE GLI ARCADI

LA SERA DI SABATO 22 FEBBRAIO 1879

TENGONO NELLA LORO SALA DEL *SERBATOJO*

IN ONORE

DEI RAPPRESENTANTI

DELLA STAMPA PERIODICA CATTOLICA

VENUTI A ROMA

PER FARE ATTO DI OSSEQUIO

ALLA SANTITÀ DI NOSTRO SIGNORE

PAPA LEONE XIII

GLORIOSAMENTE REGNANTE

Roma, Tip. Fratelli Monaldi.

SALVETE ILLVSTRES VIRI
IN PVBLICORVM CERTAMINE SCRIPTORVM
DEFENSORES OPTIMI CAVSARVM OPTIMARVM
VOS PEREGRE ADVECTOS
VRBS NOSTRA SPECTAT OVANS
VESTRAEQVE PIETATIS OFFICIA
ERGA LEONEM XIII P. M.
ALTERVM SACRI PRINCIPATVS ANNVM
PLAVDENTE ORBE INEVNTEM
GRATVLATIONE PRAECONIIS
VOTISQVE COMPLECTITVR

C. Nocella

PARTE LETTERARIA

PROSA

Monsignor Stefano Ciccolini, Custode Generale, *Prologo Latino.*

POESIE

Armena	Monsig. Alessandro Balgy, Arcivescovo di Acrida.
Fiamminga	Monsig. Vittore van den Branden de Reeth.
Francese	Visconte Oscar de Poli.
Greca	Comm. Baldassare Capogrossi-Guarna.
Inglese	Guglielmo W. Story.
Italiane	Commend. Avv. Giov. Battista de Dominicis Tosti.
	Prof. Can. Agostino Bartolini.
Latina	Monsig. Vincenzo Anivitti.
Olandese	Dott. Andrea Janssen.
Polacca	Prof. D. Stefano Pawlicki, della Congr. della Risurrez.
Portoghese	P. Fergo O' Connon, della Compagnia di Gesù.
Spagnuola	Can. Cav. D. Silvestro Rongier.
Tedesca	D. Enrico Pick.
Ungheresi	D. Giulio Bartalos.
	Prof. Francesco Szoldatics.

PARTE MUSICALE

Nomi delle Signore e dei Signori che gentilmente prendono parte al Concerto Musicale.

Soprani

Alari Serafina
Ciuffetti Maestra Maria
Ciuffetti Elena
Clementi Maestra Emilia
Costaggini Maestra Costanza
Diotallevi Augusta
Giovannini Maria
Giuliani Clarice
Grassini Elena
Maldura Eugenia
Morino Elvira
Sciomer Emilia

Contralti

Antonini Clementina
Balzani Contessa Elena
Ciuffetti Cecilia
De Antonis Maestra Matilde
Freddi Maria
Mercanti Elena
Paperi Emilia
Prunetti Maria
Prunetti Elena
Rosari Clotilde

Tenori

Barbiellini Conte Carlo
Barluzzi Cav. Avv. Camillo
Clementi Vincenzo
De Prosperis Avv. Vincenzo
De Rossi Rè Corrado
Eberspacher Alessandro
Favani Avv. Maestro Antonio
Gentili Cav. Paolo
Gualdi Camillo
Leonardi Giovanni
Manzia Carlo
Morino Luigi
Patriarca Avv. Carlo
Pescosolido Avv. Giuseppe
Sterbini Augusto
Viviani Carlo

Bassi

Alessandroni Annibale
Antonelli Costaggini Avv. Enrico
Campodonico Costantino
Cametti Giuseppe
Farinetti Luigi
Giomini Stanislao
Giovannini Cav. Alessandro
Lenti Enrico
Liberati Conte Nicola
Malatesta Conte Francesco
Mogliazzi Angelo
Mori Francesco
Pallini Giuseppe
Salvati Avv. Vincenzo

PROGRAMMA

Verdi, *Sinfonia* nell' Opera - il Nabucco ridotta per due Piano Forti ad otto mani. Sigg. Mercanti Elena, Costaggini Maestra Costanza, Ciuffetti Maestra Maria, De Antonis, Maestra Matilde.

Pacini, *Introduzione* nell'Opera - gli Arabi nelle Gallie. Sig. Cametti Giuseppe e Coro.

Gomes, *Duetto* nell' Opera - il Guarany. Sig.ra Clementi Maestra Emilia, Sig. Viviani Carlo.

Campana, *Terzetto* - la Campana. Sigg. Costaggini Maestra Costanza, De Rossi, Rè Corrado, Campodonico Costantino.

Donizetti, *Duetto* nell' Opera - l' Assedio di Calaìs. Sigg. Alari Serafina, De Antonis Maestra Matilde.

Rossini, *Quartetto* nello - Stabat Mater. Sigg. Clementi, De Antonis, Viviani, e Cametti.

Flotou, *Aria* nell' Opera - l' Ombra. Sig.ra Alari.

Cimarosa, *Terzetto* nell' Opera - il Matrimonio segreto. Sigg. Alari, Clementi, De Antonis.

Verdi, *Terzetto* nell' Opera - la Forza del Destino. Sigg. Clementi, Viviani, Cametti,

Verdi, *Coro* nell' Opera - i Lombardi.

Maestro Direttore dei Cori Sig. Domenico Alari. Al Piano Forte per accompagnare, i Maestri Sigg. Boezi Ernesto, e Parisotti Alessandro. I Piano Forti di Erard appartengono alla stabilimento Carlo Ducci e C.

PONTIFICIA ACCADEMIA ROMANA
DELL' IMMACOLATA CONCEZIONE
DI MARIA VERGINE

Chiarissimo Signore

Roma 18 Gennaio 1880

Il Consiglio Particolare dell'Accademia nell'adunanza del 13 corr^{te} confermò la S. V. Chma Segretario della Sezione delle Scienze Filosofiche per l'anno che corre.

È grato allo scrivente darle tale partecipazione mentre con sensi di distinta stima si professa

Della S. V. Chma

Al Chiarissimo Signore
P. Stefano Pawlicki

Devmo Servo
Valdemaro Berardi

ACCADEMIA DI RELIGIONE CATTOLICA
DALLA SECRETERIA ACCADEMICA
in S. Andrea della Valle

Roma li 18 Febraro 1881

Dalla fondazione anno 81

Il sottoscritto si reca ad onore di significare alla P. V. che l'Emo e Rmo. Signor Cardinale Presidente e il Consiglio dell'Accademia nella sessione del giorno 15 Gennaro hanno voluto nominare la meritissima persona di Lei Socio della medesima Accademia.

Lo scrivente nel darne contezza alla P. V. è ben lieto di spedirle l'analogo Diploma.

Il Segretario
Francesco M.a Cirino C. R.

Al Molto Revdo Padre
D. Stefano Pawlicki Pro-Rettore
del Collegio Polacco

ACCADEMIA
DI
RELIGIONE CATTOLICA

CONFERENZE STORICO POLEMICHE
SULLE
ORIGINI DEL CRISTIANESIMO

La lotta dell'errore contro la verità, del male contro il bene, cominciata sin dall'inizio del mondo, continua e continuerà sino alla fine di esso, non ostante la grande sconfitta toccata al nemico del vero e del bene là sul Calvario. Esso non si stanca per vedere bene spesso spuntate, le sue armi, e volte in pure perdite talune parziali ed efimere vittorie anzi mutando di tattica ritorna con ira maggiore a nuovi assalti.

La scienza teologica da prima per vari secoli fornì le armi al combattimento. Venne appresso la Filosofia la quale, movendo dal dubio finì con la negazione di se, e di tutto. Nel nostro secolo, oltre dello scetticismo, che seguita ancora più serio e nocivo, nel naturalismo, nel positivismo, nell'evoluzionismo nuove armi si aguzzano, mercé gli studi storici, affine di combattere per mezzo dei medesimi il Cristianesimo e di svellerlo dalle radici.

È ben doloroso, e sotto un qualche rispetto inesplicabile, il vedere ingegni, forniti per altro dal cielo di non commune perspicacia, e forza, onde accattarsi una fatua rinomanza, prostituirsi alla menzogna, e all'errore, e provarsi con titanici sforzi a scuotere dalle fondamenta quell'edificio che la mano stessa di Dio ha fabbricato e sorregge.

Ciò non pertanto cosa più lagrimevole ed indegna è il conato e l'arte che i moderni maestri del razionalismo adoperano nel divulgare le loro vantate scoperte, affine di far proseliti ai loro sistemi, infondere nelle menti ingenue i loro errori, e depravare il buon senso della crescente gioventù.

Il torrente omai ingrossa e straripa: è dunque un supremo dovere opporvi qualche diga, e qualche riparo. E ciò, non altrimenti potrà ottenersi salvo che coll'apprestare alla gioventù tale un'istruzione religiosa che serva agli uni come un contraveleno all'erronee dottrine che avran potuto incautamente assaporare ed ammettere: e agli altri sia, quasi uno scudo di difesa contro gli assalti della miscredenza, e una fiaccola onde conoscere e schivare i lacci, che artatamente si tendano ad arreticare gl'inesperti.

A tal uopo il Consiglio dell'accademia di Religione Cattolica, la quale « ha per oggetto di promuoverne lo studio per fare argine agli « errori correnti, e preservarne la gioventù » ha deciso, che oltre le consuete tornate accademiche, si dia da uno dei Socii, il R. P. Stefano Pawlicki Rettore del Collegio Polacco, un breve corso di Conferenze Storico-Polemiche sulle Origini del Cristianesimo, affine di confutare gli errori dei moderni oppugnatori del Cristianesimo sul campo filosofico-storico.

Siffatte Conferenze si terranno nella Sala del Palazzo Sinibaldi Via di Monterone n. 4, primo piano, nei giorni ed ora qui appresso indicati.

PRIMA SERIE DI CONFERENZE
SULLE
ORIGINI DEL CRISTIANESIMO

Conferenza Iª Domenica 23 Aprile alle ore 10 e mez. ant.

INTRODUZIONE GENERALE

Argomento: La teorica moderna delle Origini e la critica anticristiana. Definizione e limiti della nuova scienza apologetica delle origini.

Conferenza IIª Domenica 7 Maggio alle ore 10 e mez. ant.

I DOCUMENTI

Argomento: L'autenticità de'Vangeli dimostrata con argomenti storici ed estrinseci. Confutazione de'naturalisti di Tubinga.

Conferenza IIIª Domenica 21 Maggio alle ore 10 e mez. ant.

I DOCUMENTI

Argomento: Si continuerà a dimostrare l'autenticità de'Vangeli con argomenti estrinseci e storici. Si risponderà ad alcune obiezioni del Renan.

Conferenza IVª Domenica 4 Giugno alle ore 10 e mez. ant.

I DOCUMENTI

Argomento: Si dimostrerà l'autenticità e veracità de'Vangeli con argomenti intrinseci. Si ribatteranno le obiezioni del Renan sull'impossibilità de'miracoli.

Conferenza Vª Domenica 18 Giugno alle ore 10 e mez. ant.

S. GIOVANNI APOSTOLO

Argomento: Si parlerà dell'autenticità de'suoi scritti; s'oppugnerà 1° l'opinione di Renan sull'Apocalisse; 2° il preteso *Iohannismo* de'protestanti tedeschi, i quali sostengono il quarto Vangelo essere un'opera di conciliazione fra le diverse opinioni discordanti del cristianesimo primitivo.

Conferenza VIª Domenica 25 Giugno alle ore 10 e mez. ant.

S. PIETRO E S. PAOLO

Argomento: Sul così detto antagonismo fra i due santi Apostoli. Si confuterà il sistema Tubingense sul *Petrinismo* e *Paulinismo*. Si dimostrerà finalmente che all'istituzione della Chiesa Romana, basata sul primato universale di Pietro, concorsero ambidue gli Apostoli.

ACADEMIA RELIGIONIS CATHOLICAE

PRAESES
ET
CONSILIUM ACADEMIAE

Admodum Reverendo Patri
Stephano Pawlicki Cong.nis Ressurectionis
Conlegii Polonensis Vice-Rectori

Praeclara doctrinae copia, morumque integritas, qua Tu ornaris, et singulare tuum in Catholicam Religionem studium nos impulerunt, ut de Te in coetum nostrum cooptando verba faceremus, minime dubitantes quin in propugnandis Catholicae Religionis dogmatibus, quod praecipuum munus est nostrae Academiae, omnem curam atque operam positurus sis. Re itaque in consultationem vocata, Socius Academiae Religionis Catholicae renunciatus es; cujus rei testimonium libenter Tibi hisce litteris perhibemus nostro sigillo munitis.

Datum Romae XVIII Kal. Februarii **Anni MDCCCLXXXI**

= Dominicus Cardinalis Bartolinius Praeses =

Franciscus M.a Cirino ab. actis Acad.ae

PONTIFICIA ACCADEMIA TIBERINA

ANNO 1881

Il Presidente Annuale

Al Chmo Sig. Dott. D. Stefano Pawlicki

L'Accademia Tiberina, che ha per instituto la coltura e l'aumento delle Scienze e Belle Lettere, avendo avuto contezza de' Vostri meriti Scientifici e Letterarj, ed in sequela della istanza fatta della Vostra ammissione dagli Accademici Ab. Enrico Fabi e Mons. D. Giuseppe Patroni ha decretato di annoverarvi tra' suoi Socj Residenti

In fede di che vi si spediscono queste lettere patenti segnate col Sigillo Accademico.

Date in Roma dalla Sala
di nostra Residenza nella
Assemblea generale del dì 28
Marzo MDCCCLXXXI
Dalla nostra Fondazione A. 69

Per l'Accademia
Baldassarre Capogrossi Guarna Presidente Annuale

Registrate al N.º 1663

Per Ispedizione Mr. Giuseppe Patroni Segretario Annuale

?

K.K. MINISTERIUM
FÜR CULTUS UND UNTERRICHT

1/

Z: 11.851.

Seine kaiserliche und koenigliche Apostolische Majestaet haben mit Allerhöchster Entschließung vom 14. Juli 1882 Ihre Bestellung zum Docenten der Philosophie an der theologischen Facultaet der k.k. Universitaet Krakau zu genehmigen, und Ihnen aus diesem Anlasse den Titel eines Universitaets-Professors allergnädigst zu verleihen geruht.

Indem ich Eure Hochwürden von dieser Allerhöchsten Entschließung in Kenntnis setze, bestimme ich Ihnen Ihre Lehrverpflichtung dahin, dass Sie, vom Studienjahre 1882/83 ab, gehalten sind, in jedem Semester Vorlesungen über christliche Philosophie im Umfange von mindestens fünf Stunden wöchentlich abzuhalten.

Diese Vorträge haben ein Collegium über den speculativen Theil dieses Gegenstandes und ein solches über Geschichte der Philosophie zu umfassen, und wird das erstere in drei, das letztere in zwei Wochenstunden zu lesen sein. Die Abgränzung und Vertheilung des Stoffes auf die einzelnen Semester bleibt Ihrem freien Ermessen überlassen.

/.

Für die Abhaltung dieser Vorträge bewillige ich Euer Hochwürden ein Jahreshonorar von **Achthundert [:800:] Gulden**, und ersuche gleichzeitig den Herrn Statthalter für Galizien, Ihnen dasselbe, vom 1. October d. J. ab, in monatlichen Anticipativ-Raten vorschriftsmäßig flüssig zu machen.

Schließlich fordere ich Sie auf, sich wegen nachträglicher Ankündigung Ihrer Vorlesungen für das Wintersemester 1882/83 unverweilt mit dem Decanate der theologischen Facultät Krakau ins Einvernehmen zu setzen und sich noch vor Beginn des nächsten Studienjahres an Ihren neuen Bestimmungsort zu begeben.

Wien, am 20. Juli 1882.

Der Minister für Cultus und Unterricht:

Conrad Eybesfeld

An Seine Hochwürden, den Herrn Vice-Rector des polnischen Collegiums am collegium Romanum in Rom,

Dr theol. et phil. Zacharias Pawlicki.

ORIGINAL
TURKEY MILL
KENT

Taufschein

Stephan Zacharias ehelicher Sohn des Joseph Gregor Pawlicki und der Wilhelmine geb. Denk ist am zweiten September 1800 und neun und dreißig (1839 d. 2. Septbr.) hierselbst geboren und am fünften (5.) September in der St. Nicolai Kirche getauft worden

Danzig den 5ten October 1882

C. Landmesser
Pfarrer zu St. Nicolai.

Gebühren 1 Mk

Sanctissime Pater

Stephanus Pawlicki, professor universitatis Cracoviensis, cum ipsi quotannis ruri degendum sit plures per menses, ubi vel desunt ecclesiæ publicæ vel nimium distant, humillime supplicat Beatitudini Tuæ ut oratori benigne indulgeat, s. missæ sacrificium celebrare in oratoriis privatis, etiam absente domino oratorii vel privilegio ejus exstincto vel pro una missa quotidiana solum valente. Cujus rei gratia etc.

Die 3 Januarii a. 1883.

SSmus attentis specialibus adiunctis benigne annuit pro gratia

G. Boccali

SS. D. N. cubicularius intimus.

Sanctiſsime Pater

Stephanus Pawlicki, sacerdoſ Congregationis de Resurrectione D. N. J. C., in præsenti etiam Profeſsor Philosophiæ & Theologiæ in Alma universitate Cracoviensi, oculis laborans propter lectionem librorum, quam nihilominus continuare debet, quia prælectiones parare illi neceſsarium, provolutuſ ad pedes Sanctitatis Vestræ, rogat humillime, ut poſsit loco recitationiſ Divini Officii, aliaſ preceſ offerre juxta sui Confeſsarii sententiam.

Ex Audientia SSmi

Die 6. Aprilis 1883

SSmus benigne annuit pro gratia, ut petitus, in privata tamen Divini Officii recitatione, accedente justa, et rationabili causa. Contrariis non obstantibus.

F. Card. Chisius

SECR. SUPPL. LIBEL.
Taxa Libellae Tres=
Pro Agentia SEPTEM

Achiewicz

Fidem facimus Rev. Dom. Stephanum Pawlicki, Congregationis a Resurrectione Domini Nostri JEsu Christi Sacerdotem, Philosophiae ac S. Theologiae Doctorem, jam inde a Martio anni 1873, usque ad Julium 1882, in Collegio Pontificio Polono primum Studiorum Praefecti, tum vero Prorectoris munus gessisse; quod quidem Collegium, Pontificia cura et benedictione fundatum, sub protectoratu Serenissimi Austriae Imperatoris in Urbe floret, plurimosque alumnos ex eodem Imperio, Galicia oriundos, alit et fovet. Testamur autem eumdem R. D. Stephanum Pawlicki munere suo naviter et solerter functum esse, magnam sibi in illo obeundo doctrinae ac morum laudem comparasse et omni esse commendatione dignum.

Datum Romae, ex aedibus Vicariatus, die 7 Januar. 1883.

R. Card. Vicarius coll. pol. protector.

Gesehen zur Beglaubigung umstehender Fertigung S. Em. des H. Cardinal-Vicars.

Rom 8 Jänner 1883.

Für die k. & k. Botschaft beim h. Stuhle

Rosty

Geſehen zur Beglaubigung der umſtehenden Fertigung S. Em. d. Cardinal-Vicars.

Rom 6 Januar 1883

Für d. k. k. Botſchaft beim h. Stuhle

Abschrift

Z: 4031.

Seine Kaiserliche und Königliche Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 28. Februar 1883 Sie zum ausserordentlichen Professor der christlichen Philosophie und der Fundamental-Theologie an der k. k. Universität Krakau mit dem Gehalte von Eintausend einhundert (:1100:) Gulden und der systemmässigen Activitätszulage mit der Rechtswirkung vom ersten April 1883 allergnädigst zu ernennen geruht.

Indem ich Eure Hochwürden von dieser Allerhöchsten Entschliessung in Kenntnis setze, bemerke ich hinsichtlich Ihrer Lehrverpflichtung, dass dieselbe in der ordnungsmässigen Vertretung Ihrer Nominalfächer nach den jeweilig geltenden Vorschriften zu bestehen hat und dass Sie insbesondere die Vorträge über christliche Philosophie in dem, im h. a. Decrete vom 20. Juli 1882, Z. 11857 bezeichneten Umfange auch fernerhin abzuhalten haben.

Indem ich Eure Hochwürden auffordere, sich dem Herrn Statthalterei-Delegaten in Krakau, Grafen Badeni behufs Ihrer Beeidung vorzustellen, veranlasse ich, dass Ihnen die oberwähnten Bezüge, d. i. der Gehalt von Eintausend einhundert (:1100:) Gulden und die Activitätszulage der VII Rangsclasse von jährlich Vierhundert zwanzig (:420:) Gulden vom ersten April 1883 angefangen gegen Einstellung des von Ihnen bisher bezogenen Jahreshonorars von 800 fl. vorschriftsmässig flüssig gemacht werden.

Schliesslich bemerke ich, dass mit der Ernennung zum Professor nach den österreichischen Gesetzen die Erwerbung der österreichischen Staatsbürgerschaft verbunden ist, wornach Euer Hochwürden, wenn es noch nicht geschehen sein sollte, wegen Entlassung aus Ihrem bisherigen Staatsverbande das Entsprechende einleiten wollen.

Wien am 9. März 1883.
Der Minister für Cultus und Unterricht.
(gez.) Frh. Conrad Eybesfeld.

An Seine Hochwürden, den Herrn
mit dem Titel eines Universitäts-
Professors ausgezeichneten Docenten
der Philosophie an der theologischen
Facultät der k. k. Universität
Krakau, Dr. Stephan Pawlicki

Przysięgę służbową odebrałem
Kraków dn. 19. Marca 1883.
(podp.) Badeni.

KAIS. KÖN. ÖSTERR. STEMPEL-MARKE
FÜNFZIG 50 kr. KREUZER

Gelesen und mit dem vorgewiesenen Originale gleichlautend befunden.
Krakau am 11 April 1883
Dr Leo Cyfrowicz

SECRETARIUS UNIVERSITATIS JAGELLONICAE CANC. & ARCH. DIRECTOR

2/

30 HELLER 1910

Z: 4.031.

Seine kaiserliche und koenigliche Apostolische Majestaet haben mit Allerhöchster Entschließung vom 28. Februar 1883 Sie zum außerordentlichen Professor der christlichen Philosophie und der Fundamental-Theologie an der k.k. Universitaet Krakau, mit dem Gehalte von Eintausend einhundert [:1.100:] Gulden und der systemmäßigen Activitätszulage mit der Rechtswirkung vom ersten April 1883, allergnädigst zu ernennen geruht.

Indem ich Eure Hochwürden von dieser Allerhöchsten Entschließung in Kenntnis setze, bemerke ich hinsichtlich Ihrer Lehrverpflichtung, dass dieselbe in der ordnungsmäßigen Vertretung Ihrer Nominalfächer nach den jeweilig geltenden Vorschriften zu bestehen hat, und dass Sie insbesondere die Vorträge über christliche Philosophie in dem, im h. o. Decrete vom 20. Juli 1882, Z: 11.851, bezeichneten Umfange auch fernerhin abzuhalten haben.

Indem ich Eure Hochwürden auffordere, sich dem Herrn Statthalterei-Delegaten in Krakau, Grafen Badeni, behufs Ihrer Beeidung vorzustellen, veranlasse ich, daß Ihnen die oberwähnten Bezüge, d. i. der Gehalt von Eintausend einhundert /:1.100:/ Gulden und die Activitätszulage der VII. Rangsclasse von jährlich Vierhundert zwanzig /:420:/ Gulden, vom ersten April 1883 angefangen, gegen Einstellung des von Ihnen bisher bezogenen Jahres-Honorars von 800 fl, vorschriftsmäßig flüssig gemacht werden.

Schließlich bemerke ich, daß mit der Ernennung zum Professor nach den österreichischen Gesetzen die Erwerbung der österreichischen Staatsbürgerschaft verbunden ist, wornach Euer Hochwürden, wenn es noch nicht geschehen sein sollte, wegen Entlassung aus Ihrem bisherigen Staatsverbande das Entsprechende einleiten wollen.

Wien, am 9. März 1883.

Der Minister für Cultus und Unterricht:

Conrad Eybesfeld

Przysięgę złożyłem
odebrałem
Kraków d. 19 marca 883

An Seine Hochwürden, den Herrn, mit dem Titel eines Universitäts-Professors ausgezeichneten Docenten der Philosophie an der theologischen Facultät der k. k. Universität Krakau,

Dr. Stephan Pawlicki.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Dr Stephan Pawlicki

EINE UND EINE HALBE MARK 1½M.

Die unterzeichnete Königliche Regierung bescheinigt hierdurch, daß dem Professor Dr. Stephan Pawlicki aus Rogalin, Kreises Schrimm, geboren den 2ten September 1839 in Danzig auf sein Ansuchen zum Behufe seiner Auswanderung nach den Kaiserlich Oesterreichischen Staaten die Entlassung aus dem Preußischen Unterthanen-Verbande bewilligt worden ist. – Diese Entlassungs-Urkunde bewirkt für die ausdrücklich darin genannte Person mit dem Zeitpunkt der Aushändigung den Verlust der Preußischen Staatsangehörigkeit, sie wird jedoch unwirksam, wenn der Entlassene nicht binnen sechs Monaten vom Tage der Aushändigung der Entlassungs-Urkunde seinen Wohnsitz außerhalb des Bundesgebiets verlegt, oder die Staatsangehörigkeit in einem anderen Bundesstaate erwirbt. (§ 18. des Gesetzes über die Erwerbung und den Verlust der Bundes- und Staatsangehörigkeit vom 1ten Juni 1870. B. G. Bl. S. 355.)

Posen den 17t Mai 1883.

Königliche Preußische Regierung.

Amann

Entlassungs-Urkunde.
№ 3263/83 I.A.

Modler.

Kraj Galicya. Powiat Kraków Gmina Kraków

Nr. 25/1883 **Certyfikat przynależności**

mocą którego Gmina miasta Krakowa potwierdza że Ksiądz

(imię nazwisko) Doktor Stefan Pawlicki

(zatrudnienie) profesor uniwersytetu, wydz. teologii

wieku 44 lat stanu wolnego w tej gminie posiada prawo swojszczyzny.

W Krakowie dnia 6go Czerwca 1883

Własnoręczny podpis strony:

X. Stefan Pawlicki

(pieczęć)

Za Gminę

Dr Weigel

Prezydent miasta

Wszelkie sfałszowanie Certyfikatu przynależności lub nadużycie tegoż karanem będzie wedle ustaw istniejących.

Wszelkie sfałszowanie Certyfikatu przynależności lub nadużycie tegoż karanem będzie wedle ustaw istniejących.

L: 298/Dz.

Do
Wielebnego JMC. Księdza Dra Stefana Pawlickiego
Profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego
w **Krakowie**

Wysokie c. k. Prezydyum Namiestnictwa przyjęło reskryptem z dnia 18. Czerwca b. r. l: 6518/pr: do wiadomości iż Wielebny JMC Ksiądz zamianowany w myśl dekretu Jego Ekscelencyi Pana Ministra wyznań i oświecenia z 9. marca 1883 l: 4031 nadzwycz: profesorem chrześcijańskiej filozofii i teologii fundamentalnej na c. k. Uniwersytecie w Krakowie, postarawszy się o uwolnienie z poddaństwa pruskiego według reskryptu kr. pruskiego rządu w Poznaniu z 17. maja 1883 l: 3263, wykonał polecenie zawarte w pomienionym dekrecie nominacyjnym.-

Gdy według ustaw austryackich Wielebny J. MC. Ksiądz Profesor wskutek nominacyi na profesora, jak to w dekrecie nominacyjnym wyraźnie podniesiono, nabył obywatelstwo austryackie, przeto prośba Jego w powyższym kierunku stała się bezprzedmiotową a c. k. Namiestnictwu w tej mierze nic nie pozostaje do zarządzenia, zwłaszcza że petent wykazał się certyfikatem przynależności do gminy miasta Krakowa.

O tem mam zaszczyt zawiadomić Wielebnego

./.

./. JMĆ Księdza Profesora zwracając załączniki podania ./. . —

Kraków 21. Czerwca 1883. —

Delegat c. k. Namiestnika

№ 2322 Cracoviae d. 24 Julii 1883

ALBINUS

DIVINA MISERATIONE ET SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE GRATIA

EPISCOPUS CRACOVIENSIS

SANCTITATIS SUAE PRAELATUS DOMESTICUS

SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS, COMES ROMANUS

LEGATUS AD COMITIA REGNORUM GALICIAE ET LODOMERIAE ET MAGNI DUCATUS CRACOVIENSIS

etc. etc.

Lecturis Salutem!

Omnibus, quorum interest aut quomodolibet interesse poterit, praesentibus litteris notum facimus, A. R. Clariss. Dnum Stephanum Pawlicki, Philos. et S. Th. Dr., Prof. Univ. Jagell., presb. Congr. Resurr. J. Chr. actu esse presbyterum, comunione cum S. Sede Apostolica coniunctum, vitam statutis ecclesiasticis quam apprime conformem agere, ad audiendas confessiones approbatum, nullisque censuris ecclesiasticis, quantum sciamus, innodatum. Praefatum itaque Presbyterum speciali gratiae et benevolentiae Illustrissimorum ac Reverendissimorum Loci Ordinariorum praesentibus commendamus ad decursum mensis Septembris valituris. –

In quorum fidem etc.

D. u. s. –

+ Albinus

Józefczyk Kancl. Kurii

AKADEMIJA
UMIEJĘTNOŚCI
W KRAKOWIE.

L 182.

Wny Księże Profesorze

Przesyłając w załączeniu dyplom na członka Korrespondenta Akademii Umiejętności, mam zaszczyt prosić o łaskawe nadesłanie krótkiego curriculum vitae, z oznaczeniem stopni naukowych i urzędowych, niemniej wykazu prac dotychczasowych, gdyż według Statutu życiorys ten musi być wydrukowanym w najbliższym Roczniku Akademii.

Z wysokiem poważaniem

St. Tarnowski
sekr. gener.

Kraków dnia 5 Grudnia 1884.

Do Wgo JMci Księdza Prof. Dra Stefana Pawlickiego

AKADEMIJA UMIEJĘTNOŚCI

PRZEZ

NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA

FRANCISZKA JÓZEFA

ZAŁOŻONA W KRAKOWIE

na posiedzeniu swojém dnia 15go Listopada **18**84 **r.**

wybrała

JMCi Księdza

Stefana Pawlickiego

Profesora w Uniwersytecie Jagiellon.

CZŁONKIEM SWOIM KORESPONDENTEM

w Wydziale nauk historyczno-filozoficznych.

W dowód czego

dyplom niniejszy wydaje.

W Krakowie dnia 1° Grudnia roku 1884.

Dr Józef Majer
Prezes.

St. Tarnowski
Sekretarz jen.

L. 142

WALNE ZGROMADZENIE
Towarzystwa Wzajemnéj Pomocy
UCZNIÓW UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

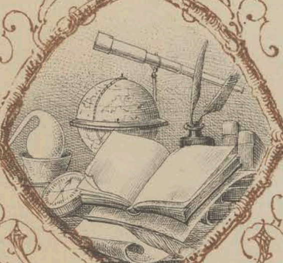

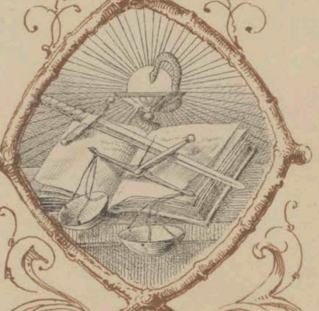

mianuje niniejszém Wo Ks. Prof. Dra Stefana Pawlickiego

HONOROWYM CZŁONKIEM

tegoż Towarzystwa wskutek uchwały zapadłéj
w dniu 29. października 883. na mocy §. 10 c statutu Towarzystwa.

w KRAKOWIE dnia 10. grudnia 1884.

Sekretarz
Bronisław Kijas

Prezes
Franciszek Mieczysław Głuchowski

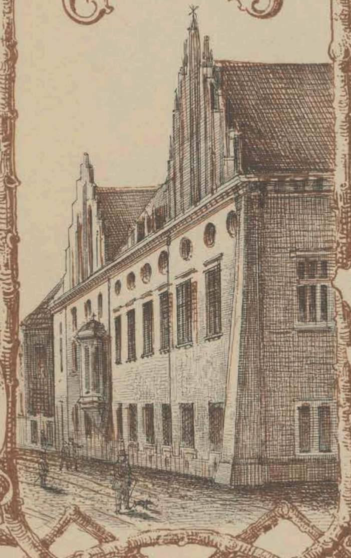

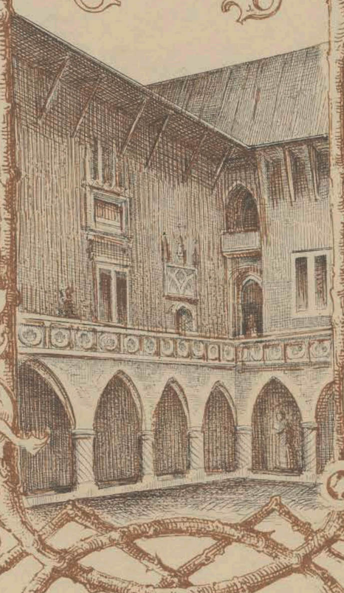

WYDZIAŁ TOWARZYSTWA
BRATNIEJ POMOCY
UCZNIÓW UNIW JAG
W
KRAKOWI

VIRIBUS UNITIS!

Lit. M. Salba w Krakowie.

80 HELLER

3/

Z. 12352

Seine kaiserliche und königlich-Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entſchließung vom 6. Juli 1885 Sie zum ordentlichen Professor der christlichen Philosophie und der Fundamentaltheologie an der k.k. Universität Krakau mit den ſyſtemmäßigen Bezügen und zwar mit der Rechtswirkung vom 1. October 1885 allergnädigſt zu ernennen geruht.

Hievon ſetze ich Eure Hochwürden mit dem Beifügen in Kenntnis, daß durch dieſe Allerhöchſte Ernennung in der Ihnen mit hierortigem Erlaſſe vom 9. März 1883 Z. 4031 anläßlich Ihrer Beförderung zum außerordentlichen Profeſſor aufgetragenen Lehrverpflichtung eine Änderung nicht eintritt.

Gleichzeitig weiſe ich den Herrn Statthalter für Galizien an, Ihnen

/.

Ihre neuen Bezüge, d. i. den Jahresgehalt von Eintausendvierhundert (1.400) Gulden nebst der systemmäßigen Activitätszulage jährlicher Vierhundertachtzig (480) Gulden vom 1. October 1885 ab unter Einstellung Ihrer bisherigen Activitätsbezüge mit Ende September d. J. vorschriftsmässig flüssig zu machen.

Wegen Vornahme der Eideserinnerung wollen Sie sich nach Eintritt der Rechtswirkung Ihrer Ernennung dem Vertreter des Herrn Statthalters, Hofrathe Casimir Grafen Badeni in Krakau vorstellen.

Wien, am 16. Juli 1885.
Der Minister für Cultus und Unterricht.
Conrad Eybesfeld

An Seine Hochwürden den Herrn
außerordentlichen Professor an der
theologischen Facultät der k. k. Universität Krakau, etc.
Dr. theol. et phil. Stephan Pawlicki.

P.W. JM. Księdzu Drowi Stefanowi Pawlickiemu przypominam przysięgę służbową złożoną dnia 19. marca 1883. r. po nominacyi na Profesora nadzwyczajnego.

Kraków dnia 3. września 1885.

C.K. Radca Dworu i Delegat
Namiestnika

Nr. 2289

ALBINUS

DIVINA MISERATIONE ET SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE GRATIA
EPISCOPUS CRACOVIENSIS
SANCTITATIS SUAE PRAELATUS DOMESTICUS
SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS, PATRITIUS ET COMES ROMANUS,
SUAE CES. REG. APOSTOLICAE MAJESTATIS CONSILIARIUS INTIMUS ACTUALIS,
LEGATUS AD COMITIA REGNORUM GALICIAE ET LODOMERIAE ET MAGNI DUCATUS CRACOVIENSIS
S. THEOLOGIAE DOCTOR
etc. etc.

Lecturis Salutem!

Praesentium tenore testamur A. R. Clarissimum P. Stephanum Zachariam Pawlicki, Philos. et S. Th. Drem Professorem publ. Ord. Universitatis Jagellonicae, Congr. Resurr. J. Chr. Presbyterum, actu esse Sacerdotem nullo in Curia Nostra praeiudicio notatum, nullaque ecclesiastica censura aliave poena, quoadsciamus, innodatum. Praefatum itaque sacerdotem speciali gratiae et benevolentiae Illmorum ac Rmorum Loci Ordinariorum ceterorumque P. T. Rectorum Eccliarum commendamus, rogantes, ut ad Sacrificium Missae celebrandum et ad alia Divina officia exercenda eum admittant et in cunctis faveant atque tueantur, praesentibus ad decursum trium mensium valituris.

In quorum fidem etc.
Cracoviae die 9 Julii 1886.

+ Albinus

W. Józefczyk Kancl. Kurij

16980

Dalla Segreteria di Stato
23. Luglio 1888.

La Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di annoverare fra i Consultori della Sacra Congregazione dell'Indice il Rev. P. Stefano Pauliki della Congne della Resurrezione di N. S. G. C., Professore nella Università di Cracovia.

Si partecipa allo stesso Rev. P. Pauliki questo tratto di Pontificia considerazione per Sua intelligenza e norma

M. Card. Rampolla

Rev. P. Stefano Pauliki
della Congne della
Resurrezione di N. S. G. C.,
Professore nella Università
di Cracovia

91

4/

Ministerium
für Cultus und Unterricht.
Z. 17188.

30 HELLER 1910

Seine kaiserliche und königlich-Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 16. August d. J. Sie im Lehramte allergnädigst zu bestätigen geruht.

Hievon werden Eure Hochwürden unter Bezugnahme auf Ihr diesfälliges im Wege des Professoren-Collegiums der theologischen Facultät in Krakau anher vorgelegtes Einschreiten in Kenntnis gesetzt.

Wien, am 23. August 1888.
Der Minister für Cultus und Unterricht:

An Seine Hochwürden, den Herrn ordentlichen Professor an der k. k. Universität in Krakau etc etc.
Dor Stefan Pawlicki.

PREZYDENT
MIASTA KRAKOWA.

L. 22494

Do
Wiel. Pana JMC. Ks. Dra Stefana
Pawlickiego
prof: Uniwersytetu Jagielon.

W myśl uchwały Sekcyi IV Rady miasta z dn: 5 października 1888., zatwierdzonej uchwałą tuk. c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej z dn: 12 października rb. L: 1300 zapraszam niniejszem Wielmożnego Pana do udzielania w obecnym roku szkolnym na kursach dopełniających nauki historyi sztuk pięknych.

Kraków dnia 16 października 1888.

Szlachtowski

coh f

Prezydent miasta Krakowa.

L. 22494

Do

Wiel. Pana J. W. P. Ks. Dr. Pawlickiego
Stefana
profes. Uniwersytetu Jagielońsk.
w Krakowie.

MAGISTRAT STOŁ. KROL. MIASTA KRAKOWA.

SENAT AKADEMICKI
C. K. UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.

Nr. 1243.

W. JMC. Ks. prof. Dr Stefanowi Pawlickiemu do wiadomości.

Kraków dnia 10 listopada 1890 r.

Rektor U. J.

Odpis. L. 78467. Do c.k. gł. urzędu podatkowego w Krakowie. Wysokie c.k. Ministerstwo wyznań i oświecenia przyznało reskryptem z 12 października 1890 r. l. 20062 zwyczajnemu profesorowi filozofii chrześciańskiej i teologii fundamentalnej przy c.k. Uniwersytecie Jagiellońskim ks. Drowi Stefanowi Pawlickiemu, począwszy od 1 października 1890 r. pierwszy dodatek kwinkwenalny rocznych 200 zł. Wskutek tego poleca się c.k. gł. urzędowi podatkowemu, aby mu asygnowaną tutejszym rozporządzeniem z 16 Sierpnia 1885 l. 45639 roczną płacę 1400 złr. z końcem września 1885 wstrzymał, a natomiast wypłacał od 1 października 1890 r. podwyższoną roczną płacę w kwocie 1600 zł. w ratach miesięcznych z góry za kwitami stemplowanymi. Taksę służbową od nowo przyznanych 200 zł. w kwocie 66 zł 67 ct. ściągnie c.k. gł. urząd podatkowy przy wypłacie płacy rzeczonego profesora w 12 miesięcznych nieprzerwanie po sobie następujących ratach od 1 października 1890 r. począwszy.

Lwów dnia 31 października 1890.

97

WYDZIAŁ TEOLOGICZNY
C. K. UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.

L. 85

Niniejszem donoszę Wielm. X. Profesorowi, że Ck. Namiestnictwo na mocy reskryptu „Ck Ministerstwa z 17 lut. 1891 L. 2251 poleciło tutejszemu urzędowi podatkowemu (pismem z 1 mar. r. b. L. 13890) wypłacić na rzecz biblioteki Seminaryum filozofii chrześć. jednorazową dotacyę w kwocie 100 złr., z której z końcem roku należy złożyć „udokumentowane rachunki”.

Kraków 12 Marca 1891

X. Pelczar
Dziekan

P.S. Kwit ma być ostemplowany.

Do Wielmożnego Księdza Profesora
P. T. Dr Pawlickiego
w Krakowie

L. 179.

Akademia Umiejętności w Krakowie wybrała Waszą Wielebność na posiedzeniu walnem dnia 31 października 1891 członkiem czynnym na Wydziale historyczno-filozoficznym.

W Krakowie, dnia 2 listopada 1891.

Prezes:
St. Tarnowski

Sekretarz generalny:
St. Smolka

Do
Wielebnego Księdza
Dra Stefana Pawlickiego
Profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego
w
Krakowie.

K.K. MINISTERIUM
FÜR CULTUS UND UNTERRICHT

30 HELLER 1910

5/

Z. 353.

Seine kaiserliche und königlich-Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 4. Jänner d. J. Sie zum ordentlichen Professor der Philosophie an der philosophischen Facultät der Universität Krakau mit dem um die erste Quinquennalzulage erhöhten Gehalte per Zweitausend (2000) Gulden nebst der systemmäßigen Activitätszulage, und zwar mit der Rechtswirksamkeit vom 1. April 1894 allergnädigst zu ernennen geruht.

Von dieser Allerhöchsten Entschließung setze ich Eure Hochwürden mit der Aufforderung in Kenntnis, Ihr neues Lehramt mit Beginn des Sommersemesters 1894 anzutreten, sich daher rechtzeitig mit dem Decanate der philosophischen Facultät in Krakau wegen Ankündigung und Abhaltung Ihrer Vorlesungen für das gedachte Semester ins Einvernehmen zu setzen und sich dem Herrn Statthaltereidelegaten in Krakau in Ihrer neuen Eigenschaft vorzustellen.

Bezüglich Ihrer Lehrverpflichtung bemerke ich, daß dieselbe in der ordnungsmäßigen Vertretung Ihres Nominalfaches nach den jeweilig geltenden Vorschriften, insbesondere aber in der Obliegenheit besteht, in jedem

Semester mindestens 5 Stunden per Woche über Ihr Fach und in jedem dritten Semester ein collegium publicum über Specialpartien desselben abzuhalten.

Wegen Anweisung der obgedachten Bezüge vom 1. April 1894 an gegen Einstellung Ihrer bisherigen Bezüge mit Ende März 1894 erlasse ich gleichzeitig das Erforderliche an den Herrn Statthalter für Galizien.

Wien, am 16. Jänner 1894.
Der Minister für Cultus und Unterricht:

Madeyski

An Seine Hochwürden den Herrn ordentlichen Professor an der k. k. Universität in Krakau,
Dr. Stefan Pawlicki.

SENAT AKADEMICKI
C. K. UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.

Nr. 325

Wielmożnemu Panu X. Profesorowi Dr. Stefanowi Pawlickiemu do wiadomości.

Kraków d. 6. Marca 1894.

Zoll

Wydział filozoficzny
No 429. praes 7/III 1894.

Vidi!

S. Witkow

Dziekan wydz. filoz.

Odpis rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z d. 24. lutego 1894 L. 8772 wystosowanego do c. k. filialnej kasy krajowej w Krakowie.

Poleca się c. k. filialnej kasie krajowej, aby wstrzymała z końcem marca 1894 dalszą wypłatę płacy rocznej 1600 zł. asygnowanej tutejszem rozporządzeniem z d. 31. października 1890. L. 78467 i dodatku aktywalnego rocznych 480. asygnowanego rozporządzeniem z d. 26 września 1888. L. 51970. Drowi Stefanowi Pawlickiemu zwyczajnemu profesorowi filozofii chrześcijańskiej i teologii fundamentalnej w tamtejszym c. k. Univer., a natomiast wypłacała Mu jako zamianowanemu według reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa W. i O. z d. 16. stycznia 1894. L. 353 Najwyższem Postanowieniem Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości z d. 4. stycznia 1894 zwyczajnemu profesorowi filozofii na Wydziale filozoficznym rzeczonego Univer. podwyższoną o pierwszy dodatek kwinkwenalny płacę roczną 2000 zł i dodatek aktywalny rocznie 480 zł. a. w. począwszy od 1. kwietnia 1894 w ratach miesięcznych z góry za kwitami stemplowanymi, a przy pierwszej wypłacie nowych poborów rzeczonemu profesorowi obliczyła się z Nim co do możebnego niedoboru lub nadboru, tudzież by ściągnęła przy wypłacie płacy od podwyżki 400 zł. przypadającą taksę służbową w kwocie 133 zł. 34 ct. w dwunastu nieprzerwanych po sobie następujących ratach miesięcznych od 1. kwietnia 1894 począwszy. Lwów dnia 24. lutego 1894.

Odpis.

L. 1513.

Jlw. ks. Prof. Dr. Stefanowi
Pawlickiemu
do wiadomości.-

Kraków d. 25 października 1895.
(podp: Browicz m/p)

L. 14

Zgodność powyższego odpisu z okazanym mi oryginałem potwierdzam.

Kraków d. 21 paździer. 1898

SECRETARIUS UNIVERSITATIS JAGELLONICAE
CANC. & ARCH. DIRECTOR

Prof Dr

Ck. Namiestnictwo we Lwowie L. 81907.

Do ck. filialnej Kasy krajowej w Krakowie

Wysokie ck. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia przyznało reskryptem z dnia 21 września 1895 L. 21803 zwyczajnemu profesorowi filozofii w tamtejszym ck. Uniwersytecie Dr Stefanowi Pawlickiemu drugi dodatek pięcioletni począwszy od 1 października 1895 w rocznej kwocie 200 zł. Poleca się przeto ck. fil. Kasie krajowej aby wypłaciła Mu zamiast asygnowanej tutejszem rozporządzeniem z dnia 24 lutego 1894 L 8772 płacy rocznej 2000 zł podwyższoną o powyższy dodatek pięcioletni płacę w kwocie 2200 zł t. j. dwa tysiące dwieście zł. wa. począwszy od 1 października 1895 w ratach miesięcznych z góry za kwitami stemplowanymi i zapisywała wydatek w sposób powyżej wskazany. Przy wypłacie tej płacy należy ściągnąć od podwyżki 200 zł. przypadającą taksę służbową w kwocie 66 zł 67 c. wa. t. j. sześćdziesięciu sześciu zł 67 ct. w 12 równych nieprzerwanie po sobie następujących ratach również od 1 października b. r. i zapisywać w sposób zwykły. – Lwów dnia 12 października 1895. –

IN APRICUM PROFERET

LA PONTIFICIA ACCADEMIA ROMANA
DI
ARCHEOLOGIA

Intenta sempre ad accogliere nel suo seno i più illustri fautori degli studi delle antichità e della filologia ha meritamente eletto nell'adunanza del 28 Decembre 1895 il Prof. Paulicvsky Stefano nel numero de suoi soci Corrispondenti

Dato in Roma dall'Aula della Cancelleria
questo dì 5 Gennajo 1896

Registrato al Numero ______

Il Protettore L. Card. Oreglia di S. Stefano

Il Presidente G. Cozza Luzi

Il Segretario ~~Perpetuo~~ O. Marucchi

Dr S. Pawlicki

108

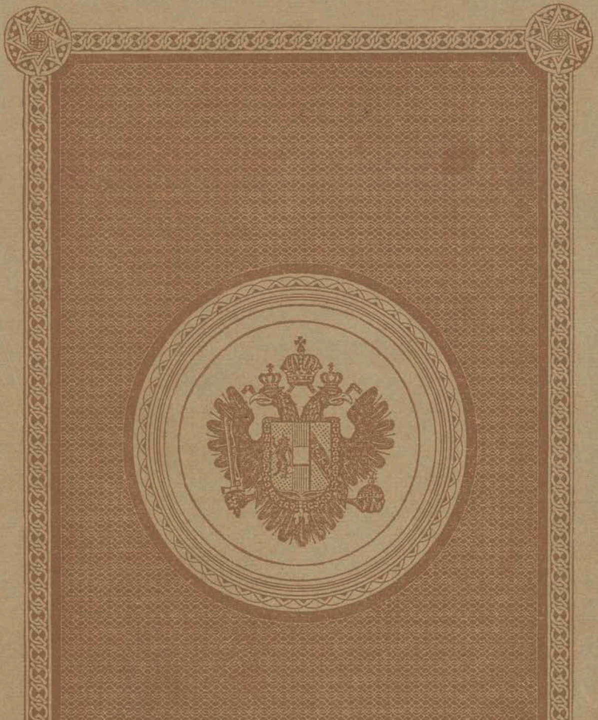

P

(16 Seiten enthaltend.)

Nr.
N. } 8213 18/P.

Im Namen Seiner Majeſtät

FRANZ JOSEPH I.

Kaiſers von Oeſterreich, Königs von Böhmen u. ſ. w. und
Apoſtoliſchen Königs von Ungarn.

W imieniu Najjaśniejszego

FRANCISZKA JÓZEFA I.

Ceſarza Auſtryi, Króla Czech i t. d., i Apoſtolſkiego
Króla Węgier.

Reise-Pass — Paszport

für
dla } W. P. Dr Stefan Pawlicki

Charakter
Charakter
Beschäftigung
Zatrudnienie } k. k. Universitäts-Professor
c. k. profesor Uniwersytetu.

wohnhaft zu
zamieszkanie } Kraków

im Bezirke
w powiecie }

Kronland
kraj koronny } W. Ks.

P.

Personsbeschreibung des Inhabers.
Opisanie osoby właściciela.

Geburtsjahr / Rok urodzenia } 1839

Statur / Wzrost } mittel - średni

Gesicht / Twarz } länglich - ściągła

Haare / Włosy } hell - jasne

Augen / Oczy } blau - niebieskie

Mund / Usta, Nase / Nos } mäßig - mierne

Besondere Kennzeichen / Szczególne znamiona } /.

Eigenhändige Unterschrift / Własnoręczny podpis } Dr. Stefan Pawlicki

KAIS. KÖN. ÖSTERR. STEMPEL-MARKE 1 fl. EIN GULDEN 1893

K.K. POLIZEI DIRECTION ZU KRAKAU.

Derselbe reiset
Tenże (~~Taż~~) podróżuje

nach
do
Rußland, Deutschland, Frankreich und Italien. – Rosyi, Niemiec Francyi i Włoch. –

Dieser Pass ist giltig:
Paszport ten ważny:

Drei Jahre
trzy lata

Kraków d. 10 März 1896 (sechs)
10 marca
W Imieniu J. E. c. k. Namiestnika
C. k. Radca Rządu i Dyrektor Policyi.

Mit diese[redacted]reiset:
Z nim (z nią) podróżuje:

Namen und Vornamen Nazwiſko i imię	Charakter Charakter	Geburtsort Miejſce urodzenia	Alter Wiek	Stand Stan	Statur Wzroſt	Geſicht Twarz	Haare Włoſy	Augen Oczy

GRATIS

№ 5087. На основаніи отношенія Департамента Внутреннихъ Сношеній отъ 27 Іюня 1896 г. за № 6399, явленъ паспортъ сей въ Императорскомъ Россійскомъ Генеральномъ Консульствѣ въ Вѣнѣ Австрійскому подданному, Римско-католическому Священнику, профессору Стефану Павлицкому, отправляющемуся въ г. Одессу срокомъ на два мѣсяца.

Вѣна, 6/18 Августа 1896 г.

Генер. Консулъ: С. Горяин

REISEPASS
REISEPASS

GRATIS

3578 / На основаніи отношенія Д-та Внутреннихъ Сношеній отъ 27 Іюня 1896 г. за № 4399 явителю паспорта сего въ Императорскомъ Россійскомъ Генеральномъ Консульствѣ въ Вѣнѣ Австр. подданному Греко-католическому священнику профессору Стефану Павлоцкому, отправляющемуся въ г. Одессу срокомъ на двѣ мѣсяца и не воспользовавшемуся еще данным ему разрѣшеніемъ

Вѣна 29/10 ~~[illegible]~~ Мая Іюня 1897

Генеральный Консулъ С. Горве

ЯВЛЕНЪ ВЪ ВОЛОЧИСКѢ ПРИ ПРІѢЗДѢ
29
АВГУС.
1897

189 7 года Августа 30 дня

Явленъ въ Александровскомъ полицейскомъ уч. г. Одессы изъ дома

с. А 2 Весодковича

по улицѣ с. Морск. Офицр.

Деж. Надзиратель Собалев

№ 4138

Александровскiй Полицейскiй участ. г. Одессы удостовѣряетъ, что препятствiй къ выѣзду заграницу Стефана Павлицкаго не встрѣчается.

Сент. 20 д. 1897.

И. д. Приставъ

9877

НА ВЫѢЗДЪ ЗАГРАНИЦУ Ав. Под-
Стефана Павлишукого

СО СТОРОНЫ УПРАВЛЕНІЯ ОДЕССКАГО ПОЛИЦІЙМЕЙСТЕРА ПРЕПЯТСТВІЙ НѢТЪ. 1897 ГОДА
Сентября 22 ДНЯ Г. ОДЕССА.

ПОЛИЦІЙМЕЙСТЕРА

НИЧН. СТОЛОМЪ

ЯВЛЕНЪ ВЪ ВОЛОЧИСКѢ
ПРИ ОТЪѢЗДѢ
27 СЕНТ
1897

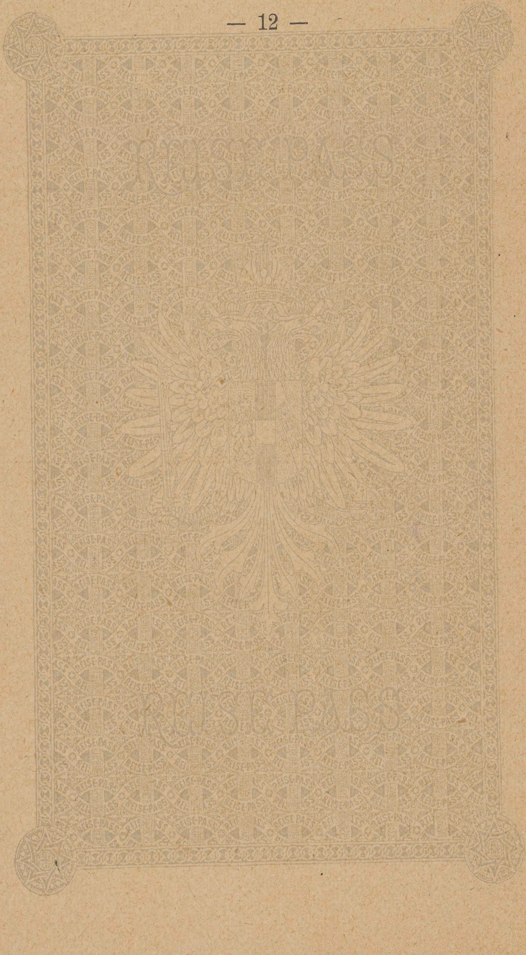
REISE-PASS
REISE-PASS

TAXE: 3 FL.

№ 2681 ЯВЛЕНЪ ВЪ ИМПЕРАТОРСКОМЪ РОССІЙСКОМЪ КОНСУЛЬСТВѢ НА ПРОѢЗДЪ ВЪ РОССІЮ. съ разрѣшенія 2го Департамента Министерства Иностранныхъ Дѣлъ (отнош. 25го Апрѣля 1898 г. № 3805). Разрѣшенъ пріѣздъ въ Одессу на два мѣсяца.

Вице-Консулъ

ИМП. РОССІЙСКОЕ ГЕНЕР. КОНСУЛЬСТВО ВЪ ВѢНѢ

115

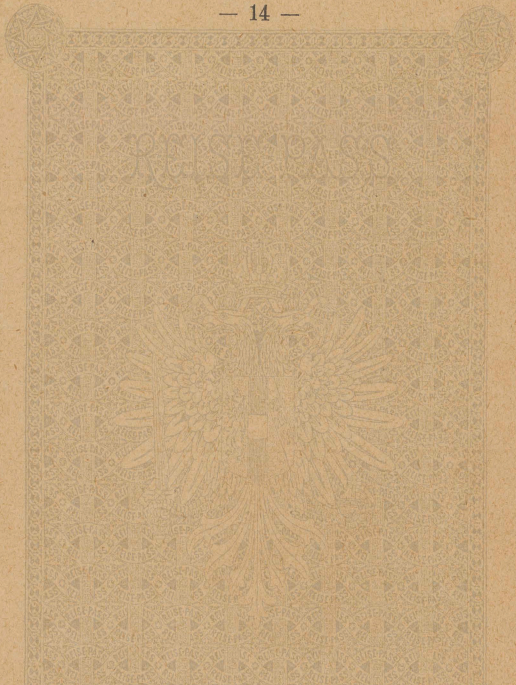
REISEPASS
REISEPASS

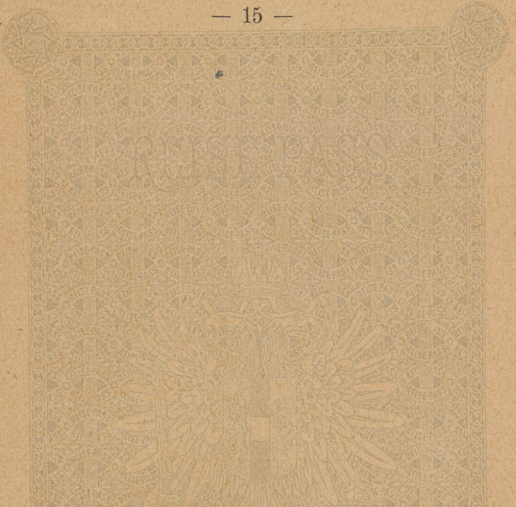
REISE-PASS
REISE-PASS

REISE-PASS
REISE-PASS

C. K. DYREKCYA POLICYI W LWOWIE

WIEN.
Aus der kaiserlich-königlichen Hof- und Staatsdruckerei.

Nrus 4898.

JOANNES KNIAŹ DE KOZIELSKO PUZYNA

MISERATIONE DIVINA & S. SEDIS APOSTOLICAE GRATIA

PRINCEPS EPISCOPUS CRACOVIENSIS,

MEMBRUM CAMERAE MAGNATUM,
NEC NON COMITIORUM REGNI GALICIAE & LODOMERIAE & MAGNI DUCATUS CRACOVIENSIS,
JURIS UTRIUSQUE DOCTOR
etc. etc.

Reverendiss. ac Clariss. Dño Stephano Pawlicki Phil. et S. Th. Dri, Consultori S. Congr. Indicis, Prof. Univ. Jagellonicae Cracoviae

Nobis in Christo dilecto, salutem in Domino.

Aeternae saluti animarum, pretioso Sanguine D. N. Jesu Chr. redemptarum, quantum possumus providere cupientes, tibi, qui praevio examine ad hoc munus idoneus et habilis repertus es, ut fidelium utriusque sexus, — non tamen Monialium et citra praejudicium cujusvis Parochi — confessiones sacramentales excipere, eosque vere poenitentes a peccatis omnibus, exceptis iis quae Sanctae Sedi et Nobis tum simpliciter, tum ob adnexas censuras sunt reservata, injuncta congrua eaque salutari poenitentia, in foro conscientiae absolvere licite et valide possis, auctoritate Nostra ordinaria, facultatem per praesentes ~~ad decursum~~ usque ad revocationem valituram, benigne concedimus atque in Domino impertimur.

Ad discernenda peccata et dijudicandam praeceptorum gravitatem solidis innitere principiis, quae ex genuinis ethices Evangelicae fontibus assiduo studio haurias, necesse est. Ut autem semper prae oculis habeas illa crimina, a quibus — citra specialem facultatem — absolvere non est tibi concessum, prae caeteris quidam casus frequentiores Sedi Apostolicae reservati hic recensentur:

1. Peccatum apostasiae a fide, haeresis formalis et schismatis cujuscunque. 2. Legentes, retinentes, imprimentes libros haereticorum haeresim propugnantes. 3. Aggregati Societatibus secretis, ut liberorum muratorum etc. 4. Absolventes complicem in peccato turpi. 5. Violentas manus, malo consilio, injicientes in Clericos vel Monachos. 6. Duellantes, eorumque assistentes vel de industria spectantes. 7. Violantes clausuram monialium, cujuscumque sint sexus vel conditionis, pariterque eos introducentes vel admittentes. 8. Mulieres violantes clausuram Regularium virorum et Superiores aliosve eas admittentes. 9. Reos simoniae realis vel confidentialis in beneficiis quibuscumque, eorumque complices. 10 Colligentes eleemosynas majoris pretii pro Missis, et ex iis lucrum captantes. 11. Religiosi administrantes Viaticum vel Extremam Unctionem aegrotis extra casum necessitatis, absque Parochi licentia. 12. Absolvere praesumentes sine obtenta facultate a quovis casu Papae speciali modo reservato, dummodo non agatur de mortis periculo. 13. Peccatum falso accusantis confessarium sollicitationis ad turpia, vel per seipsum vel procurando, ut id ab aliis fiat. 14. Peccatum accipientis munera a Regularibus utriusque sexus.

Cum vero vota simplicia perpetuae castitatis, ingressus in ordinem religiosum, peregrinationis ad urbem Romam, Hierosolymam et Compostellam, atque vota praeservativa a peccatis, modo sint perfecta non vero simplicia proposita, Sedi Apostolicae sint reservata, nulli Sacerdoti ab eis dispensare vel in alia pia opera commutare licet.

Fideli memoria pari modo teneas sequentes casus Sedi Nostrae Ordinariae reservatos: 1. Homicidium voluntarium. 2. Incestus in primo consanguinitatis vel affinitatis gradu. 3. Perjurium in foro sive ecclesiastico sive civili. 4. Procuratio abortus effectu secuto. 5. Incendium aedium deliberate attentatum. 6. Sollicitatio ad turpia in sacro tribunali poenitentiae. 7. Violenta manuum injectio in parentes, avum vel aviam. 8. Commixtio carnalis cum judaeis utriusque sexus.

Examinando statum moralem poenitentis curiosa vel inutilia ne inquiras, nec tibi recitare patiaris, quae alicui tertio injuriam inferrent. Conditionem vero ejus indagans, nomen illius aut complicis caveas investigare.

In examinandis peccatis castitati oppositis summopere caveto, ne indiscretis interrogationibus poenitentem scandalises, sed a levioribus ad graviora ascende. Absoluturus poenitentem a reservatis, ne praetermittas repraesentare eidem enormem horum scelerum malitiam, qua de ratione reservata fuere.

Si quos rudiores in veritatibus fidei vel morum deprehendas, eos vel ipse in neccessariis instrue, vel si tempus non sinit, ad catecheses remitte.

Nullum poenitentem absque salutari monito, prout zelus gloriae Dei et proximi salus suggesserit, dimitte; eum in finem libros asceticos tibi familiares redde. In applicandis peccatorum remediis ante omnia radices cujusvis peccati indages, nec obvia quaevis, sed congrua peccatis remedia adhibeas.

Caeterum, cum in Tribunali poenitentiae minister sis Dei, Ejusque judicium exerceas, nunquam te tanto accingas operi, nisi praemissa brevi saltem sed ferventi oratione, pro lumine Spiritus S., auxilioque divino impetrando. Cum ea conscientiae puritate, animarum zelo ac pietate accede, qualis tantum decet ministerium; prompto item ac parato sis semper animo ad servitium hoc fidelibus praestandum. Ad sedem confessionalem accedens indutus sis omnino veste talari, superpelliceo et stola coloris violacei, nisi circumstantiae magni momenti aliter postulaverint.

In locis occultis aut Sacristia Confessiones non excipias, praeterquam gravi necessitate id exigente. Mulierum autem Confessiones tantummodo in confessionali, crate interposita, excipias. *Quodsi mulierum confessiones extra confessionale crate interposita excipere ausus fueris,* aut in confessionali etiam, sed in Sacristia posito, nemine praesente, praeterquam in casu magnae surditatis ex parte poenitentis, *ipso facto poenam suspensionis scias se incurrisse* et nemini alii praeter Ordinarium loci amissam jurisdictionem restituere tibi licebit. Qua lege *tamen nolumus* comprehendere confessiones mulierum infirmarum, quae lecto detinentur aut e cubiculo egredi nequeunt.

Jura et obligationes sigilli Confessionis sacrosancte venereris, caveasque summopere, ne sive directe, sive indirecte illud frangas, atque ita saluberrimum hoc lapsi hominis juvamen odiosum fidelibus efficias.

Pro majori Christi Fidelium bono datur tibi auctoritas — facultate Nobis ab Apostolica Sede tributa — aegrotis in articulo mortis Apostolicam benedictionem cum indulgentia plenaria, juxta formulam in Rituali Sacramentorum contentam, elargiendi et facultas absolvendi a casibus Nobis reservatis, excepto casu sexto: „Sollicitatio".

Datum Cracoviae, die 16. *mensis* Octobris *an. D.* 1897.

+ Joannes

Dr Ladislaus Bandurski
Cancellarius Epplis

Nr. ……………

Supra exaratae facultates ad decursum …………………………… prolongantur.

Datum Cracoviae, die ………… *mensis* ………………… *a. D.* …………

Nr. ……………

Supra exaratae facultates ad decursum …………………………… prolongantur.

Datum Cracoviae, die ………… *mensis* ………………… *a. D.* …………

Nr. ……………

Supra exaratae facultates ad decursum …………………………… prolongantur.

Datum Cracoviae, die ………… *mensis* ………………… *a. D.* …………

Nr. ……………

Supra exaratae facultates ad decursum …………………………… prolongantur.

Datum Cracoviae, die ………… *mensis* ………………… *a. D.* …………

Nr. ....

Supra exaratae facultates ad decursum .... prolongantur.

Datum Cracoviae, die ...... *mensis* .... *a. D.* ....

Nr. ....

Supra exaratae facultates ad decursum .... prolongantur.

Datum Cracoviae, die ...... *mensis* .... *a. D.* ....

Nr. ....

Supra exaratae facultates ad decursum .... prolongantur.

Datum Cracoviae, die ...... *mensis* .... *a. D.* ....

Nr. ....

Supra exaratae facultates ad decursum .... prolongantur.

Datum Cracoviae, die ...... *mensis* .... *a. D.* ....

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 89597

Do Wgo ~~Pana~~ Ks. Dr. Stefana Pawlickiego
zwyczajnego profesora c. k. Uniwersytetu.

w Krakowie

W skutek przedłożonego oświadczenia z 1. października 1898, którem W. Pan zrzeka się dalszego poboru czesnego, przyznaje się Wmu Panu w myśl postanowień ustawy z 19. września 1898 Dz. u. p. Nr. 167 tudzież reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z 24. września 1898 L. 2194 począwszy od 1. października 1898 wyższą płacę wraz z dwoma dodatkami pięcioletnimi w rocznej kwocie 4000 zł i poleca się równocześnie tamt. filialnej Kasie krajowej aby począwszy od 1. października 1898 wypłacała Wmu Panu zamiast asygnowanej rozporządzeniem tutejszem z 12. października 1895 L. 81947 płacy rocznie 2200 zł ~~tudzież asygnowanego rozporządzeniem tutejszem z~~ / ~~dodatku osobistego rocznie~~ wymienioną wyższą płacę w rocznej kwocie 4000 zł w spsób dotychczasowy, a przy wypłacie ściągnęła przypadającą od podwyżki 1800 zł taksę służbową w kwocie 600 zł w dwunastu równych nieprzerwanie po sobie następujących ratach miesięcznych począwszy od 1. października 1898.

Dotychczasowy dodatek aktywalny pozostaje niezmieniony.

~~Przedłożone dokumenta zwraca się.~~

Lwów 13. października 1898

W zastępstwie

Coll Prof

122

P. Nº 171.

Seine kaiserliche und königlich Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 14. d. M. Euer Hochwohlgeboren den österr. kais. Orden der eisernen Krone III. Classe mit Nachsicht der Taxe allergnädigst zu verleihen geruht.

Ich gebe mir die Ehre in der Anlage die entsprechende Ordensdekoration und ein Statutenbuch mit dem Ersuchen zu übersenden, den mitfolgenden Revers datirt und eigenhändig unterzeichnet an die Ordenskanzlei gefälligst gelangen lassen zu wollen.

Wien, den 16. Mai 1900.

Sr. k. und k. Apost. Majestät wirkl. geh. Rath
und Kanzler des Ordens der eisernen Krone.

An Seine,
des Herrn ordentlichen Professors an der
k. k. Universität in Krakau,
Dr. Stephan Pawlicki
Hochwohlgeboren.

1205.
C. U. M.

Wien, am 26. Mai 1900.

Seine k. und k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 14. Mai 1900 Ihnen den Orden der eisernen Krone dritter Classe mit Nachsicht der Taxe allergnädigst zu verleihen geruht.

Es gereicht mir zum Vergnügen, Eure Hochwohlgeboren von dieser Allerhöchsten Auszeichnung in Kenntniß zu setzen.

Der Minister für Cultus und Unterricht:

Hartel

An Seine Hochwohlgeboren den Herrn
ord. öff. Professor der k. k. Universität in Krakau
Dr. Stephan Pawlicki.

[illegible]

126

Lwów, dnia 2. czerwca 1900.

L. 5901
pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył z okazyi zbliżającego się pięćsetletniego jubileuszu odnowienia Uniwerzytetu w Krakowie nadać najłaskawiej Przewielebnemu Księdzu order Żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taksy. –

Z przyjemnością zawiadamiam Przewielebnego Księdza o tem Najwyższem odznaczeniu wskutek reskryptu Jego Ekscelencyi Pana Ministra wyznań i oświecenia z dnia 26. maja 1900, L. 1205/C. u. M. Łącząc z mej strony z tego powodu serdeczne życzenia. –

Dekret Jego Ekscelencyi Pana Ministra oraz dekoracyę orderową wraz z książką statutową, pismem notyfikacyjnem i re-

Do
Przewielebnego Księdza
Dr. Stefana Pawlickiego
c. k. zwyczajnego profesora Uniwerzytetu
w Krakowie.

wersem dołączam. –

Rewers ów chciej Przewielebny Ksiądz podpisać i przesłać go bezpośrednio kancelaryi orderowej. –

Za c. k. Namiestnika

Lwów dnia 26 września 1900

L. 91318 Na podstawie ustawy z dnia 19 września 1898. Dz. u. p. No 167 przyznaję Wielebnemu Księdzu od 1 października 1900 trzeci dodatek pięcioletni w kwocie 800 K. wskutek czego płaca Wielebnego Księdza podwyższoną zostaje z rocznych 8000 K. na 8800 Koron. Równocześnie polecam c.k. filialnej Kasie krajowej w Krakowie aby począwszy od 1 października 1900 wypłacała Wielebnemu Księdzu zamiast asygnowanej rozporządzeniem z dnia 13 października 1898 L. 89597 płacy rocznej 8000 Koron wyższą o trzeci dodatek pięcioletni płacę roczną 8800 K. to jest osiem tysięcy osiemset Koron w sposób zwykły, ściągając zarazem od podwyżki 800 K. przypadającą taksę stemplową w kwocie 266 K. 67 hal. to jest dwieście sześćdziesiąt sześć Koron 67 hal. w 12 równych nieprzerwanie po sobie następujących ratach miesięcznych. Dotychczasowy dodatek aktywal-

Do
Wielebnego Księdza
Dr. Stefana Pawlickiego profesora
c.k. Uniwersytetu w Krakowie.
/na ręce Dziekanatu Wydziału filozoficznego
/: przez Rektorat :/.

ny pozostaje bez zmiany

⁄. Przedłożony dokument zwraca się.

W zastępstwie

8/10 [illegible]

SEN. AK. L. 1834.

Podano D. 8/10 1900.

Vidi.

Jakubowski

L. 47. W. fil.

Vidi!
11/10 900
Brick. W. fil.

Lebszewsk

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
C. K. UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.

Nr. 1.

Kraków, dnia 2. Stycznia 1901.

Księdzu

Profesorowi Dr. Pawlickiemu

do wiadomości

Czermak

Dziekan Wydziału filozoficznego

Odpis

Ck. Namiestnictwo we Lwowie, dnia 20. grudnia 1901. l: 110688.

Do Dziekanatu Wydziału filozoficznego w Krakowie. —

Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 27. września 1901. l. 16060. zezwolił na urządzenie na tutejszym Uniwersytecie począwszy od roku szkolnego 1901/2 seminaryum filozoficznego pod kierownictwem profesorów Dr Maurycego Straszewskiego i Dr Stefana Pawlickiego a to na podstawie przedłożonego zarysu statutu. – Zarazem przyzwolił Pan Minister na założenie biblioteki podręcznej tego seminaryum po pięćset /500/ K. na lata 1901 i 1902, zastrzegając ewentualne przyzwolenie zwyczajnej dotacyi rocznej na ten cel na czas późniejszy. – Dalej przyzwolił Pan Minister wyżej powołanym reskryptem dla obydwóch wymienionych profesorów remuneracye za kierownictwo seminaryum po 400 K. rocznie, od czasu otwarcia seminaryum, z których pierwsza rata asygnowana będzie na końcu półrocza zimowego 1901/2. – Na premie dla członków seminaryum przeznaczył Pan Minister, roczną kwotę 400 K. tj. 200 Kor. na półrocze. – Odpowiednio do powyższego należy zmienić postanowienia §§. 8. 9 i 11. statutu seminaryum w sposób uwidoczniony w zarysie, a następnie przedłożyć kilka drukowanych egzemplarzy statutu ck. Ministerstwu Wyznań i Oświecenia i Namiestnictwu. – O tem zawiadamia się na relacyę z dnia 27. marca 1901. l: 193. celem dalszego zarządzenia, i zwraca zarys statutu seminaryum. – Zarazem dołącza się odpis asygnaty dotacyi na bibliotekę seminaryum z nadmienieniem, iż kwotę 500 Koron za rok 1901. należy podjąć w każdym razie przed upływem grudnia 1901. –

PAVLVS SMOLIKOWSKI
S. THEOL. DR.
S.S. CONGR. DE PROPAGANDA FIDE ET CONCILII CONSVLTOR
CONGREGATIONIS A RESVRRECTIONE
DOMINI NOSTRI JESV CHRISTI
PRAEPOSITVS GENERALIS

Reverendo Patri Stephano Pawlicki
Cgnis nostrae Sacerdoti
Salutem in Domino.

Dilecte in Christo Frater,

Notum Tibi facimus, quod, in hodierna Consilii Generalitii Sessione, electus exstitisti ad triennium Examinator Domesticus ad scrutinia peragenda pro admissione ad Novitiatum Cracoviensem, et ad vota prima, post tyrocinium ibidem rite expletum, emittenda. Fac itaque, Dilecte Frater, ut hoc munus diligenter geras, attendens studiose, ut ad ovile Christi Redivivi, quantum in Te est, solum Divina vocatione praesignitos, atque necessariis praeditos dotibus, introire permittas, super quo Tua, Dilecte Frater, conscientia graviter onerata remanebit.

In quorum fidem has litteras confecimus, Tibique largam in Domino benedictionem adprecamur.

Datum Romae, ex Domo nostra Generalitia, penes Ecclesiam Resurrectionis Dominicae, die 27 Maii 1902 AD.

Paulus Smolikowski CR
Praep. Gen.

L. Marszałkiewicz
CR. Secr. Gen.

№ 105

Do Wgo O. Ks. Dra Stef. Pawlickiego

Komitet Koła artystyczno-literackiego w Krakowie, ma zaszczyt niniejszém zawiadomić Wielm. Pana, iż na posiedzeniu tegoż Komitetu z dnia 18 miesiąca Lutego b. r., wybranym W. Pan został członkiem Zwyczajnym Koła, który to wybór z chwilą wniesienia wkładki i po czas wypełniania przez Niego warunków statutem objętych, ma moc obowiązującą.

Kraków, dnia 18 Mca Lutego 1903 r.

Sekretarz:
Wład. Prokesch

Prezes Koła:
Kostanecki

Lwów, 22. lipca 1905.-

L: 99.154

Na podstawie ustawy z dnia 19. września 1898. Dz. u. p. Nr. 167, przyznaję Wielebnemu Księdzu począwszy od 1.go października 1905. czwarty dodatek pięcioletni w kwocie 800 K. wskutek czego płaca Wielebnego Księdza podwyższoną zostaje z rocznych 8.800 K na 9.600 K.

Równocześnie polecam c.k. filialnej kasie krajowej w Krakowie, aby począwszy od 1.go października 1905. wypłacała Wielebnemu Księdzu zamiast asygnowanej rozporządzeniem z 26. września 1900. L: 91.318. płacy rocznej 8.800 K wyższą o czwarty dodatek pięcioletni płacę roczną 9.600 K. tj. dziewięć tysięcy sześćset koron. w sposób zwykły, ściągając zarazem od podwyżki 800 K. przypadającą taksę służbową.

/

Do
Wielebnego Księdza
ks. Stefana Pawlickiego
profesora c.k. Uniwersytetu
w
Krakowie.

/: na ręce Dziekanatu Wydziału
filozoficznego przez Rektorat. :/

w kwocie 266 K 67 h, to jest dwustu sześćdziesięciu sześciu koron, 67 h., w 12. równych nieprzerwanie po sobie następujących ratach miesięcznych.-

Dotychczasowy dodatek aktywalny pozostanie bez zmiany.-

Poświadczony dokument zwraca się.-

C. k. Namiestnik:

Potocki.

SENAT AKAD. UNIW. JAG. L. 1197.
Podano d. 31/7 1905.

vidi.
N Cybulski

L. 529. H. fil.

2/8 aus

SENAT AKADEMICKI
C. K. UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE

L. 1248.

Do
Jaśnie Wielmożnego Księdza
Dr. Stefana Pawlickiego
Profesora c.k. Uniwersytetu Jagiell.
w Krakowie

C.k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty, zatwierdziło reskryptem z d. 22 lipca 1905 L. 26533. wybór Jaśnie Wielmożnego Księdza na Rektora c.k. Uniwersytetu Jagiell. na r. szk. 1905/6.

O czem mam zaszczyt zawiadomić Jaśnie Wielmożnego Księdza odnośnie do §. 12. Ustawy z d. 17 kwietnia 1873. o organizacyi władz akademickich.

Kraków d. 11 sierpnia 1905.

N Cybulski
t.r. Rektor

Euer Hochwürden!

Herr Professor!

Das ergebenste gefertigte Comité beehrt sich hiemit Euer Hochwürden Herr Professor auch auf diesem Wege nochmals für Jhre liebenswürdige Mitwirkung bei den abgelaufenen Ferialkursen in Salzburg den verbindlichsten Dank auszusprechen und gestattet sich die höfliche Bitte beizufügen, Euer Hochwürden Herr Professor mögen auch in Zukuhft den Unternehmungen des gefertigten Comités Jhr geneigtes Wohlwollen bewahren.

Für das Comité für Philosophatkurse in Salzburg
am 30. August 1905.

Der Obmann!

[illegible]

KATHOLISCHER UNIVERSITÄTS-VEREIN IN SALZBURG

Nr. Exh. 301. Salzburg, am 10. September 1905.

Pleno Titulo!

Der ergebenst gefertigte Zentral-Ausschuss beehrt sich mit dem Ausdrucke des tiefgefühltesten Dankes für die hochherzige Widmung zu Gunsten des Vereinszweckes bekannt zu geben, dass

Hochwohlgeboren Herr Dr. Stephan Pawlicki,

k.k. Universitätsprofessor in Krakau

gemäss § 2 der Statuten für immerwährende Zeiten als

Förderer

des katholischen Universitätsvereines der Vereinsmatrik einverleibt worden ist.

Der Zentral-Ausschuss
des katholischen Universitäts-Vereines in Salzburg.

Der Vice Präsident:
Seb. Danner

Der Sekretär:
Rupert Rohrmoser.

ANTON PUSTET, SALZBURG

141

Lwów, dnia 26 stycznia 1907.-

Magnificencyo!

W bieżącym roku w miesiącu lipcu odbędzie się we Lwowie X. Zjazd lekarzy i przyrodników polskich.-

Wydział gospodarczy tego Zjazdu ma zaszczyt niniejszem na ręce Jego Magnificencyi złożyć najuniżeńszą prośbę, by na tym Zjeździe nie brakło przedstawicieli naszej przesławnej prastarej Wszechnicy Jagiellońskiej, przesyłając przy tej sposobności od całego Wydziału gospodarczego, przeważnie z uczniów Szkoły Krakowskiej złożonego, wyrazy najgłębszej czci i uwielbienia.-

Za Wydział gospodarczy X. Zjazdu
lekarzy i przyrodników polskich:

Przewodniczący:
Prof. Dr Władysław Bylicki
ul. Bielowskiego 5.-

Zastępca przewodniczącego:
Dr M. Baczewski

Sekretarz główny:
Dr Adam Szulisławski
ul. Jagiellońska 8.-

143

7/

Z c. k. NAMIESTNICTWA.-

Lwów, d... kwietnia .. 1907.

L: 50073/IV---

Do

Wielebnego Księdza D^ra^ Stefana Pawlickiego
Profesora zwyczajnego c.k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
w
Krakowie

(na ręce Dziekanatu Wydziału filozoficznego c.k. Uniwersytetu w Krakowie.)

Na podstawie ustawy z dnia ~~19. września 1898~~ 24. lutego 1907 Dz. u. p. Nr. ~~167~~ 55 przyznaję Wiel. Księdzu Profesorowi. począwszy od 1. kwietnia 1907 . . . . ~~dodatek pięcioletni w kwocie~~ . . . . K, ~~wskutek czego płaca~~ . . . . . . ~~podwyższoną zostaje z rocznych~~ . . . . . . K ~~na~~ . . . . . . K.

~~Równocześnie polecam c. k.~~ . . . . . . ~~kasie krajowej w~~ . . . . ~~aby począwszy od 1.~~ . . . . ~~wypłacała~~ . . . . zamiast asygnowanej rozporządzeniem z 22 lipca 1905 l: 99154 . . . . płacy rocznej . . . . 9.600 K wyższą ~~o~~ . . . . ~~dodatek pięcioletni~~ płacę roczną . . 10.000 . . . K t. j. dziesięć tysięcy koron . . . K

którą wypłacać będzie W. Ks. Profesorowi c.k. fil. Kasa krajowa w Krakowie, aby począwszy od 1. kwietnia 1907

w sposób zwykły, ściągając zarazem od podwyżki . . . . . . 400 K przypadającą taksę służbową w kwocie . . . . . 133 . . K 34 .h to jest . sto trzydzieści trzy . . . . koron. 34. .h w 12 równych nieprzerwalnie po sobie następujących ratach miesięcznych począwszy od 1. kwietnia 1907 . . . .-

Dotychczasowy dodatek aktywalny rocznie 1472 K. pozostaje bez zmiany.-

Przedłożony dokument zwraca się.- /.

/.

C. k. Namiestnik:

SENAT AKAD. UNIW. JAG. L. 806.
Podano d. 13/5 1907

Widzi.

66

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
C. K. UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.
Nr. 379/13

Kraków, 22 maja 1907.

Widziałem!

Dziekan Wz. fil.:
M. P. Rud

O D P I S.

C.k. Namiestnictwo we Lwowie dnia 10. marca 1909 L. XIV.492-7. Do c.k. filialnej Kasy krajowej w Krakowie.

Poleca się c.k. filialnej Kasie krajowej, aby wypłaciła profesorom c.k. Uniwersytetu Jagiellońskiego ks.Dr. Stefanowi Pawlickiemu i Drowi Maurycemu Straszewskiemu, remuneracyę za kierownictwo seminaryum filozoficznego w półroczu zimowem 1908/9 każdemu w kwocie 300 K. tj.trzysta koron za kwitami ostempłowanymi przez Dziekanat Wydziału filozoficznego koramizowanymi tudzież za okazaniem zawiadomienia ostemplowanego stosownie do reskryptu c.k. Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1892 L.19442 wedle skali II znaczkami po 1 K.26 h. na którym wyciśnięte być mają pieczęci urzędowe tego dziekanatu. -

Za c.k. Namiestnika. podpis nieczytelny.

q&q&q&qq&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&q&qq&q&q&q&

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
C. K. UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.
Nr. 219

Kraków, dnia 17.marca 1909.

J.W. Ks. Profesorowi
Drowi PAWLICKIEMU

udzielam do wiadomości.

Dziekan Wydz.fil.:

Bieńkowski

6/8
2.92

D. 18/3 909 vyplat

300 K –

H

Z c.k. Rady szkolnej krajowej.

L. 21.164. We Lwowie, dnia 3. maja 1909.

Do

Przewielebnego Księdza
Dra Stefana Pawlickiego
Profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie.

C.k. Rada szkolna krajowa uważa sobie za miły obowiązek wyrazić Przewielebnemu Księdzu najgorętsze podziękowanie za cenne i doniosłego znaczenia wykłady, wygłoszone na kursach uzupełniających dla nauczycieli szkół średnich, które przyczyniły się niezawodnie do znacznego rozszerzenia ich horyzontów naukowych a zobowiązały nauczycielstwo nasze do żywej wdzięczności względem Panów Prelegentów.

Za c.k. Namiestnika:

K. k. Ministerium für Kultus und Unterricht.

Z. 39.426.

6/

30 HELLER

In Gemäßheit § 3 des Gesetzes vom 9.April 1870,R.-G.-Bl.Nr.47,werden Eure Hochwohlgeboren mit Ende September 1910 in den bleibenden Ruhestand übernommen.

Indem ich Ihr Scheiden vom Lehramte zum Anlasse nehme, Eurer Hochwohlgeboren für Ihr vieljähriges erfolgreiches Wirken sowohl als Lehrer als auch auf dem Gebiete der Wissenschaft den Dank und die Anerkennung der Unterrichtsverwaltung zum Ausdrucke zu bringen,ersuche ich gleichzeitig den Herrn Statthalter in Galizien wegen Einstellung Ihrer Aktivitätsbezüge mit Ende September l.J.und wegen Anweisung des Eurer Hochwohlgeboren zukommenden Ruhegenusses jährlicher zehntausendsechshundertvierzig (10.640) Kronen vom 1.Oktober l.J.angefangen das Erforderliche zu veranlassen.

Ihre Dienstesdokumente werden Ihnen später zurückgestellt werden.

Wien,am 13.September 1910.

Der Minister für Kultus und Unterricht:

Stürgkh

An Seine Hochwohlgeboren,den Herrn ordentlichen Professor der Philosophie an der k.k.Universität in Krakau,
theol.und phil.Dr.STEPHAN PAWLICKI.

K. k. Ministerium für Kultus und Unterricht.

30 HELLER

Z.41.991.

8/

Seine Kaiserliche und Königlich-Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 1.Oktober 1910 allergnädigst zu genehmigen geruht, daß Ihnen aus Anlaß Ihres Uebertrittes in den bleibenden Ruhestand der Ausdruck der Allerhöchsten Anerkennung bekanntgegeben werde.

Indem ich Eure Hochwürden von dieser Allerhöchsten Schlußfassung in Kenntnis setze, nehme ich Ihr Scheiden aus dem aktiven Lehramte zum Anlasse, Sie für Ihre vieljährige hervorragende Wirksamkeit auf akademischem und wissenschaftlichem Gebiete des besonderen Dankes der Unterrichtsverwaltung zu versichern.

Der Herr Statthalter für Galizien wird mit Rücksicht auf Ihren in Gemäßheit des § 3 des Gesetzes vom 9.April 1870, R.-G.-Bl.Nr.47, mit Ende September 1910 erfolgten Uebertritt in den bleibenden Ruhestand gleichzeitig ersucht, Ihnen den normalmäßigen Ruhegenuß jährlicher zehntausendsechshundertvierzig (10.640) Kronen vom 1.Oktober 1910 ab vorschriftsmäßig flüssigzumachen, dagegen Ihre Aktivitätsbezüge mit Ende September 1910 einzustellen.

Wien, am 4.Oktober 1910.

Der Minister für Kultus und Unterricht:

Stürgkh

An Seine Hochwürden, den Herrn ordentlichen Professor der Philosophie an der k.k.Universität in Krakau

Dr.theol.et phil.Dr.Stephan Pawlicki.

Pk

Eure Kaiserliche und Königliche
Apostolische Majestät.

1/ Mit Allerhöchster Entschliessung vom 14 Juli 1882 (Min. Erlass vom 20 Juli Z. 11851 [1]) haben Eure Majestät meine Bestellung zum Docenten der Philosophie an der theologischen Fakultät der hiesigen k.k. Universität zu genehmigen und mir aus diesem Anlasse den Titel eines Universitäts-Professors allergnädigst zu verleihen geruht.

~~Professor~~)
mit der Rechtswirkung
vom 1 April 1883

2/ Hierauf haben mich Eure Majestät mit Allerhöchster Entschliessung vom 28 Februar 1883 (Min. Erlass vom 9 März Z. 4031 [2]) zum ausserordentlichen und mit Allerhöchster Entschliessung vom 6 Juli 1885 (Min. Erlass vom 16 Juli Z. 12352 [3]) zum ordentlichen Professor der christlichen Philosophie und der Fundamentaltheologie an derselben Universität allergnädigst zu ernennen, ~~und~~ sowie mit A. H. Entschliessung vom 16 August (M. Erlass vom 23 August Z. 17188 [4]) mich im Lehramte allergnädigst zu bestätigen geruht.

3/

mit der Rechtswirk~~sam~~ung
~~keit~~ vom 1 Oktober 1885

4/

5/ Später haben mich Eure Majestät mit A. H. Entschliessung vom 4 Jänner 1894 (M. Erlass vom 16 Jänner Z. 353 [5]) zum ordentlichen Professor der Philosophie an der philosophischen Fakultät der hiesigen Universität mit der Rechtswirksamkeit vom 1 April 1894 allergnädigst zu ernennen geruht und in dieser Eigenschaft übte ich mein Lehramt bis ~~meiner Versetzung in den bleibenden Ruhestand aus, die~~

zum 30 September 1910 aus, nachdem an diesem Tage ich

6/ in Gemässheit des Gesetzes vom 9 April 1870 RGB. II. N. 47 [6] in den bleibenden Ruhestand übernommen wurde.

Auf diese Art war ich ~~als ord~~ durch
volle 25 Jahre als ordentlicher Universitäts-
Professor im Lehramte tätig und
es sind mir ~~erhielt~~ auf Grund des Gesetzes vom 24
~~ist~~ sind mir zu meinem Juli 1907 RGB. Nr. 55 ~~Den früheren Ge-~~
~~halte mit vier Quinquennalzulagen d. vier~~
7/ laut 7/ ~~laut~~ vier ~~nach dem~~ diesem ~~neuen~~ Gesetze ~~mir gebührenden~~
laut 7/ vier Quinquennalzulagen im ~~Gesamtbetrage~~
von erhöheten ~~10000 Kr.~~ Betrage von 3600 Kr., daher
zusammen mit meinem früheren Gehalte
jährlich 10000 Kr. angewiesen worden.

Die fünfte Quinquennalzulage im Betrage
von 1200 Kr. hätte mir nach vollendeten
25 Dienstjahre (in der Eigenschaft) als ordentlicher Universitäts-
professor zufallen sollen. Nachdem
jedoch diese Vollendung ~~auf den~~ am 30 Sep-
tember 1910 ~~fiel~~ erfolgte und ich am ~~1 Oktober~~
darauf folgenden Tage d. i. am 1 Oktober
schon als pensionirter Universitätsprofessor
behandelt wurde, so sind mir ~~daher~~ laut 6/
6/ ~~laut 6/ 7/ blos vier Quinquennalzula-~~
~~gen als Ruhegehalt~~ nebst meinem
früheren Gehalte (die früher bezogenen) blos vier Quinquennal-
zulagen mit der diesfälligen Aktivitäts-zu-
lage d. i. zusammen 10640 Kr. ~~angewie-~~
~~sen worden~~ als jährlicher Ruhegehalt
angewiesen worden.

Nun sprechen überwiegende Billigkeitsgrün-
de dafür, dass mir ~~auch~~ auch die fünfte Quin-
quennalzulage hätte zugesprochen werden kön-
nen, vor allem der Umstand, dass ich die
Bedingung zur Erlangung dieser Zulage ~~die~~
d. i. 25 Dienstjahre als ordentlicher Professor
am 30 September ~~19~~ 1910 erfüllt habe. Fer-
ner bin ich nicht wegen dienstlicher Un~~fähig~~tauglichkeit,

sondern ~~nur~~ blos ~~auch~~ in Folge des vollendeten 70ten Lebensjahres und zwar auf Grund eines nur in Österreich und sonst in keinem Staate geltenden Gesetzes in den Ruhestand versetzt worden. Dass diese Pensionirung vorzeitig erfolgte, dafür liefert den besten Beweis der Umstand, dass ⌈ich ⌈als Honorarprofessor meiner früheren Lehrtätigkeit ~~obliege~~ ~~fortsetze~~.

⌈fortwährend

obliege. Auch ~~hätte~~ würde ich das Recht zu dieser Zulage unbedingt erlangt ⌈haben⌉ wenn die Rechtswirkung meiner ⌈ersten Ernennung zum ordentlichen Professor ⌈gleich ~~vom den~~ mit dem auf die Allerhöchste Entschliessung ~~nicht wie es gew~~ nächstfolgenden Monate begonnen hätte und nicht bis zum 1 Oktober verschoben gewesen wäre. ⌈

⌈, wie das gewöhnlich geschieht, ⌈

⌈ Schliesslich ~~hätte~~ sollte auch der Umstand in die Wagschale fallen ~~sollen~~, dass laut 8/ Eure Majestät mit Allerhöchster Entschliessung vom 1 Oktober 1910 allergnädigst zu genehmigen geruhten, ~~dass~~ mir aus Anlass meines Übertrittes in den bleibenden Ruhestand den Ausdruck der Allerhöchsten Zufriedenheit bekannt~~gegeben~~ zu geben. ~~zu werde~~. ⌈

8/

Indessen alle diese Gründe haben die k.k. Behörden nicht vermocht, mir die erwähnte fünfte Quinquennalzulage ⌈im gewöhnlichen amtlichen Wege⌉ zuzuerkennen und daher wage ich es, mich (allerunterthänigst) an die Gnade Eurer Majestät zu wenden und in allergrösster Ehrfurcht zu bitten:

Eure Majestät geruhen mir die fünfte Quinquennalzulage jährlicher 1200 Kr. allergnädigst ~~zu~~zuerkennen, ~~[illegible]~~ zu wollen.

Krakau am

Dr St. Pawlicki

An

Seine Kaiserliche und Königliche
Apostolische Majestät
den Allergnädigsten Kaiser
der österreichisch-ungarischen
Monarchie
Franz Joseph I.

Theol. und Phil. Dr Stephan Pawlicki
emer. ord. ~~Pro~~ Universitätspro-
fessor in Krakau
(mieszkanie)

bittet um allergnädigste
Zuerkennung der fünften
Quinquennalzulage
8 Beilagen.

5ty dodatek 5 letni

C. K.
RADA SZKOLNA KRAJOWA
WE LWOWIE

L: 7031/IV   Lwów, dnia 30. kwietnia 1911.

Do
Przewielebnego Księdza
Dra Stefana Pawlickiego
em. Rektora i Profesora c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
w
Krakowie.

C. k. Rada szkolna krajowa spełnia niniejszem miły obowiązek, wyrażając Przewielebnemu Księdzu Rektorowi najgorętsze podziękowanie za cenne wykłady, wygłoszone na kursie uzupełniającym dla nauczycieli szkół średnich, które uczestników przejęły świeżym zapałem do nauki, a żywo odczutą wdzięcznością względem Panów Prelegentów.

Za c. k. Namiestnika:

1

C. K.
KOMISYA EGZAMINACYJNA KRAKOWSKA
DLA KANDYDATÓW NA NAUCZYCIELI
W GIMNAZYACH I SZKOŁACH REALNYCH.

L. 168. z r. 1911/12. -

Do

Przewielebnego Księdza
Dra Stefana PAWLICKIEGO
emeryt. Profesora Uniw.Jagiell.
w
Krakowie.

Stosownie do polecenia Excellencyi Ministra wyz.i ośw. /reskr. z dnia 5.lutego 1912 Nr.1373/ podpisana Dyrekcya c.k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach średnich ma zaszczyt w imieniu Pana Ministra wyrazić niniejszem Przewielebnemu Ojcu szczególniejsze podziękowanie za Jego nadzwyczaj zawsze ochoczą i gorliwą działalność jako Członka tejże Komisyi. - Takiesamo najserdeczniejsze podziękowanie raczy Przewielebny Ojciec przyjąć i ze strony podpisanej Dyrekcyi. -

W Krakowie, dnia 12.lutego 1912.

Dyrekcya c.k. Komisyi egzaminacyjnej dla
kandydatów na nauczycieli w szkołach
średnich.
Dyrektor:
Fr Schwarzenberg Czerny

Hohes k. k. Ministerium!

Nachdem ich am 30. Sept. 910 in den
bleibenden Ruhestand versetzt worden bin
ohne ~~jedoch~~ die fünfte Quinquennalzulage erhalten zu haben,
~~zu erhalten~~, da sie erst am folgenden Tage
fällig werden sollte ~~fällig wurde~~, erlaubte ich mir am
15. März 912 an Seine Majestät,
unsern allergnädigsten Kaiser und Herrn
ein aller~~unter~~thänigstes ~~Bitt~~Gesuch zu richten
und darin um Allergnädigste Zuerkennung der
fünften Quinquennalzulage zu bitten. Dieses
~~Bitt~~Gesuch wurde jedoch laut ~~infolge~~ Dekretes des Hohen k.k. Ministeriums vom ~~am~~ 18. Juni 912
Z. 23538 nicht berücksichtigt ~~u.~~ und ich bin hievon ~~laut~~ mittelst Erlasses der galizischen Statthalterei vom 14 Juli l. J. Z. ~~XIII~~ 1629/10 verständigt worden.
~~wie ein Hohes Ministerium~~
~~dem k.k. Statthalter in Lemberg~~
~~mittheilten und ich am 14 Juli 912~~
~~von Demselben in Kenntnis gesetzt wurde~~
~~abschlägig beschieden.~~

1629/10 /XIV

Da ich jedoch seit meinem Uebertritt
in den Ruhestand, entsprechend dem ~~auf~~ Wunsche der
hiesigen philos. Facultät während vier Semestern als Honorarprofessor zweimal
wöchentlich Vorlesungen gehalten habe
~~Genau schon vier Semester – als prof. Honorarprofessor~~
~~honorariert~~ und auch im laufenden Semester
die angekündigten Vorlesungen halten
werde, so erlaube ich mir Ein ~~Hoh~~ hohes k.k.
Ministerium zu bitten, Hochselbes geruhe zu erwägen, ~~der gehorsamsten Unterwerfung~~
~~anzuvertrauen~~, (ob ~~nicht die~~ bei der Unmöglichkeit

der ~~Zuerkennung der~~ Erlangung einer fünften Quinquennalzulage

ich wenigstens in der Weise ~~nicht~~ entschädigt werden könnte, dass mir für die ~~verflossen~~ ~~ab~~ während der verflossenen vier Semester abgehaltenen ~~Vorlesungen~~, sowie für die künftighin von mir in jedem Semester ~~abzuhaltenden~~

eine Remuneration von je 600 Kronen pro Semester zuerkannt werden würde.

~~Finanzielle Lage~~

, wie ich hoffe,

An
das Hohe k.k. Ministerium
für Kultus und Unterricht
in
Wien

Der Honorar Professor der Philosophie
an der philosophischen Fakultät
der Krakauer k.k. Universität Dr
Stefan Pawlicki (wohnhaft
Lobzower Gasse No 10)

bittet um Zuerkennung einer
Remuneration für seine an
der obigen Fakultät abgehaltenen und abzuhaltenden
Vorlesungen.

der Zuerkennung der fünften Quinquenn~~iums~~alzulage ~~und durch~~ eine gütige Bewilligung einer regelmässigen Kompensation sowohl für die schon verflossenen vier Semester, als auch für jedes künftige, ~~sooft die Gesundheit es mir gestatten wird~~ zweimal wöchentlich abzuhaltenden Vorlesungen aus dem Gebiete der Philosophie und ihrer Geschichte ~~abzuhalten. Für das beginnende Wintersemester werde ich über die Philosophie des Aristoteles lesen.~~ Mit ~~grossem Danke~~ wahrer Zuversicht werde ich einem mir günstigen Beschlusse Eines Hohen k.k. Ministeriums entgegen~~nehmen~~sehen, da einerseits dadurch (meine in Folge ~~durch~~ der ~~Ausfalles der fünften Quinquennalzulage nicht~~ finanzielle Lage sich erheblich ~~ver~~gebessert würde, und andererseits ich mit grösserer Bequemlichkeit und sicheren Mitteln ~~mich meinen~~ speziellen Studien, die auch der akademischen Jugend, wie ich hoffe, zu Gute ~~kommen~~ kämen, hingeben könnte.

~~Gestatte daher~~ Das Hohe k.k. Ministerium wird daher gebeten, meine obige Bitte einer hochgeneigten Erwägung zu unterziehen und derselben schliesslich zu willfahren.

Krakau am d

An

Das hohe Kk. Min.
für Kultus u. Un

Der Honorar Prof

bittet um Zu

[illegible] —
— [illegible] schreiben —
[illegible]

Lwów dnia 14 Lipca 1912

XIV 1629/10

Do

Przewielebnego ks. Dra Stefana Pawlickiego
emerytowanego profesora c.k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
w
Krakowie
ul. Łobzowska l. 10.

C.k. Ministerstwo wyznań i oświaty oznajmiło reskryptem z dnia 18 czerwca 1912 l. 23533 że prośba do Tronu, którą przewielebny Ksiądz wniósł o podwyższenie emerytury nie mogła być uwzględniona ze względów zasadniczych. — O tem zawiadamia się zwracając oraz załączników podania. —

Za c.k. Namiestnika

Żmij

Hohes k. k. Ministerium!

Nachdem ich am 30 September 1910 in den bleibenden Ruhestand versetzt worden bin, ohne die fünfte Quinquennalzulage erhalten zu haben, da sie erst am folgenden Tage fällig werden sollte, erlaubte ich mir am 15 März 1912 an Seine Majestät, unsern allergnädigsten Kaiser und Herrn, ein allerunterthänigstes Gesuch zu richten und darin um allergnädigste Zuerkennung der fünften Quinquennalzulage zu bitten. Dieses Gesuch wurde jedoch laut Dekretes des Hohen k. k. Ministeriums vom 18 Juni 1912 L. 23533 nicht berücksichtigt und ich bin hiervon mittelst Erlasses der galizischen Statthalterei vom 14 Juli 1629/10 XIV verständigt worden.

Da ich jedoch seit meinem Uebertritt in den Ruhestand, entsprechend dem Wunsche der hiesigen philosophischen Facultät, während vier Semester als

Honorarprofessor zweimal wöchentlich Vorlesungen gehalten habe und auch im laufenden Semester die angekündigten Vorlesungen halten werde, so erlaube ich mir Ein Hohes k.k. Ministerium zu bitten, Hochselbes geruhe zu erwägen, ob bei der Unmöglichkeit der Erlangung einer fünften Quinquennalzulage ich wenigstens in der Weise entschädigt werden könnte, dass mir für die während der verflossenen vier Semester abgehaltenen, sowie für die künftigen, von mir in jedem Semester zweimal wöchentlich abzuhaltenden Vorlesungen aus dem Gebiete der Philosophie und ihrer Geschichte eine Remuneration von je 600 Kronen pro Semester zuerkannt werden würde.

Mit wahrer Zuversicht werde ich einem mir günstigen Beschlusse Eines Hohen k.k. Ministerium entgegensehen, da einerseits dadurch meine finanzielle Lage sich erheblich verbessern würde und andererseits ich mit grösserer Bequemlichkeit und reicheren Mitteln mich meinen speciellen Studien, die auch der akademischen Jugend, wie ich hoffe, zu Gute kämen, hingeben könnte.

Das Hohe k.k. Ministerium wird daher gebeten, meine obige Bitte einer hochgeneigten Erwägung zu unterziehen und derselben schliesslich willfahren zu wollen

Krakau am 4 Oktober 1912.

Dr. Stefan Pawlicki
Univ. Prof. hon. et em.

An

Das Hohe k. k. Ministerium
für Kultus und Unterricht
in Wien

der Honorarprofessor der Philosophie an der philos. Fakultät der Krakauer k. k. Univ. Dr. Stefan Pawlicki (wohnhaft Lobzower Gasse no. 10)

bittet um Zuerkennung einer Remuneration für seine an der obigen Facultät abgehaltenen und abzuhaltenden Vorlesungen.

163

Szanowny Panie Profesorze!

Dnia 25 Listopada r. b. przypada 50 rocznica otwarcia doniosłej w dziejach oświaty naszego kraju Szkoły Głównej.

Dzień ten postanowiliśmy uczcić uroczystym obchodem.

W imieniu ogółu Kolegów, Komitet organizujący zebrania koleżeńskie wychowańców Szkoły Głównej, ma zaszczyt prosić Szanownego Profesora, aby w tej uroczystości uczestniczyć raczył.

Program uroczystości:

1) Nabożeństwo w kościele po Pijarskim o godzinie 11 rano.
2) Zdjęcie fotograficzne w wielkiej sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa o godzinie 12 w południe.
3) Zebranie w Resursie Obywatelskiej Krak. Przedm. 64 o godz. 1½ po południu.
4) Uczta w salonach Resursy Kupieckiej ul. Senatorska 40. o godz. 9 wieczorem.

Łaskawej odpowiedzi oczekiwać będziemy pod adresem Kolegi Józefa Leskiego Dyrektora Muzeum Przemysłu i Rolnictwa Krak. Przedm. 66.

Warszawa, Listopad 1912 r.

Al. Kraushar
S. Dickstein
E. Jankowski
H. Nusbaum
Józef Leski

Jaśnie Wielmożny Pan
X. Dr Stefan Pawlicki
Profesor Uniwersytetu
w Krakowie

Komitet organizujący zebrania koleżeńskie wychowańców Szkoły Głównej Warszawskiej, w imieniu wszystkich kolegów wyraża niniejszem serdeczne podziękowanie za życzenia i wyrazy uznania nadesłane na uroczystość pięćdziesięciolecia tej dobrze zasłużonej narodowi, a nieodżałowanej Żywicielki dusz naszych.

Warszawa w Grudniu 1912 r.

Wiktor [illegible]
Michał [illegible]
H. Nusbaum
Wład. Leppert
E. Jankowski
Józef Peszke
H. Wójcicki
Aleksander Kraushar

AKADEMIA UMIEJĘTNOŚCI W KRAKOWIE.

Kraków, dnia 31. lipca 1913 roku.

Mam zaszczyt złożyć niniejszem w imieniu Akademii Umiejętności najgłębsze podziękowanie za dar, wymieniony na odwrotnej stronie tego listu.

Proszę przyjąć wyrazy głębokiego poważania

Bolesław Ulanowski
Sekretarz Generalny.

Do Wnego ~~Pana~~

X. Dra Stefana Pawlickiego

w Krakowie. –

1. Brockhaus' Konversations-Lexikon. Vierzehnte vollständig neubearbeitete Auflage in 17 Bänden. -
Leipzig 1892-1897.

2. The Encyclopaedia Britannica a Dictionary of arts, sciences, and general literature. Vol 24 i index.
Edinburgh 1875-1889. -

Kraków-Półwsie, dn. 4. sierpnia, 1913.

XI. KOŁO T.S.L.
KRAKÓW-PÓŁWSIE.

L: 2.-

Do Przewielebnego
Jego Magnificencyi Rektora
Księdza Dr Pawlickiego
w
Krakowie

Podniesienie kultury moralnej w $\mathrm{XII}^{\mathrm{stej}}$ dzielnicy Krakowa i krzewienie ducha narodowego wśród zasad religijnych było myślą przewodnią Założycieli XI. Koła Tow. Szkoły ludowej — a $\mathrm{I}^{\mathrm{szym}}$ środkiem ku temu było otwarcie bezpłatnej Wypożyczalni książek.

Wydział Koła i Zarząd Wypożyczalni uchwalił złożyć Jego Przewielebnej Magnificencyi podziękowanie za łaskawy dar w książkach na rzecz Wypożyczalni Koła przesłanych przez Pana Stankiewicza.

Kraków-Półwsie, dn. 4. sierpnia 913.

Za

XI. KOŁO T.S.L.
KRAKÓW-PÓŁWSIE.

Sekretarz:
Seweryn Kisielewski

Prezes:
Dr Bolesław Komorowski

Lwów, dnia 27. kwietnia 1914.

L. 6675/IV.-

Do

Przewielebnego Księdza

Dra. STEFANA PAWLICKIEGO,

p.zw. Profesora w c.k. Uniwersytecie Jagiellońskim

w

KRAKOWIE.

C.k. Rada szkolna krajowa poczuwa się do miłego obowiązku wyrażenia Przewielebnemu Księdzu podziękowania za łaskawe podjęcie się wykładów na kursie uzupełniającym dla nauczycieli szkół średnich, który się odbył w czasie od 1. do 7. kwietnia b.r. w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Kurs ten niewątpliwie zachęci uczestników do wytrwałej pracy naukowej, przynosząc tem korzyść szkolnictwu średniemu w kraju.-

W zastępstwie :

ADAM STEPHANUS SAPIEHA
MISERATIONE DIVINA & S. SEDIS APOSTOLICAE GRATIA
PRINCEPS EPISCOPUS CRACOVIENSIS.

Nrus 5356/14.

LECTURIS SALUTEM IN DOMINO !

Praesentibus litteris fidem facimus ac testamur R^mum ac C^mum P. Stephanum Pawlicki, Phil. et S. Theol. D^rem Prof. in Universitate Jag. Cracoviae esse Sacerdotem Congregationis a Resurrectione D^ni N. Jesu Christi, nullis, quantum in Domino scimus, censuris ecclesiasticis irretitum, aut quoquo modo a sacris functionibus et ministerio altaris arctatum, immo omni commendatione et respectu dignum.

In quorum fidem etc.

Datum Cracoviae, die 9. Julii 1914.

+ Adam Stephanus
Eppus

Dr Carolus [illegible]
Cancell. Eppalis

Stab. esistente dal Maggio 1830
LITOGRAFIA FOTO-LITOGRAFIA ELIOTIPIA TIPOGRAFIA
DI
FILIPPO E AUGUSTO MARTELLI
ROMA
Via della Vite 105.

INGEGNERE ARCHITETTO
DIRETTORE NELLO STABILIMENTO

Si eseguiscono progetti o riproduzioni
di lavori d'architettura ed ingegneria tanto
in disegno che in stampa.

UFFICIO DEL GIORNALE
ARRIVÉE DES ÉTRANGERS

ROMA il 28 Giugno 1881

Sig.r Rev.do Padre Stefano Pawlicki

D. Dare

Per i seguenti lavori eseguiti

	Per N.o 397 stampe in eliotipia dell'Immagine dei S. Cirillus et Metodius in formato grande L.	103	22
	Per N.o 29 come sopra in formato più piccolo "	5	80
	Per incisione in litografia dello stesso disegno ridotto più piccolo "	75	
	Totale L.	184	02

Io qui sottoscritto ho ricevuto dal Reverendo Signor Rettore del Collegio Polacco Lire duecento in conto di lavoro fatte e da farsi

In fede li 4 Luglio 1881

Dico L 200

F. Martelli

Io sottoscritto ho ricevuto dal Reverendo Padre Stefano Pawlicki lire duecento in conto di lavori litografici in corso di stampa.

Dico £ 200 Roma li 10 Luglio 87

A. Martelli

177

TIPOGRAFIA POLIGLOTTA
DELLA S. CONGREGAZIONE DI PROPAGANDA FIDE
IN ROMA

Provvisto al Rmo. Signor Rettore del Collegio Polacco

				LIRE	CENT.		LIRE	CENT,
1881								
Luglio	13		Per la stampa di cop. 1050 Foglietti Disposiz.ni del Pellegrinaggio Slavo				37	4

Saldato
A. Vicaro

Con i facchini è stato combinato per Lire due a testa
sono tre = perciò sono
Lire sei compreso il
trasporto di questa mattina
a due ragazzi = 25 centesimi
per ciascuno =
più un beveraggio di Cinque =
gratuiti =

Stefan Pawlicki

Franciszek German

Ks. Stefan Pawlicki

w 50-tą rocznicę zgonu

Nadbitka z miesięcznika "Życie i Myśl"
rok 1966 nr 9

Rkps B.J.
.8500

Bibliotece Jagiellońskiej do zbiorów Stefana Pawlickiego z podziękowaniem za udostępnienie mi jego rękopisów
składam

Franciszek German

Gliwice, 6.XI.1966 r.

w 50-tą rocznicę zgonu

Ks. STEFAN PAWLICKI

napisał:
Franciszek German

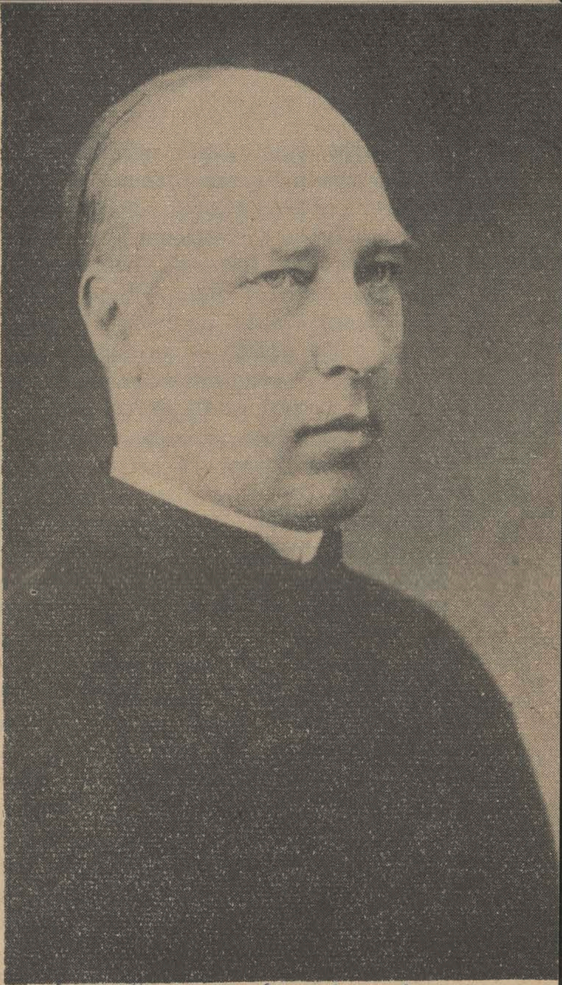

Fot. Walery Rzewuski; Kraków ok. r. 1895.
Ze zbiorów Księży Zmartwychwstańców, Kraków.

Zgromadzenie Księży Zmartwychwstańców obchodzi w bieżącym roku kilka swoich jubileuszów. Najważniejszy z nich to stulecie założenia przez zmartwychwstańców Kolegium Polskiego w Rzymie w dniu 24 marca 1866 roku. Pierwszym rektorem tego Kolegium był ks. Piotr Semenenko, wybitny filozof, głęboki teolog, mistyk i asceta. Z okazji tego jubileuszu zarząd Kolegium przygotowuje w Rzymie okolicznościową księgę pamiątkową. W samą Wielkanoc, tj. 10 kwietnia 1966 r., minęło 80 lat od chwili zamieszkania zmartwychwstańców w krakowskim domu przy ul. Łobzowskiej 10. Tam zmarł przed pięćdziesięciu laty, tj. 22 maja 1916 r., ks. Adolf Bakanowski, popularny kaznodzieja i misjonarz w puszczach teksaskich, gdzie rozpoczął pracę w roku 1866, a więc przed stu laty. Następnie, 11 września br., zmartwychwstańcy obchodzili czterdziestolecie zgonu zmarłego również w krakowskim domu swego zasłużonego historyka, ks. Pawła Smolikowskiego, uważanego w opinii powszechnej za świętego. Jego proces beatyfikacyjny jest w toku, a doczesne szczątki zmarłego zostaną wkrótce przeniesione z cmentarza Rakowickiego do kruchty kościoła zakonnego przy ul. Łobzowskiej. Jeszcze w tym roku, bo 18 listopada, minie osiemdziesiąt lat od śmierci wspomnianego ks. Semenenki, a zaraz potem, tj. 16 grudnia, upłynie również osiemdziesiąt lat od zgonu ks. Waleriana Kalinki, wybitnego historyka i pisarza, którego monografię i olbrzymią korespondencję opracowuje ks. mgr Jerzy Mrówczyński.

W krakowskim domu zmartwychwstańców spędził równe trzydzieści lat życia i pracy wybitny uczony, jakim był ks. dr Stefan Pawlicki. Należał on do najbardziej znanych i ogromnie popularnych postaci dawnego Krakowa.

W uroczyście obchodzonym jubileuszu 1000-lecia Gdańska, przypadającym na rok 1962, doszukano się tylko dwunastu sławnych gdańszczan, z których nie wszyscy byli Polakami. Niestety zabrakło wśród nich miejsca dla Stefana Zachariasza Pawlickiego. Urodził się 2 września 1839 r. w dzień św. Stefana w Gdańsku, mieście, „które ongiś nasze" — parafrazując czy dopełniając słowa Mickiewicza z „Pana Tadeusza" — jest „znowu nasze". Pochodził z rodziny nobilitowanej na sejmie w 1657 r. za zasługi dla Polski. Mimo to Pawliccy nie dostąpili wysokich godności. Rodzice przyszłego uczonego, Józef Grzegorz i Wilhelmina z Denków, należeli do ludzi bardzo skromnych i niezamożnych. Już w trzy dni po urodzeniu syna, tj. 5 września 1839 r., zaniesiono malca do kościoła św. Mikołaja, gdzie ochrzcił go miejscowy pleban. Wspaniała świątynia, erygowana w r. 1227 przez pomorskiego księcia Świętopełka, spalona częściowo w czasie drugiej wojny światowej i odbudowana ostatnio ze zniszczeń, kryje w swoim wnętrzu zachowane szczęśliwie gotyckie stalle[1], w których ks. Pawlicki już jako profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego niejednokrotnie zasiadał podczas licznych odwiedzin miasta rodzinnego i swego pierwszego kościoła parafialnego[2].

Nie chcąc oddać Stefana do szkoły niemieckiej, rodzice kształcili go z początku w domu i dopiero gdy ukończył lat osiem jako „nauką prywatną wystarczająco przygotowanego", jak sam zapisze w przyszłości w życiorysie zamieszczonym na końcu łacińskiej dysertacji doktorskiej, oddali go do siódmej klasy miejscowego gimnazjum. Nie należy zapominać, że w szkołach pruskich poszczególne klasy oznaczano numeracją od najwyższej do najniższej. Z nie znanych nam powodów nauka Stefana „uległa pewnemu zakłóceniu", a rodzice „zmuszeni okolicznościami, przenieśli się do Wielkiego Księstwa Poznańskiego". Tam w miasteczku Pleszew, szczycącym się zabytkowymi kościołami, mógł Pawlicki kontynuować w ciągu trzech lat naukę w miejscowej szkole, której dyrektorem był A. Rother, człowiek wielkich wartości; pamięć jego dzięki licznym dobrodziejstwom okazywanym mu przez tego wybitnego pedagoga przetrwała w umyśle Pawlickiego na zawsze. W trzynastym roku życia spadł na Stefana cios niespodziewany — w lecie 1852 r. oboje rodzice zmarli na grasującą wówczas w Pleszewie cholerę[3]. Odtąd będzie ciężko walczył z biedą[4], która da mu się dobrze we znaki w ciągu następnych dziesięciu lat. Zdany na własne siły już w jesieni 1853 r. wstąpił do Królewskiego Katolickiego Gimnazjum w Ostrowie Wielkopolskim. Cztery klasy (od IV do I — tę ostatnią, maturalną, powtarzał, chociaż miał stopnie bardzo dobre i dobre, a z języka hebrajskiego celujący) ukończył w latach 1853/54—1857/58. Świadectwa zachowane do dziś w Bibliotece Jagiellońskiej wraz z innymi papierami osobistymi i olbrzymim księgozbiorem dają obraz przebiegu szkolnych lat Stefana. Kilku jego nauczycieli oraz katecheta byli Polakami. Był nim również fundator gimnazjum ks. Jan Kompałła.

Przygotowany dobrze do wyższych studiów, m. in. przez dyrektora szkoły dr. Engera „biegłego w filozofii i naukach" — jak go oceni po latach Pawlicki — nauczyciela Cywińskiego i ks. Gładysza, otrzymał w lecie 1858 r. świadectwo dojrzałości jako jeden z najzdolniejszych uczniów. Czterolenie studia z zakresu filologii klasycznej odbył w latach 1858—1862 na Uniwersytecie Wrocławskim pod kierunkiem wybitnych pedagogów: Fr. Haasego, A. Rossbacha i R. Westphala. Metoda ich nie odpowiadała jednakże umysłowi młodego Pawlickiego, który chłonął gorączkowo szeroko pojętą wiedzę nie tylko filologiczną, o czym świadczą m. in. przeróżne skrypty i notatki z jego ówczesnych wykładów uniwersyteckich. Za wszelką cenę chciał się wyrwać ze schematycznych formułek skostniałego pedantyzmu i rutyniarskiego przyczynkarstwa, jakie znamionowały ówczesną filologię klasyczną na uniwersytetach niemieckich. Myślę, że warto chyba przypomnieć tutaj, co sam Pawlicki pisał o swoich studiach, kreśląc drogę swego rozwoju umysłowego w liście z 1865 r. do J. Mianowskiego, rektora Szkoły Głównej Warszawskiej: „Przez cztery lata poświęcałem się w Uniwersytecie Wrocławskim studiom starożytnym i pracowałem nawet w tamecznym filologicznym seminarium. Czułem przecież coraz mniej zapału do tej nauki, może, że metoda, podług której ją wykładano, nie była właściwa, może też, że nie całej uwagi mojej i czasu całego jej oddawałem, zajmując się równocześnie innymi przedmiotami"[5]. Za to ogromnie go pociągały cieszące się wówczas wielką popularnością wśród polskiej młodzieży akademickiej wykłady slawistyczne, a zwłaszcza literatury polskiej, prof. Wojciecha Cybulskiego, wielbiciela Mickiewicza i całej literatury romantycznej. W papierach po Pawlickim zachowały się m. in. tzw. „Anmerkungsbogen", dotyczące spisu i rodzaju wykładów uniwersyteckich Cybulskiego z jego własnoręcznymi podpisami. O serdecznej atmosferze, jaka panowała na jego wykładach, i nawet pewnej zażyłości profesora z młodym studentem zdaje się świadczyć częściowo zachowana korespondencja Cybulskiego i Pawlickiego. Ale zainteresowania jego nie kończyły się na wspomnianych wykładach profesora Polaka na niemieckiej uczelni, uczestnika zrywu listopadowego w r. 1831 i gorącego patrioty, który umacniał swych słuchaczy w polskości. Za nauki pomocnicze w filologii obrał Pawlicki historię i mitologię, językoznawstwo porównawcze i orientalistykę. Oprócz tego słuchał wykładów z dziedziny prawa przyrodniczego i już wówczas interesował się także archeologią chrześcijańską i klasyczną.

---

[1] Marian Rehorowski: *Stalle gotyckie w kościołach Gdańska.* „Rocznik Gdański" XIX/XX, Gdańsk 1961, s. 261—272; 2 ilustracje przedstawiające stalle w kościele św. Mikołaja.

[2] W kościele tym należałoby wmurować tablicę pamiątkową ku czci ks. Pawlickiego. Jego kontakty z Pomorzem nie ograniczały się do dość częstych pobytów w Gdańsku. Zapraszany przez przyjaciół bywał w szeregu innych miejscowości położonych nad polskim „morzem i przymorzem". Zaglądał również i do Fromborka, korzystając z cennych zbiorów miejscowego Archiwum Diecezjalnego. Sprawy te ustalił b. dyrektor tego archiwum, obecny biskup Diecezji Warmińskiej, ks. dr Jan Obłąk.

[3] Według księgi zmarłych, zachowanej do dziś w parafii kościoła św. Jana w Pleszewie, matka Pawlickiego zmarła 1 sierpnia 1852 r. mając lat 48, ojciec zaś — z zawodu kupiec — w dniu następnym, ukończywszy lat 52.

[4] Z pewną pomocą przyszedł wówczas Pawlickiemu A. Rother, dyrektor pleszewskiego gimnazjum, który wystarał się dla swego byłego ucznia o małe stypendium u Jana Działyńskiego z Gołuchowa.

Na rok przed ukończeniem studiów przygotowywał z pasją twórczą — rozprawę pomyślaną na szerokim tle porównawczym jako przyszłą dysertację doktorską o ofiarach w kulcie religijnym Słowian. W szlachetnej ambicji snuł Pawlicki wielki plan stworzenia „zarodku przyszłej mitologii porównawczej ludów indoeuropejskich".

Równolegle ze studiami pracował nad rozwojem życia organizacyjnego i samokształceniowego polskiej młodzieży we Wrocławiu. Już w r. 1860 stał się Pawlicki jednym z jej głównych przywódców i obrońców zarazem. Zebrawszy w maju 1861 r. podpisy kolegów poniżanych w swej godności narodowej przez znanego polakożercę, prof. Westphala, zredagował szeroko później komentowany list otwarty. Ta śmiała akcja samoobrony polskich akademików na pruskim uniwersytecie zakończyła się niesławnym ustąpieniem Westphala z katedry. Odtąd nazwisko Pawlickiego było na ustach całej Polonii wrocławskiej. Wiele energii przejawiał Pawlicki m. in. w działalności odczytowej na zebraniach dobrze zasłużonego dla sprawy polskiej Towarzystwa Literacko-Słowiańskiego, którego był sekretarzem, jednym z głównych filarów i reorganizatorów[6].

---

[5] Henryk Barycz: *Stefan Pawlicki. Studia i docentura warszawska.* „Życie i Myśl" 1952 nr 7/9.

[6] Obszerniej pisze o tym prof. Barycz w cennej rozprawie: *Polska młodzież akademicka we Wrocławiu przed powstaniem styczniowym (1858—1863).* „Sobótka" I (1946), s. 167 i ns. Zob. też tegoż autora: *Towarzystwo Literacko-Słowiańskie we Wrocławiu* (Wrocław 1948) i *Rola Polaków w Uniwersytecie Wrocławskim* (Wrocław 1946) oraz Franciszek Szymiczek: *Stowarzyszenia akademickie polskiej młodzieży górnośląskiej we Wrocławiu 1863—1918* (Wrocław 1963).

Sprowadziwszy akcję samokształcenia młodzieży na nowe tory, poświęcał Pawlicki wiele czasu na propagowanie publicystyki, do uprawiania której zachęcał kolegów. Pisywał z pasją artykuły zgrupowane w cyklu „Listy Nadodrzańskie", które ukazywały się na łamach zasłużonej „Czytelni dla Młodzieży". Tam właśnie opublikował Pawlicki m. in. swoją piękną mowę na otwarcie posiedzeń Towarzystwa Literacko-Słowiańskiego w dniu 9 listopada 1861 r. W swych pierwocinach publicystycznych zajmował się sprawami oświaty Królestwa Kongresowego, problematyką asymilacji Żydów, kształcenia i wychowywania młodych lewitów w seminariach duchownych, przez co ściągnął na siebie cięgi ze strony wychowawców w seminarium poznańskim, ale przede wszystkim rozprawiał się z legendą rzekomej misji cywilizacyjnej względem Słowiańszczyzny. Czynił też szeroko pojęte starania w celu założenia kwartalnika polskiego, który swoim programem miał objąć nie tylko sprawy ogólnokulturalne, ale także polityczne i społeczne.

Ukończywszy chlubnie nauki uniwersyteckie w trudnych warunkach materialnych, zetknął się Pawlicki przypadkiem z Rogerem hr. Raczyńskim z Rogalina, gdzie przebywał jako nauczyciel prywatny jego syna Edwarda[7]. Oto co zapisał młody pedagog w swym raptularzu ówczesnym: „Najwięcej z osób otaczających mnie wpłynął na rozwój umysłu mego p. Roger. Często z nim rozmawiam wieczorem po obiedzie. Dobry z niego filolog, a lepszy jeszcze filozof, polityk i literat, słowem człowiek wszechstronnie wykształcony. Wiele z myśli moich (...) zawdzięczam lub jemu wprost, lub pod jego wpływem powstałej".

W chwilach wolnych od pracy nauczycielskiej, kiedy czytał ze swym zdolnym uczniem klasyków Antyku i rozmawiał całymi godzinami po łacinie i grecku, prowadził długie rozmowy z jego ojcem Rogerem na tematy filozoficzne. I tak, powoli, z filologa klasycznego stawał się Pawlicki filozofem. Z początku lekturę dzieł filozoficznych traktował jako „odetchnienie", ale wkrótce zasmakował w nich. Dalsze poszerzenie horyzontów myślowych Pawlickiego przypada na lata 1863—1865. Od tragicznego roku powstania styczniowego zacznie się „podróż malownicza i naukowa" Pawlickiego i jego ucznia Edwarda Raczyńskiego. Miesiące wiosenne i letnie spędzili w uroczej Szwajcarii, a okres od września 1863 do początku marca 1864 r. we Florencji. Potem udali się do Paryża. W maju i z początkiem czerwca Pawlicki zachodził na wykłady filozofii w Berlinie, a w ostatnich dniach września tegoż roku zjechał do Wrocławia, po czym wrócił do Rogalina. Wśród różnych lektur z dzieł filozoficznych i filologicznych obcych autorów brał też do ręki dzieła polskie. Zachwycał się Kochanowskim i pisarzami staropolskimi, a z nowszych „Panem Tadeuszem", którego pożyczył mu Teofil Lenartowicz. Zawsze wracał chętnie do ulubionych pisarzy antycznych, którzy mu byli najbliżsi. Przełożył wówczas znakomicie niektóre utwory Ajschylosa, Horacego, Pindara, Tucydydesa i Sofoklesa. Przekłady te niestety dotąd nie były drukowane, m. in. z powodu wysokich wymogów Pawlickiego ze strony estetyki druku stawianych wydawcom. W końcu września 1864 r. Pawlicki ukończył we Wrocławiu dysertację doktorską o niemieckim filozofie Arturze Schopenhauerze, który — podobnie jak Pawlicki — był gdańszczaninem z urodzenia, jak on wielbicielem Platona i łaciny. Za tę pracę, opublikowaną we Wrocławiu w r. 1865 przez oficynę A. Neumanna pt. „De Schopenhaueri doctrina et philosophandi ratione...", której bronił klasyczną łaciną w auli Leopoldina dnia 19 sierpnia t. r., otrzymał Pawlicki tytuł doktora filozofii i magistra nauk wyzwolonych. Egzamin wypadł „magna cum laude".

W ciągu r. 1865 młody doktór filozofii pogłębiał systematycznie i tak już wszechstronną wiedzę, uczęszczając pilnie na uniwersytecki kurs filozofii średniowiecznej heglisty Ch. Branissa. Przyzwyczajony do klarownej myśli pisarzy starożytnych,

---

[7] Był on wnukiem fundatora Biblioteki Raczyńskich w Poznaniu. Zob. Andrzej Wojtkowski: *Edward Raczyński i jego dzieło*. Poznań 1929.

Krakowscy znajomi Sienkiewicza: Stanisław Tomkowicz — Kazimierz Morawski — ks. Stefan Pawlicki — ks. Władysław Chotkowski — Wilhelm Creisenach — Zygmunt Cieszkowski. Fot. ok. r. 1895 zakład Bizańskiego. Własność Księży Zmartwychwstańców w Krakowie

zraził się do ciemnej i zawiłej w ujęciu filozofii niektórych myślicieli niemieckich. Ciągle zajęty nie myślał zupełnie o odpoczynku. I tak już we wrześniu 1865 r. napisał słynną rozprawę o „Szkole Eleatów”[8]. W przekonaniu, że „dla filozofa potrzebna gruntowna znajomość jednej choćby nauki przyrodniczej”, wszedł w półroczu zimowym 1865/66 w poczet słuchaczy wybitnego botanika, jakim był wówczas prof. F. Cohn.

Zachęcony przykładem kolegów uniwersyteckich, którzy otrzymali docenturę w świeżo powstałej Szkole Głównej Warszawskiej, Pawlicki wniósł prośbę do fakultetu historyczno—filologicznego tej uczelni o dopuszczenie go do habilitacji, mimo rad niektórych profesorów wrocławskich, by jeszcze kilka lat poświęcił studiom na uniwersytetach niemieckich i francuskich. Pawlickiemu wydawało się to „męczarnią najokropniejszą”, gdyż „wzdychał — jak się wyraził — do kraju i do ośrodka dobrej polszczyzny, której za granicą człowiek z wolna się pozbywa”.

Już 24 stycznia 1866 r. dziekan Józef Kowalewski, były filomata wileński i przyjaciel Mickiewicza, zawiadomił Pawlickiego o wyznaczeniu na 29 tegoż miesiąca dysputy nad jego pracą o „Szkole Eleatów”. W wyniku przewodu habilitacyjnego pismem z dnia 27 października 1866 r. Komisja Rządowa Oświecenia Publicznego mianowała Pawlickiego docentem filozofii. Już dnia 1 listopada tego roku w dużej sali Szkoły Głównej odbył się wstępny wykład nowego wykładowcy, przyjęty ogromnie życzliwie przez licznych słuchaczy. Przedmiotem wykładu były zagadnienia istoty i definicja filozofii oraz określenie jej roli w kręgu innych nauk. W ciągu dwóch lat (1866—1868) wygłosił Pawlicki szereg regularnych wykładów, począwszy od filozofii greckiej aż do nowszej, po Kanta. Równocześnie poświęcał wiele czasu pisarstwu i popularyzacji wiedzy w szerokim tego słowa znaczeniu. Zawsze dobrze i stale widziany w salonach stołecznych, gdzie gromadziła się elita umysłowa, śledził uważnie najnowszą literaturę rynku europejskiego tak piękną, jak i naukową. Zaproszony do współpracy w „Bibliotece Warszawskiej” jako jeden z jej redaktorów i zarazem współwłaścicieli, bez obowiązku wnoszenia wkładu finansowego, zamieszczał na jej łamach recenzje i rozbiory krytyczne dzieł z historii i filozofii sztuki, filozofii ścisłej, a także — co jest dla nas niespodzianką — recenzje sztuk teatralnych wystawianych w warszawskim teatrze „Rozmaitości". Co więcej, nie obce mu były sprawy polityczne, o czym świadczą takie prace, jak „Spółczesna Abisynia i cesarz Teodor II", napisana na skutek wyprawy angielskiej przeciw temu krajowi, oraz rozprawka o Paragwaju. Ważne są też prelekcje pozauniwersyteckie Pawlickiego dla inteligencji, zwłaszcza dla kobiet. Filoniewieście tematy, popularyzowane w okresie emancypacji kobiet, jak „Abelard i Heloiza", a zwłaszcza „Obrona Ksantypy", zjednały wykładowcy grono zagorzałych wielbicielek. Ta ostatnia praca, opublikowana w roczniku 1868 redagowanego przez kobiety organu „Kronika Rodzinna", stała się po latach zachętą dla ucznia Pawlickiego, Ludwika H. Morstina, do napisania dramatu pod tym tytułem, wystawianego przed ostatnią wojną w teatrach polskich.

---

[8] Ogłosił ją drukiem w czerwcu 1866 r. w „Bibliotece Warszawskiej”.

Dzięki szerokim zainteresowaniom naukowym i walorom pisarskim oraz rzadko spotykanym zaletom towarzyskim Warszawa literacka, Warszawa świata nauki i sztuki, cała elita umysłowa stolicy starała się pozyskać dla siebie względy uczonego i wytwornego salonowca, kapitalnego przy tym gawędziarza. Wśród szerokiego grona przyjaciół i wielbicieli Pawlickiego szczególnie dwaj znani powszechnie warszawiacy mieli na niego wpływ niezwykły. Byli to: filolog klasyczny, tłumacz Sofoklesa Kazimierz Kaszewski oraz poeta i publicysta Antoni Edward Odyniec, uchodzący za uosobienie tradycji i kultu dla Mickiewicza. Wśród różnorakich tematów poruszanych w częstych rozmowach, zwłaszcza przez Odyńca, na pierwszy plan wysuwały się zagadnienia światopoglądowe, a przede wszystkim religii katolickiej, dla której Pawlicki był dotąd obojętny. W religii widział młody docent jedynie narzędzie samoobrony narodu gnębionego przez zaborców. Resztę dopełnił ks. Piotr Semenenko, filar młodego zakonu zmartwychwstańców, z którym Pawlicki prowadził długie dysputy w pierwszym tygodniu czerwca 1868 r. podczas przypadkowego spotkania w Górze k. Śrema w Wielkopolsce, w majątku Cezarego hr. Platera[9]. Dzięki tym sympozjonom zgłębił Pawlicki wartości spekulatywne filozofii i ortodoksji katolickiej. Ostatecznie, zrażony do władz carskich za odmowę przyznania mu nominacji na stanowisko profesora Szkoły Głównej z powodu niewyrażenia zgody na wygłaszanie wykładów w języku rosyjskim, ustąpił z katedry.

Pożegnawszy się tylko z najbliższymi przyjaciółmi na przygotowanej przez nich uczcie, nie zawiadamiając innych o swych zamierzeniach, czym zelektryzował całą Warszawę, w lecie 1868 r. wyjechał do Rzymu. Już dnia 15 lipca tegoż roku zgłosił się u ks. Semenenki, spędzającego wakacje wraz z alumnami w Genzano nad jeziorem Nemi, i tam, pociągnięty urokiem osobistym i głębią myśli tego kapłana, po serdecznych i głębokich rozmowach z nim zdecydował się po miesiącu włożyć sutannę. Pasek zakonny przyjął w rzymskim nowicjacie zmartwychwstańców dopiero 9 grudnia 1868 r., co zdaje się przemawiać za tym, że ostateczna decyzja nie była łatwa.

Dla ks. Semenenki żywił niezwykły szacunek i kult do końca swoich dni, o czym świadczą m. in. urocze listy autora „Życia wewnętrznego" do ks. Pawlickiego. Fakt jego rozbratu ze światem i wstąpienie do modnego, bardzo pociągającego zakonu polskiego był jedynie ukoronowaniem i zamknięciem okresu walk i zrywów. oraz buntów i szamotania się wewnętrznego człowieka pełnego sprzeczności i wahań, co znalazło kapitalny wyraz w nie drukowanych dotąd notatkach pamiętnikarskich uczonego, będących szczerą i odważną spowiedzią, znakomitym materiałem dla psychologów i znawców życia wewnętrznego. Ten zbyt osobisty, ale ważki pamiętnik ks. Pawlickiego powinien być opublikowany, gdyż nie stracił nic na swej wartości pod żadnym względem.

---

[9] Zob. Stefan Pawlicki: *Moje pierwsze spotkanie z o. Piotrem Semenenką*, „Prąd", Warszawa, nr 10/1913, s. 315—317, i tegoż autora: *Przemówienie* [w:] *Kajsiewicz i Semenenko. Książka pamiątkowa z obchodu urządzonego ku ich czci* (w Starym Teatrze w Krakowie) 7.X.1913. Kraków 1913.

W połowie próby zakonnej jako nowiciusz młodego zgromadzenia otrzymał Pawlicki w pierwszy dzień Zielonych Świąt, 16 maja 1869 r., sakrament bierzmowania. Od jesieni tego roku trzydziestoletni alumn odbywał studia filozofii chrześcijańskiej i teologii w sławnym Collegium Romanum. Święcenia kapłańskie otrzymał w Wielką Sobotę, 30 marca 1872 r., a w rok później, tj. 17 marca 1873 r., nominację na prorektora Kolegium Polskiego. Tej trudnej i odpowiedzialnej pracy podjął się młody kapłan jedynie z posłuszeństwa zakonnego dla rektora placówki, ks. Semenenki. Bał się odpowiedzialności za właściwe prowadzenie alumnów, pomny swej surowej krytyki życia seminaryjnego w czasach studiów wrocławskich. Teraz wykładał z wielkim znawstwem zawiłe arkana filozofii i teologii, a słuchaczy miał wiernych. Wielu z nich zajęło w przyszłości odpowiedzialne stanowiska na stolicach biskupich czy katedrach uniwersyteckich. Odtąd spadają na ks. Pawlickiego godności i tytuły naukowe jeden po drugim. Już 18 sierpnia 1873 r. złożył egzamin doktorski z teologii, a w dwa dni potem otrzymał dyplom. W tymże 1873 r. został ks. Pawlicki słuchaczem prawa rzymskiego i kanonicznego, co mu w przyszłości umożliwi podjęcie wykładów na Uniwersytecie Jagiellońskim również dla prawników. Proponowanej mu godności biskupiej w Krakowie czy nawet kardynalskiej w Rzymie nie przyjął, broniąc się przed nimi z humorem. Przyjaciele w kraju starają się dlań o katedrę na Uniwersytecie Jagiellońskim, ale Pius IX powołuje go na wykładowcę filozofii w akademii papieskiej.

Gdy w r. 1875 zmarł w Krakowie Józef Kremer, przyjaciele ks. Pawlickiego ponowili starania w sprawie objęcia przez niego wolnej katedry filozofii. Oto co pisał na ten temat ks. Semenenko w swoim rękopiśmiennym „Dzienniku"[10]: „Sobota, 4 września 1875. Wczoraj wieczorem długa rozmowa z o. Stefanem (Pawlickim) o projekcie agitującym się w Krakowie, żeby go zrobić profesorem filozofii w Uniwersytecie, katedry pozostałej po zmarłym Kremerze". Ostatecznie ks. Pawlicki katedry tej wówczas nie otrzymał[11]. W tymże 1875 r. pisał regularnie korespondencje z Rzymu do redakcji „Kuriera Poznańskiego" (4.IV.—31.XII.1875). Poprzednio, jeszcze w r. 1870 i później zamieszczał w ciągu wielu lat rozprawy i recenzje w krakowskim „Przeglądzie Polskim". Zapraszały go do współpracy i różne inne organy krajowe, np. „Przegląd Lwowski".

Na osobną uwagę zasługują wykłady ks. Pawlickiego w papieskiej Akademii Religii Katolickiej (Accademia della Religione Cattolica), o których ważną informację podał ks. Semenenko w swoim „Dzienniku" pod datą 4 marca 1882 r.: „Posiedzenie u kardynała Bartolini — czytamy tam — komisji złożonej z kilku cenzorów, aby ustanowić kurs akademicki o początkach religii chrześcijańskiej. Był na nie proszony o. Pawlicki, choć nie jest cenzorem, ale Akademia powierza mu wykład kursu. W tym celu zawotowała mu sumę 1000 fr. na książki. Przemawiali gorąco za o. Stefanem Rossi i Ciccolini"[12]. Już 23 kwietnia tegoż roku pisze ks.

---

[10] Tom III, s. 446, autograf w Archiwum Zmartwychwstańców w Rzymie; odpis całości u F. Germana.

[11] Rząd austriacki obawiał się wówczas zmartwychwstańców jako byłych spiskowców, uczestników powstań 1831 i 1863 r., i nie chciał się narażać Rosji carskiej. Z tych właśnie względów nie zgodził się w r. 1875 na przyznanie ks. Pawlickiemu katedry na Uniwersytecie Jagiellońskim. Ustąpił dopiero w r. 1882 po wpuszczeniu zmartwychwstańców do Galicji w r. 1880, dzięki długoletnim staraniom ich przyjaciół zajmujących wysokie stanowiska na dworze cesarskim w Wiedniu i we Lwowie, gdzie mieszkał ks. Walerian Kalinka, cieszący się wielkim uznaniem wysoko postawionych osób, który proponowanej mu po śmierci prof. Szujskiego katedry historii powszechnej na uniwersytecie krakowskim nie przyjął.

[12] Tom IV, s. 349. Konsultorem Indeksu został ks. Pawlicki dopiero w sierpniu 1888 r. W związku z tym Adam Grzymała-Siedlecki w swej książce: *Niepospolici ludzie w dniu swoim powszednim*, wyd. 3, Kraków 1965, s. 81, ironizuje dowcipnie na ten temat: „Trudno sią oprzeć wrażeniu, że z jego (ks. Pawlickiego) porad nie zbytnio pęczniał spis librorum prohibitorum. W murze instytucji Kościoła był cegiełką bezwzględnie prawowierną, tylko że nieco na ukos w ten mur wstawioną!"

Semenenko w cytowanym „Dzienniku“[13]: „Otwarcie kursu o początkach chrześcijaństwa w sali Akademii Religii Katolickiej przez naszego o. Stefana Pawlickiego z bardzo pomyślnym skutkiem“. Odczyty te — dodaje ks. Władysław Kwiatkowski[14] — zostały potem ogłoszone drukiem w języku polskim, włoskim i niemieckim. Zebrał je sam autor w głośnej książce „O początkach chrześcijaństwa”; wydanie polskie ukazało się w Krakowie w r. 1884. Dotychczas jakoś żaden ze znawców twórczości Sienkiewicza nie zwrócił uwagi na wpływ tego dzieła na „Quo vadis”. Sienkiewicz otrzymał je od ks. Pawlickiego razem z innymi książkami tego autora. Kilka z nich znajduje się dotąd w Muzeum Sienkiewicza w Oblęgorku. Wielki pisarz przesyłał również swoje utwory księdzu przyjacielowi, a wśród nich m. in. właśnie „Quo vadis”.

Wykłady rzymskie przyspieszyły nominację naszego rodaka i w dniu 14 czerwca 1882 r. powołany został na stanowisko profesora tytularnego filozofii chrześcijańskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim. Ceniony wysoko przez ogromnie go wyróżniającego Leona XIII i profesorów uniwersytetów włoskich, wyjechał ks. Pawlicki do Krakowa, gdzie zamieszkawszy u franciszkanów, gdyż zmartwychwstańców jeszcze wtedy tam nie było, w jesieni 1882 r. rozpoczął wykłady na wydziale teologicznym. Startował tutaj wykładami z filozofii greckiej i chrześcijańskiej na świeżo utworzonej katedrze. Już w następnym roku akademickim, tj. 1883/84, wykładał ponadto teologię fundamentalną, mianowany 9 marca 1883 r. profesorem nadzwyczajnym.

Od r. 1891/92 do 1894/95 był równocześnie profesorem na wydziałach teologicznym i filozoficznym, a w r. 1895/96 tylko na wydziale filozoficznym. Natomiast w latach 1896/97 i 1897/98 w półroczu zimowym wykładał znowu na obu wspomnianych wydziałach, a od półrocza letniego 1897/98 aż do r. 1915/16 — tylko na wydziale filozoficznym. Daty nużące, ale ważne z tego względu, że wszelkie dotychczasowe relacje na temat czasu i rodzaju katedr zajmowanych przez ks. Pawlickiego nie były ścisłe; obecne informacje wprowadzam na podstawie „Spisu wykładów na Uniwersytecie Jagiellońskim”, drukowanych w Krakowie w ciągu długich lat. Nominację na stanowisko profesora zwyczajnego teologii fundamentalnej i filozofii chrześcijańskiej otrzymał ks. Pawlicki 16 sierpnia 1886 r. Dalszą nominację na stanowisko profesora zwyczajnego filozofii otrzymał osiem lat później, tj. 1 kwietnia 1894 r. Był dwukrotnie dziekanem wydziału teologii w latach 1888/89 i 1892/93, a w 1905/06 — rektorem krakrakowskiej Almae Matris.

Wracając do początków profesury ks. Pawlickiego na Uniwersytecie Jagiellońskim, nie należy zapominać, że z uczelniami rzymskimi podtrzymywał nadal stałe kontakty. Często widziano go w Rzymie, nawet w roli znakomitego przewodnika po Wiecznym Mieście. Za wielki wkład w szerzeniu wiedzy w stolicy chrześcijaństwa i za prace w języku włoskim wysyłane z Krakowa w latach 1882 i 1883 do rzymskiej „La Rassegna Italiana” otrzymał ks. Pawlicki godność członka 4 akademii: Del'Immacolata Conzezione, Tiberina, Della Religione Cattolica i Arcadii oraz rzymskiego stowarzyszenia miłośników archeologii chrześcijańskiej.

Tematyka wykładów ks. Pawlickiego, sposób ich opracowania i wygłaszania w ciągu lat ponad trzydziestu, to osobne i skomplikowane zagadnienie. Oprócz teologii i filozofii starożytnej, średniowiecznej oraz nowożytnej wykładał również historię filozofii polskiej (1400—1863), co potwierdzają skrypty wykładów zachowanych w rękopisie. Wiele z nich ukazało się w odbitkach litograficznych; przechowuje je Biblioteka Jagiellońska.

W wielkiej sali Kopernika Collegium Novum, przeważnie o godzinie 8 rano, gromadziło się tłumnie audytorium złożone nie tylko ze studentów różnych wydziałów, nawet medycyny i prawa; przychodzili regularnie również starsi. A mówił ks. Paw-

---

[13] Tom IV, s. 358.
[14] *Historia Zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego*. Albano 1942, s. 324.

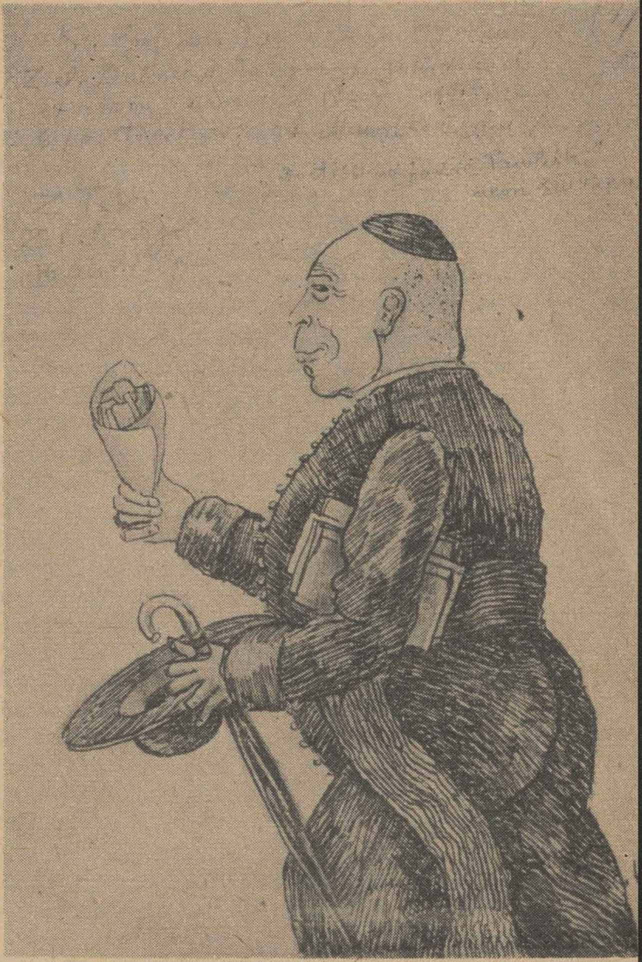

Ks. Stefan Pawlicki w karykaturze K. Frycza z r. 1907. U góry napis: Ks. Prof. Dr Pawlicki, sympatyk Zielonego Balonika, słynny gourmand (gourmet — smakosz) i gastronom, unosi o 1szej ostatnie 6 pasztecików od Maurizia na A-B (słynna cukiernia krakowska, obecnie Antyczna). Z teki Zielonego Balonika. Własność prywatna

licki o wszystkim, co poruszało współczesne umysły — jak zaświadcza senior jego słuchaczy T. Sinko: „Wykłady jego były ekspozyturą myśli europejskiej” i właśnie dlatego przyciągały tłumy młodzieży. Osobne kursy dotyczyły myśli postępowej, widocznej w dziełach poszczególnych autorów filozofów. Jeszcze w r. 1874 pisał ks. Pawlicki, jakże zaskakująco na ówczesne czasy: „Nowsi socjaliści, Marks zwłaszcza, położyli niemałe zasługi podnosząc tę nędzę (proletariatu) i stawiając jej obraz przerażający przed oczy klas zamożnych”. Później, już z katedry, mówił interesująco zwłaszcza o Marksie, a były to lata, kiedy nawet w Niemczech nie było jeszcze katedry socjalizmu! W roku akademickim 1903/04 wykładał „Filozofię dziejów Marksa”. Chociaż w zasadzie krytykował Lassalle’a i różnych materialistów, miał odwagę przyznania zasługi szermierzom nowej doktryny w zwalczaniu i usuwaniu nierówności społecznej. „Rozbieraliśmy — dodaje w r. 1916 prof. Sinko — z o. Pawlickim »Kapitał« Marksa”. Duże znaczenie mają prace Pawlickiego o „Postępie”, a jeszcze w Rzymie opracował rozprawę o socjalizmie. Socjalizm i anarchizm był przedmiotem jego wykładów w ciągu kilku lat. Mimo stale zachowywanej ortodoksji katolickiej — jak świadczy Adam Grzymała-Siedlecki — żywił sympatie intelektualne do sceptyków, relatywistów, materialistów, do myślicieli „z przeciwległego brzegu”. Ale nade wszystko był fanatycznym wprost wielbicielem i znawcą Platona — jego dzieło trzymał w drżącej dłoni jeszcze na kilka dni przed śmiercią — Arystotelesa, Cycerona i Seneki, a z pisarzy starożytnych zwłaszcza Horacego; cytował go często w różnych okolicznościach życia, nawet w czasie dobrych obiadów u przyjaciół.

Z nowszych filozofów najwyżej stawiał Kanta, o którym pisał, że cała dotychczasowa filozofia jest komentarzem do niego i bez niego nic nie jest warta. Myśl swoją wyrażał ściśle i precyzyjnie, w wykwintnej formie, jak przystało na profesora estetyki, przy czym był doskonałym stylistą. Nie przemawiał z wysokości katedry, ale jak urodzony i swobodny gawędziarz, jakbyśmy dziś powiedzieli: „przy pół czarnej", pełen prostoty, czym porywał słuchaczy. Niespodzianką były takie wykłady, jak o początkach mowy ludzkiej i cywilizacji, o estetyce dramatu, o Kościele i państwie. Oprócz seminariów kierował biblioteką obu katedr, które wzbogacał o liczne dary książkowe krajowe i zagraniczne z własnych, bogatych zbiorów. Były tam m. in. wielotomowe encyklopedie, przeznaczone zwłaszcza dla Akademii Umiejętności, gdzie się do dziś znajdują.

Tak na uniwersytecie, jak i na najrozmaitszych kursach dla nauczycieli, czy dla kobiet specjalnie, np. na znanych kursach Baranieckiego, miewał już w latach osiemdziesiątych XIX wieku różne wykłady, zwłaszcza z historii sztuki. W nikłych notesikach ks. Pawlickiego zachowały się liczne nazwiska jego pierwszych uczennic, które w latach późniejszych zajmą odpowiedzialne stanowiska w życiu.

Zupełną nowością były jego wykłady i powielane skrypty z socjologii, której to dyscypliny Pawlicki był u nas prekursorem już od r. 1888.

Z umiłowanym uniwersytetem krakowskim nie rozstał się nawet w chwili przejścia na emeryturę w r. 1910. Otrzymał wówczas wspaniały i pięknie oprawiony dyplom na pergaminie. Jako profesor honorowy wykładał niemal do ostatnich miesięcy życia. Trzeba wspomnieć, że w r. 1900, na 500-lecie odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego, otrzymał order Żelaznej Korony II klasy i zwolnienie od płacenia taksy za zaszczyt jego przyjęcia. Wśród licznych pamiątek po ks. Pawlickim zachowały się różne inne jego odznaczenia i dyplomy, krajowe i zagraniczne. Od 15 listopada 1884 r. piastował ks. Pawlicki wysoką godność członka korespondenta Akademii Umiejętności, a do 31 października 1891 r. członka czynnego.

Jeśli chodzi o jego dorobek pisarski, to oprócz już wspomnianych wydał ks. Pawlicki szereg rozpraw i obszernych dzieł, a m. in. „Historię filozofii greckiej od Talesa do śmierci Arystotelesa", nie ukończoną (2 tomy, Kraków 1890 i 1903—1917), „Żywot i dzieła Ernesta Renana" (3 wydania), pisarza kiedyś bardzo poczytnego, którego ks. Pawlicki zwalczał z humorem jego własną bronią, cytując gęsto sprzeczności i nieścisłości tego autora, dalej ogłosił takie dzieła, jak „Mózg i dusza" (1884), „Studia nad darwinizmem" (1875), „Materializm wobec nauki" (1870), „Antropologia przedhistoryczna" (1881), „Człowiek i małpa. Ostatnie słowo Darwina" (1872), „Studia nad pozytywizmem", o których prof. Tatarkiewicz pisał ostatnio [15], że „pozytywizm z filozofią katolicką nie doszedł w nim do jedności". Szczególną uwagę zwracają takie prace ks. Pawlickiego, jak „Psychologia dziecka w pierwszych trzech latach" (1888) i „Najnowsze odkrycia na Marsie" (1879). Ważne ze stanowiska społecznego są odczyty ks. Pawlickiego o piekarczykach, nieletnich pracownikach piekarń, wyzyskiwanych przez pracodawców, zatrudnianych w porach nocnych i toczonych przez gruźlicę czy jaglicę. Podejmował również, naturalnie ze stanowiska społecznego, niebezpieczne i pozornie budzące sensację tematy, jak sprawa tzw. upadłych kobiet. Dzięki staraniom ks. Pawlickiego wiele z nich wróciło do godziwej pracy, za co były swemu opiekunowi wdzięczne przez całe życie.

Niezmierna ilość recenzji i omówień nowości wydawniczych, i to z różnych zakresów wiedzy, ukazywała się na szpaltach czasopism polskich i obcych, zwłaszcza włoskich i niemieckich, które wysoko ceniły pióro naszego wielkiego rodaka.

Zajmował się też ks. Pawlicki pracami edytorskimi. Jego staraniem i w jego opracowaniu wyszły dwukrotnie „Pamiętniki" Józefa Drzewieckiego, ważny z różnych względów dokument epoki.

---

[15] *Historia filozofii*. T. III. Warszawa 1958, s. 234.

To, co ukazało się w druku, to tylko cząstka olbrzymiego dorobku naukowego i pisarskiego ks. Pawlickiego[16]. Większość jego prac, często pionierskich i śmiałych w ujęciu, wraz z olbrzymią korespondencją prowadzoną z najwybitniejszymi ludźmi na przestrzeni kilkudziesięciu lat, wymaga osobnych studiów oraz opracowań. Opracowanie indeksu i opisu korespondencji, podjęte przez pracowników naukowych Biblioteki Jagiellońskiej, zbliża się ku zakończeniu. Gdy ukaże się w druku w najbliższych latach, będzie wielkim ułatwieniem w zorientowaniu się w potężnym zespole epistolarnym. Listy te, ważne od strony poruszanych w nich spraw, przyczynią się wydatnie do ustalenia wielu spornych zagadnień. Z kimże to nie korespondował ks. Pawlicki w kraju i za granicą? Samo wyliczenie nazwisk zajęłoby wiele stron druku. Na osobną uwagę zasługuje zespół osiemnastu listów prof. Kazimierza Twardowskiego z lat 1894—1914, który darzył Pawlickiego wielkim zaufaniem, zasięgając jego rad.

Ks. Pawlicki, rzadko spotykany erudyta, cieszył się zasłużoną opinią człowieka ogromnej wiedzy i fenomenalnej pamięci. Niestety, dziś stał się niemal postacią legendarną, okrytą falą anegdot tworzonych dokoła jego osoby. Szerokiego czytelnika powinna zainteresować garść wspomnień osób blisko niego stojących swego czasu, ale nie wszystkie ogłoszono drukiem.

Niedostępna dziś książeczka ks. dr Tomasza Misickiego pt. „Najuczeńszy z ludzi”, wydana w Chiciago w r. 1916, informuje wcale dobrze, jaki był jego nauczyciel „w dniu swoim powszednim”. „Opowiadał mi świeżo zmarły ks. Adolf Bakanowski — notuje ks. Misicki — jaką to ucztą duchową było klękanie przed Ojcem Pawlickim do sakramentu pokuty, kiedy to słyszało się jasne i proste nauki z ust jego, a wszystkie niemal cytowane dosłownie z Nowego Testamentu i z Ojców Kościoła, przewiązane gorącą wiarą i serdeczną miłością Bożą. A Matka Gabriela, przełożona Nazaretanek krakowskich, sama wysoce wykształcona i ocierająca się o wielkie dusze, mówiła mi w onych czasach, z jakim weselem i z jakim pożytkiem wyglądały wszystkie siostry przybycia i cudownych uwag spowiednika księdza Pawlickiego, do każdej siostry zastosowane i do każdej odmiennych”.

Okazuje się, że jak wielu wybitnych ludzi i w tej dziedzinie ks. Pawlicki był indywidualnością zaskakującą.

Z innych wspomnień warto przeczytać pamiętniki Ludwika H. Morstina[17], felietony dr Kazimierza Szwarcenberg-Czernego[18], prof. Tadeusza Sinki[19], a zwłaszcza kapitalne wspomnienia Adama Grzymały-Siedleckiego[20]. Zacytujmy ich część końcową: „W sumie swoich zalet i swoich słabości (swojej pszenicy i swego kąkolu) postać to do żadnej innej psychiki niepodobna. Przedmiot niezliczonych anegdot, czarujący smakosz, duchem i ciałem wygodnicki; duchowny żyjący jakby na osobnej ad hoc dla niego spreparowanej umowie z Kościołem. Natura zaciszna: Pan Benet w sutannie; suma tysiąca niespodziewanych, a przeważnie zabawnych wynurzeń; czasami zdawało się: nie tyle bliźni z naszej planety, ile jakiś uroczy wymysł, na prawach człowieka zadomowiony w świecie rzeczy realnych — i ponad tym wszystkim umysł jak najpoważniejszy, dusza w swojej głębi bodaj osmutniała, strażnik prawdy i sprawiedliwości; uczony, który by starczył za całą instytucję wiedzy: »dottissimo padre Pavlischi«, jak powiedział o nim przed laty Leon XIII”.

Wszystkie te relacje jakoś się uzupełniają, chociaż nie brak w nich dość licznych nieścisłości i przejaskrawień, spowodowanych dystansem czasu i wrażliwością autorów na szeroki krąg spraw, w których żył i pracował przedmiot ich wspomnień, ks. Pawlicki.

---

[16] M. in. nie zdążył ukończyć przygotowywanego od lat słownika filozoficznego. Układał też w wytwornej łacinie napisy nagrobkowe dla wybitnych ludzi, teksty dyplomów, depesz gratulacyjnych i napisów na tablicach pamiątkowych wmurowanych m. in. w gmachy uczelni krajowych i zagranicznych, co z dużym uznaniem przypominali różni uczeni uniwersytetów i akademii włoskich podczas jubileuszu 600-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego przed dwoma laty.

[17] *Spotkania z ludźmi*. Kraków 1957.

[18] *Ks. dr Stefan Pawlicki*, „Caritas” nr nr 11 i 12/1957, nr 1/1958.

[19] „Eos” 1914/15, „Czas” 1916 nr 221 i „Kurier Literacko-Naukowy” 1939 nr 15.

[20] *Niepospolici ludzie...*, por. przyp. 12.

W życiu ks. Pawlickiego duże znaczenie miała przyjaźń z ludźmi, którzy odegrali wielką rolę w nauce, literaturze i kulturze polskiej. Ze względu na przypadającą w r. 1966 również pięćdziesiątą rocznicę śmierci Henryka Sienkiewicza ograniczę się do kilku faktów z dziejów ich wielkiej zażyłości. Według relacji Józefa Birkenmajera[21] Sienkiewicz był od r. 1867 słuchaczem wykładów Pawlickiego w Szkole Głównej, kiedy to z medycyny przeniósł się dnia 4 lutego t. r. na wydział filozoficzny. Wiadomo bowiem, że wykładów Pawlickiego słuchali studenci różnych wydziałów. Podczas pobytów w Krakowie i we Włoszech Sienkiewicz zbliżył się bardzo do swego wykładowcy. Przez długi czas miał wielkie uprzedzenie do filozofii, wskutek czego słabo się w niej orientował. Ks. Pawlicki przez dysputy przekonał ostatecznie autora Trylogii o znaczeniu tej umiejętności, a skutek był ten, że Sienkiewicz oddał się pilnie studiom filozoficznym i nabrał do nich wielkiego zamiłowania. „Postać Chilona Chilonidesa — jak pisze Birkenmajer — i różne jego kontrowersje filozoficzne w »Quo vadis« zawdzięczają pono swoje pochodzenie dysputom Sienkiewicza z ks. Pawlickim". A oto krótki list autora „Krzyżaków" do ks. Pawlickiego, pisany w hotelu Pollera w czasie przelotnego pobytu wielkiego pisarza w Krakowie, kiedy to zabrakło mu czasu na wpadnięcie na ul. Łobzowską 10. Było to dnia 8 października 1906 r.

„Kochany i Czcigodny Ojcze! Posyłam »Dioklesa«[22] z prośbą, aby po przeczytaniu znalazł przytułek w jakiej głębokiej szufladzie i nie ukazywał się na światło dzienne, gdyż ukaże się w kraju i za granicą dopiero na Boże Narodzenie, chodzi więc o to, aby przedtem nie dostał się w jakie obce ręce. Przesyłam także egzemplarz Morawskiemu z taką samą prośbą. W dzisiejszym barbarzyńskim okresie naszej literatury myśl moja często ucieka w stronę Rzymu lub Aten i Diokles jest właśnie listkiem zerwanym z greckiego drzewa w czasie takiej duchowej wędrówki. Załączam wyrazy wysokiego poważania i szacunku — H. Sienkiewicz"[23].

Na wspólnej fotografii, zrobionej w Krakowie około r. 1895, wśród kilku znajomych Sienkiewicza, widzimy również ks. Pawlickiego. Inne zdjęcie ich obu, wykonane również w Krakowie, znajdowało się do niedawna w rękach prywatnych, bodajże nigdzie dotąd nie reprodukowane. Jako ciekawostkę dodajmy za Grzymałą-Siedleckim relację prof. Ulanowskiego: „Chwalący się, że jego opis Rzymu podobał się Pawlickiemu — Sienkiewicz miał w oczach radość ucznia, który do domu ze szkoły pędzi ze stopniem celującym w cenzurze".

Wśród papierów po ks. Pawlickim w Bibliotece Jagiellońskiej znajdują się m. in. mowy okolicznościowe z czasów zebrań towarzyskich grupy „Współczesnych" (Zeitgenossen) i różne notatki ich dotyczące z lat 1900—1915. Tam właśnie (sygnatura 8494) znajduje się autograf Sienkiewicza, co jest rzeczą ważną dla naszych rozważań z dziejów przyjaźni pisarza i myśliciela. Nieobojętne były dla ks. Pawlickiego kłopoty rodzinne Sienkiewicza, o czym mówi jego zwięzła notatka zapisana w notesie z r. 1885. Jest tam mowa o chorobie ukochanej żony Sienkiewicza Marii z Szetkiewiczów, zmarłej 19 października 1885 r. Żyją do dziś sędziwi świadkowie pamiętający wizyty Sienkiewicza na ul. Łobzowskiej w pokoju ks. Pawlickiego, gdzie przyjmował gości i egzaminował swoich słuchaczy posypując świadectwa złotym proszkiem!

Reasumując to, co udało się zebrać z licznych głosów o ks. Pawlickim i zestawić pospiesznie dla uczczenia jego pamięci w dzień 50-tej rocznicy zgonu, przypadający na 28 kwietnia 1966 r., przypomnijmy, że okres świecki Pawlickiego, jego studia i docenturę w Warszawskiej Szkole Głównej opracował dość szczegółowo prof. Henryk Barycz w kilku cennych pracach. Na podstawie dokumentów do dziś zachowanych dodaliśmy kilka informacji z czasów szkolnych ks. Pawlickiego przed jego wstąpieniem na uniwersytet. Natomiast koleje jego życia kapłańskiego, a zwłaszcza wykładów na Uniwersytecie Jagiellońskim wymagały żmudnych dociekań, w czym wielką pomoc okazał mi m. in. ks. Władysław Orpiszewski, zmartwychwstaniec, zmarły w Krakowie w r. 1942. Na skutek moich upartych zainteresowań osobą i dziełem ks. Pawlickiego przekazał mi on szereg bezcennej wartości informacji, które częściowo utrwalił również w swoich dotąd nie wydanych „Wspomnieniach" i w „Kronice krakowskiego domu zmartwychwstańców" (rękopis). Wielce przydatne były tutaj również notatki pamiętnikarskie ks. Semenenki z jego „Dziennika" spisywanego na przestrzeni wielu lat. Dużą wartość dla monografii ks. Pawlickiego ma też olbrzymia, w 31 zeszytach spisana, „Historia Zgromadzenia Zmartwychwstańców" pióra ks. Pawła Smolikowskiego, zachowana w rękopisie, a stanowiąca kontynuację czterech tomów drukowanych w latach 1892—1896.

---

[21] „Filomata" 1931, nr 28, s. 557.

[22] *Baśń ateńska*, druk. z początkiem października 1906 r. u Anczyca w Krakowie. Zob. Aleksander Birkenmajer: *Nieznane rarissimum sienkiewiczowskie* [w:] *Księga na dziesięciolecie biblioteki w Bydgoszczy*. Bydgoszcz 1932, s. 152.

[23] Zob. Franciszek German: *Kilka słów o stosunku H. Sienkiewicza do ks. S. Pawlickiego*. „Vexillum Resurrectionis", Rzym, 7/1934, nr 4, s. 9—10.

Może te skromne uwagi pobudzą żyjących uczniów i znajomych ks. Pawlickiego, zwłaszcza prof. Kazimierza Brończyka, do skreślenia swoich wspomnień, czym bardzo się przysłużą przekazaniu przyszłym pokoleniom ważnych informacji, a może i zdjęć zachowanych w zbiorach prywatnych, jeszcze nie publikowanych [24].

Nie mamy dotąd monografii uwzględniającej całokształt życia i dzieła ks. Pawlickiego. On sam określił swoje stanowisko filozoficzne w dwóch rozprawach: „Lekcja wstępna do wykładu historii filozofii w Warszawskiej Szkole Głównej" (1866 r.) i „Kilka uwag o podstawach i granicach filozofii" (r. 1878), ale to już dzisiaj nie wystarczy. Po poważnych przyczynkach prof. Władysława Tatarkiewicza [25] największą wartość ma praca dr Alicji Kadler [26], która przygotowała obszerną monografię o ks. Pawlickim ze stanowiska filozoficznego.

Ks. Pawlicki zmarł [27] opatrzony św. sakramentami w chwilach bardzo ciężkich pierwszej wojny światowej, które nękały głęboko jego dobre serce, wrażliwe na to, co się działo na froncie wojennym. Kraków żegnał w skupieniu i powadze „największego humanistę polskiego swoich czasów" [28], jak słusznie napisano o zmarłym we wspomnieniu pośmiertnym, niosąc jego doczesne szczątki do grobowca Zgromadzenia Księży Zmartwychwstańców na cmentarzu Rakowickim [29].

Franciszek German

---

[24] Bibliografię retrospektywną dotyczącą życia i dzieła ks. Pawlickiego opracował autor tej pracy. Wejdzie ona w skład obszernej bibliografii związanej z wybitniejszymi zmartwychwstańcami (kartoteka obejmuje ponad 2000 pozycji).

[25] *Zarys dziejów filozofii w Polsce.* Kraków 1948; *Sto lat filozofii w Towarzystwie Naukowym Krakowskim i Akademii Umiejętności 1816–1916* [w:] „Sprawozdania z czynności i posiedzeń PAU", *maj 1948, s. 243*; *Losy krakowskiej katedry filozofii w XIX w.* [w:] „Sprawozdania", jak wyżej, luty 1951, s. 122–123.

[26] Stefan Pawlicki: *Przyczynek do dziejów filozofii w Uniwersytecie Jagiellońskim* [w:] „Sprawozdania", październik 1950, t. 51, nr 8, s. 519–521. Por. przypis 25.

[27] Chorował obłożnie od lutego 1916 r. i mimo to pragnął odprawiać Mszę św. W tym celu jeszcze na miesiąc przed zgonem skreślił słabo czytelnym pismem prośbę do Kurii Arcybiskupiej w Krakowie o udzielenie mu zezwolenia na odprawianie Mszy św. „z podtrzymaniem", nie mógł już bowiem stać o własnych siłach przy ołtarzu, które natychmiast otrzymał. Za tę i kilka innych cennych informacji serdecznie dziękuję w tym miejscu ks. Bolesławowi Micewskiemu, historiografowi Zgromadzenia Księży Zmartwychwstańców.

[28] Klepsydrę, nekrologi i opis pogrzebu ks. Pawlickiego wydrukował „Czas" krakowski w nr 215, 216 i 219 z 1916 r.

[29] Pięćdziesiątą rocznicę zgonu ks. Pawlickiego uczcili księża zmartwychwstańcy uroczystym nabożeństwem w dniu 28 kwietnia 1966 roku. Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. mgr Jerzy Mrówczyński, rektor Wyższego Seminarium Duchownego tegoż zgromadzenia. W czasie Mszy św. śpiewał chór Seminarium Śląskiego w Krakowie. Wieczorem tegoż dnia o godzinie 19 autor tego artykułu wygłosił dla licznie zebranych słuchaczy odczyt pt. „Życie i dzieło ks. dra Stefana Pawlickiego, profesora i rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego". Ożywieniem prelekcji była okolicznościowa wystawa ze zbiorów prelegenta. Spotkanie zorganizował Klub przy Wojewódzkim Oddziale Stowarzyszenia PAX w Krakowie.

JÓZEF KUTNIK (Czechosłowacja)

Początki chrystianizacji państwa Wiślan (2)*

IV

W okresie przechodzenia od ustroju plemiennego do państwowego Nitra miała położenie centralne. Na jej terenach już w VIII wieku rozpościerał się pierwszy ponadplemienny gród[1], niezmiernie ważny dla historii Słowian żyjących na północ od Dunaju. W końcu VIII i na początku IX wieku były tu[2] nawet dwa centralne grody z olbrzymią fortyfikacją i rozrzucone w okolicy mniejsze grody, co w sumie tworzyło rozwinięty i silny układ fortyfikacyjny. Oprócz tego o znaczeniu Nitry w końcu VIII i na początku IX wieku świadczą liczne i bogate wykopaliska z jej bliższych i dalszych okolic.

W źródłach historycznych z IX wieku tereny Nitry występują jako ziemie o charakterze ponadplemiennym, bez jakichkolwiek oznak istnienia mniejszych jednostek plemiennych. Było to wynikiem dłuższego procesu[3] gospodarczo-politycznego i wojskowego, który nad średnim Dunajem rozpoczął się już w VI wieku. Na tych terenach, jak i na przyległej Morawii, powstaje państwo Samsona. Po obaleniu państwa Awarów Nitra stała się nie tylko sąsiadem państwa frankońskiego, ale również była uzależniona od niego politycznie. Słowem, tereny Nitry sąsiadujące z Dunajem miały bogatą historyczną, kulturalno-polityczną tradycję także i dlatego, że stykały się na nich ważne arterie i krzyżowały wpływy sił historyczno-twórczych.

Pierwszym i współcześnie także ostatnim znanym wojewodą samodzielnego ponadplemiennego tworu w Nitrze był Pribina. Około roku 830—833[4] wypędził go

---

*) Pierwsza część pracy dr Józefa Kutnika opublikowana została w poprzednim numerze „Życia i Myśli" (7/8 – 1966).

[1] Bohuslav Chropovský: *Slovenské pohrebisko v Nitre na Lupke.* Slovenská archeologia X 1, 1962; s. 175.

[2] Bohuslav Chropovský: *K otázkam historického postavania Nitry v VIII a IX storočí.* Študijne zvesti *AUSAV* nr 6, Nitra 1961; s. 141 i ns.

[3] Anton Točik: *Slovanie nad strednom Dunaji v 5–8 storočí.* O pociatkoch slovenských dejín. Bratislava 1965; s. 13.

[4] V. Novotný: *ČD* I, s. 293, wygnanie Pribiny określa na lata 833–836. J. Cibulka: *VKMV,* s. 266, na rok 833. Vl. Vavřinek: *Církevni misie v dejinach Velké Moravy* (dalej jako *CMDVM*), Praha 1963; s. 20, 141, „kiedyś koło roku 830". Najbliższe prawdy wydają się być lata 830–833. K. Potkański: *KPP,* s. 57, snuje wreszcie hipotezę, że po pierwszym wygnaniu z Nitry z pomocą Ratboda, margrafa z marchii wschodniej, który go wtedy przedstawił cesarzowi, Pribina, na krótko wprawdzie objął znowu władzę w Nitrze. Na podstawie polemicznej uwagi 2 w tej zasadniczej partii, wymierzonej przeciwko zdaniu Wattenbacha, K. Potkański przypuszcza, że na swoich terenach w Nitrze Pribina postawił kościół już po tym swoim przejściowym wygnaniu i po chrzcie, a więc jeszcze przed wygnaniem ostatecznym. Ściśle to z pewnością stanowisko popiera również Juraj Hodál: „*Kostol knižat'a Privina v Nitre.* Nitra 1930; s. 8–11, nie wspominając jednak K. Potkańskiego. Dzisiaj pierwsze wygnanie Pribiny uważa się za jedyne, a postawienie kościoła przypisuje się Pribinie – poganinowi.